

Ivan Grubišić

Vranjički Benzoni

Ivan Grubišić
HR, 21210 Solin
Kralja Zvonimira 16 A

Proučen je vranjički rod Benzon. Rod je započeo krštenjem muslimana koji je dobio ime i rod mletačkoga plemića, tadašnjega splitskoga upravitelja. Prvi je povijesni spomen toga najstarijega pripadnika roda u godini 1648. Dugo trajanje roda, sve do danas, uzrokovalo je nastanak brojnih nadimaka po kojima se istoimeni članovi roda mogu razlikovati. Glavna su mjesta nastanka pojedinih grana Vranjic, Solin, Split i Imotski. U novijem razdoblju rod se širi i u drugim mjestima u kojima su bili pojedini članovi. U ovim su proučavanjima posebno naglašeni istaknuti pojedinci.

Ključne riječi: Vranjic, Solin, Split, Imotski, rod Benzon

UDK: 929.52Benzon
75.034.7

Izvorni znanstveni članak
Primljeno: 11. ožujka 2014.

Rod je Benzona u Vranjicu potekao od usvojenika mletačkoga upravitelja u Splitu, a on je usvojeniku na krštenju dao svoje ime i rod: Giovanni Battista Benzon. Taj je upravitelj spomenut, u zimi godine 1648., u opisu tadašnjega mletačkoga ratovanja oko Klisa, a sam novi mletački kapetan Ivan Krstitelj Benzon spomenut je 1657. u opisu borbe u Bosiljini. Po njegovu jedinom zakonitom sinu, Nikoli, rod bi odmah izumro, ali je Ivan Krstitelj imao troje nezakonite djece koju je Nikola u svojoj oporuci priznao kao svoje nasljednike. Po starijem od te dvojice sinova, Antonu, rod traje od 1670. do sada, a po mlađem, Petru, trajao je od 1674. do oko 1805., kada je umro svećenik

Grgo Jure. Mnoštvo je Benzona proslavilo svojim djelovanjem Vranjic i Solin, iz kojih su potekli, i mnoga druga mjesta u kojima je rod stvarao svoje grane, pa je neke od njih valjalo posebno istaknuti. Svako je od ova tri poglavlja utemeljeno na onoliko arhivskih i knjiških podatka koliko sam ih mogao prikupiti bez rada u dalekim arhivima i knjižnicama. Matične su knjige jedini povijesni izvor za rodoslov, a proučene su sve koje su sačuvane. Za pojedina mjesta i u pojedinim razdobljima nisu sačuvane sve tri vrste matica. U pojedinim ustanovama sačuvane su ove matice krštenih odnosno rođenih (MR), vjenčanih (MV) i umrlih (MU): Split, Državni arhiv,¹ Zadar, Državni arhiv,²

- ¹ *Vranjic i Solin*: (MR), MK 144 (1653.-1695.); (MV), MK 144 (1665.-1676.); (MR), MK 145 (1699.-1765.); (MR), MK 146 (1825.-1830.); (MR), MK 147 (1831.-1833.); (MR), MK 148 (1834.-1846.); (MR), MK 149 (1846.-1854.); (MU), MK 150 (1825.-1834.); (MU), MK 151 (1834.-1853.); (MR), broj 1 (1854.-1869.); (MR), broj 2 (1870.-1886.); (MR), broj 3 (1886.-1893.); (MR), broj 4 (1893.-1904.); (MU), broj III (1853.-1867.); (MU), broj IV (1867.-1888.); (MU), broj V (1888.-1904.); (MV), broj VI (1858.-1888.). *Split, A. Župa svetoga Dujma (Grad), stare matice*: (MR), MK 4, svezak IV (1654.-1678.); (MR), MK 7, svezak VII (1698.-1705.); (MR), MK 8, svezak VIII (1706.-1715.); (MR), MK 9, svezak IX (1715.-1725.); (MR), MK 10, svezak X (1725.-1741.); (MR), MK 11, svezak XI (1742.-1758.); (MR), MK 12, svezak XII (1758.-1773.); (MR), MK 15, svezak XV (1791.-1801.); (MV), MK 20, svezak I (1610.-1660.); (MV), MK 24, svezak V (1720.-1749.); (MV), MK 26, svezak VII (1782.-1800.); (MV), MK 29, svezak X (1818.-1826.); (MU), MK 32, svezak II (1638.-1688.); (MU), MK 34, svezak IV (1711.-1726.); (MU), MK 35, svezak V (1726.-1773.); (MU), MK 36, svezak VI (1773.-1806.). *Split, B. Župa svetoga Dujma (Grad)*: (MV), svezak VI (1884.-1906.); (MU), MK 60, svezak V (1844.-1848.); (MU), MK 61, svezak VI (1848.-1851.); (MU), svezak XII (1871.-1875.); (MU), svezak XVIII (1904.-1910.). *Split, C. Župa svetoga Petra (Lučac i Manuš)*: (MR), svezak X (1884.-1889.); (MV), svezak I. A (1833.-1851.); (MV), svezak II (1881.-1909.); (MU), knjiga VII (1885.-1891.); (MU), knjiga IX (1896.-1904.); *Split, D. Župa svetoga Križa (Veli Varoš i Dobri)*: (MR), knjiga XVII, svezak 6 (1878.-1884.); (MR), knjiga XVIII (1884.-1889.); (MR), knjiga XX (1891.-1894.); (MV), knjiga V (1858.-1870.); (MV), knjiga VIII (1892.-1902.); (MV), knjiga IX (1902.-1912.); (MU), MK 168, svezak IX (1861.-1865.). *Imotski, Župa Imotski-Glavina*: (MU), svezak V (1852.-1867.). *Opuzen*: (MR), (1888.-1906.).
- ² *Vranjic i Solin*: (MV) broj: 1439 (1825.-1830.), 1440 (1831.-1833.), 1441 (1834.-1852.), 1442 (1852.-1857.). *Maslinica*: (MV), inventarni broj 600 (1828.-1858.). *Zadar, Župa svete Anastazije*: (MR), knjiga XX (1883.-1887.); (MV), svezak 7 (1874.-1882.). *Imotski-Glavina*: (MR), inventarni broj 336 (1831.-1848.); (MR), inventarni broj 337 (1848.-1859.); (MV), inventarni broj 340 (1829.-1857.). *Pag*: (MR), inventarni broj 1859 (1887.-1891.). *Sinj*: (MR), inventarni broj 1065 (1762.-1802.); (MR), inventarni broj 1066 (1802.-1824.); (MR), inventarni broj 1067 (1824.-1830.); (MR), inventarni broj 1868 (1830.-1836.); (MR), inventarni broj 1070 (1841.-1844.); (MV), inventarni broj 1077, knjiga VI (1825.-1830.); (MU), inventarni broj 1082 (1827.-1834.).

Dubrovnik, Državni arhiv,³ Pazin, Državni arhiv,⁴ Split, Nadbiskupski arhiv, Splitska nadbiskupija, Splitsko-ma-karska nadbiskupija,⁵ Solin, Matični ured,⁶ Split, Matični ured,⁷ Omiš, Matični ured,⁸ Supetar, Matični ured,⁹ Solin, Župni ured Gospe od Otoka,¹⁰ Vranjic, Župni ured svetoga Martina.¹¹ Rodoslov je sastavljen na uobičajeni način.¹²

Rodoslov

[1] Ivan Krstitelj (*oko 1639, ∞ 29.11.1659, Split, †5.10.1679, Split, ukop: Split, Katedrala) ∞ Margarita Maffei, kći Nikole (*oko 1637, †4.9.1666, Split): Nikola (*4.5.1662, oporuka 13.10.1681, Split, †17.10.1681);

[1] Ivan Krstitelj/nevjenčani/ Ana /masara, šinjora/ (*nema podataka, †nema podataka): Mara (*7.4.1669, †nema podataka), [1.1.] Anton (*16.4.1670, /kapetan/ 1. ∞ oko 1690, 2. ∞ 19.3.1716, Split, Sveta Barbara, †29.1.1721, Split, ukop: Vranjic), [1.2.] Petar (*11.11.1674, 1. ∞ oko 1700, 2. ∞ oko 1730, oporuka 10.3.1745, †21.4.1745).

Antonovi

[1.1.] Anton ∞ Doroteja Grgić, kći Jure (*13.10.1669, †oko 1715): Ana (*29.3.1690, ∞ oko 1715 muž Šimun Grubišić Žuro, †17.3.1756), Ivan (*21.11.1691, /svećenik/, †oko 1734), [1.1.1.] Jure (*1.11.1693, 1. ∞ 19.1.1722, Split, Sveti Filip 2. ∞ 25.6.1736, Split, Sveti Križ, oporuka 12.2.1753, †24.5.1753), Kata Lucija (*29.1.1702, ∞ oko 1725 muž Mate Bojić iz Klisa, †oko 1791, Klis), Gargur (*12.3.1703, †nema podataka);

[1.1.] Anton, udovac ∞ Anđelija, udovica pokojnoga Nikole Banića (*oko 1670, Split, †14.6.1751, Split, ukop: Split, Katedrala): Stipan Ivan (*7.1.1717, †prije 1742), Martin (*16.6.1720, Split, †prije 1742).

Jurini

[1.1.1.] Jure ∞ Tomica Beaz, kći Ivana (*9.1.1702, Split, †oko 1735): Ana (*18.2.1725, ∞ oko 1748 muž Andrija Mikelić, sin Tome, †18.7.1772), Filipa (*26.5.1727, ∞ oko 1751 muž Lovrin Čerina, sin Petrov, †oko 1764), Manda (*16.4.1730, †prije 1742), Anton (*8.1.1732, †19.8.1743);

[1.1.1.] Jure, udovac ∞ Jelina Tudorić /Todorić/, kći Mate zvanoga Gemo (*3.4.1712, Split, †4.3.1756): [1.1.1.1.] Jakov (*18.4.1741, 1. ∞ oko 1755, 2. ∞ oko 1769, †24.9.1822), Dora (*21.7.1743, ∞ oko 1763 muž Nikola Bulić, †8.3.1783), Antica (*15.6.1747, †20.10.1774, Split, Lučac, ukop: Split, Sveti Petar).

³ Dubrovnik, Župa Dubrovnik-Pile: (MR), (1877.-1889.).

⁴ Pula – Ratna mornarica / Zajedničke matične knjige/ Pula, Matični ured: (MU), (1915.-1918.).

⁵ Vranjic i Solin: (MR), broj 1 (1768.-1803.); (MR), broj 2 (1812.-1840.); (MU), broj 8 (1742.-1803.); (MU), broj 9 (1803.-1812.); (MU), broj 10 (1812.-1840.); (MV), broj 10 (1812.-1840.); (MR), parice (1823.-1940.); (MV), parice (1847.-1940.); (MU), parice (1823.-1941.). Solin: (MR), parice (1911.-1941.); (MV), parice (1911.-1941.); (MU), parice (1911.-1941.). Split, Župa svetoga Dujma: (MR), parice (1901.-1941.); (MU), parice (1900.-1940.). Split, Župa svetoga Petra: (MR), parice (1891.-1941.); (MV), parice (1817.-1941.); (MU), parice (1891.-1913.); (MU), parice (1914.-1941.). Split, Župa Svetoga Križa: (MR), parice (1851.-1900.); (MR), parice (1901.-1941.); (MV), parice (1883.-1941.); (MU), parice (1901.-1918.); (MU), parice (1919.-1940.). Split, Državna bolnica: (MU), parice (1878.-1884.); (MU), parice (1905.-1940.). Donji Muć: (MR), parice (1818.-1940.); (MV), parice (1818.-1940.); (MU), parice (1818.-1940.). Imotski: (MR), parice (1819.-1899.); (MR), parice (1900.-1941.); (MV), parice (1900.-1941.); (MU), parice (1819.-1899.); (MU), parice (1900.-1940.); Kaštel Gomilica: (MR), parice (1818.-1942.); (MU), parice (1818.-1942.). Kaštel Stari: (MR), parice (1817.-1947.); (MV), parice (1817.-1947.). Klis: (MR), broj 9 (1759.-1795.); (MR), broj 10 (1797.-1810.); (MR), parice (1900.-1940.). Omiš: (MR), parice (1817.-1900.); (MR), parice (1901.-1943.). Sinj: (MR), parice (1819.-1859.); (MV), parice (1819.-1859.); (MU), parice (1819.-1859.).

⁶ Vranjic i Solin: (MR), (1904.-1946.); (MU), (1905.-1946.).

⁷ Župa svetoga Dujma: (MV), knjiga VII (1906.-1927.); (MU), knjiga XIX (1910.-1928.); (MU), knjiga XX (1928.-1947.). Župa svetoga Petra: (MU), (1904.-1912.), (1937.-1943.), (1943.-1948.).

⁸ Omiš: (MR), (1893.-1915.).

⁹ Postira: (MR), (1893.-1919.); (MU), (1899.-1919.).

¹⁰ Stanje duša (1891.-1920.); Stanje duša (1921.-1950.).

¹¹ Stanje duša (1760.-1800.); Stanje duša (1803.-1982.).

¹² U ovome rodoslovu u zagradama ( ) pišem godinu bez točke, rođenje ima znak *, vjenčanje ima znak ∞, smrt ima znak †, u zagradama / / je kratki podatak koji bolje tumači osobu u rodoslovu. Onoga koji nastavlja rod označujem brojem u zagradama [ ], taj broj će, kao svoj prvi skup brojeva, imati i njegovi nasljednici, koji nastavljaju rod. Kada u podacima o rođenju, vjenčanju i smrti nije napisano mjesto, to je mjesto Vranjic.

[1.1.1.1.] Jakov¹³ ∞ Luca Vrgoč, kći Jure (*15.10.1735, †9.9.1765): [1.1.1.1.1.] Anton (*28.5.1756, Split, ∞ oko 1778, †2.2.1779), [1.1.1.1.2.] Martin¹⁴ (*11.11.1757, ∞ nedugo prije¹⁵ 6.3.1797, †7.4.1806), Jure (*24.5.1759, /svećenik/, †4.4.1793), Jelina (*30.8.1761, /redovnica trećoredica Jelena Benedikta, oporuka 19.6.1832/, †1.7.1832), Tomica (*6.1.1763, /težakinja/, ∞ oko 1796 muž Ante Dropulić, †18.4.1838), Šimunica (*29.7.1765, †nema podataka);

[1.1.1.1.] Jakov,¹⁶ udovac ∞ Manda Žmire, kći Grge zvanoga Mojtić (*oko 1750, Split, †18.4.1823): Grgo Jure (*oko 1768, †22.1.1789), [1.1.1.1.3.] Ivan (*1.2.1770, 1. /nevjenčan/, oko 1800, 2. ∞ oko 1808, †15.12.1842), Katarina (*1.5.1772, Split, ∞ oko 1799 muž Mate Bilić zvan Meržan Saričev, †17.9.1813), Mate (*9.2.1775, /svećenik/, †3.2.1840), [1.1.1.1.4.] Dujam (*20.5.1778, ∞ 28.8.1799, Split, †21.12.1821), Antica (*oko 1783, /kuma 1801/, †nema podataka), Ana (*15.8.1785, †nema podataka), [1.1.1.1.5.] Ante (*12.1.1790, ∞ 16.11.1811, Stobreč, oporuka 21.10.1856, †25.1.1871).

[1.1.1.1.1.] Anton ∞ Jerolima Jurić, kći Duje (*13.5.1759, 2. ∞ oko 1780 muž Anton Poljak, sin Nikole zvanoga Šolta, 3. ∞ oko 1803 muž Lovre Katić, †29.7.1827): rod se ne nastavlja.

Ribolini

[1.1.1.1.2.] Martin ∞ Jelina Riboli, kći Marka i Marije (*9. 4. 1768, Klis, †15.2.1831): [1.1.1.1.2.1.] Marko Anton (*27.5.1797, /posjednik/, 1. ∞ 16.8.1821, Split, 2. ∞ 30.9.1845, Imotski, †24.8.1863, Imotski), [1.1.1.1.2.2.] Marko Jakov (*14.11.1799, /arhitekt/, ∞ nema podataka, †nema podataka), [1.1.1.1.2.3.] Petar (*17.7.1802, /posjednik/, ∞ 16.1.1845, Split, Katedrala, oporuka 27.7.1871, †26.10.1877), Lucija (*oko 1805, ∞ 20.7.1824 muž Martin Bilić, sin Jakova, †14.4.1872).

[1.1.1.1.2.1.] Marko Anton zvan Toni ∞ Marija Lisičić, kći Tome (*19.6.1796, Split, †13.6.1831): Ana (*9.1.1823, /posjednica/, ∞ 9.2.1851 muž Marko Grgić, sin Bartola zvanoga Barko, /posjednik/, †11.11.1901), [1.1.1.1.2.1.1.] Ivan Luka (*10.10.1824, /posjednik/, ∞ 26.5.1856, †24.11.1873), Kata (*7.1.1829, †nema podataka).¹⁷

Ribolini / u Imotskome

[1.1.1.1.2.1.] Marko Anton zvan Toni, udovac ∞ Ana Marija Surić, kći Ivana i Elene Bolić, (*19.10.1799, Sinj, /roditelji posjednici/, 1. ∞ oko 1821, Sinj muž Ivan Colombani, sin Frane /*14.12.1793, Imotski, †8.9.1844, Imotski/, /udovica, građanka u Imotskom/, †16.6.1887, Imotski): [1.1.1.1.2.1.2.] Petar Ivan (*4.10.1845, Imotski, ∞ 20.2.1876, Imotski, †4.4.1918, Imotski), Marko Maria Nikola (*9.11.1846, Imotski, †11.2.1874, Split, ukop: 13.2. Split, Sustjepan), Ivan Šimun (*27.10.1849, Imotski, /svećenik/, †30.8.1917, Pula).

Ribolini / Ivanovi u Vranjicu

[1.1.1.1.2.1.1.] Ivan Luka ∞ Matija Grgić, kći Bariše zvanoga Barkov (*3.2.1828, /posjednica/, †27.7.1906): Marko Ante (*23.4.1860, †23.11.1863), Eugenio (*12.7.1862, †20.3.1863), Srećko Ante (*20.5.1864, †nema podataka),

13 Split, Državni arhiv, Javni bilježnici, 179, Giovanni Battista Bettini, kutija 1, br. 16, 19, 37, 38, 1048, 1055. Nepotpuni spisi upućuju na opetovanu izvansudsku svađu oca Jakova i sina Martina u vremenu od 8. srpnja do 16. rujna 1798. Sin je protiv očeve odluke prisvojio veći dio plodova nego mu je pripadao (zob, sijeno, mošt). Fotokopije spisa bilježnika Bettinija iz 1798. i 1803. dala mi je u prosincu 2013. i veljači 2014. Aleksandra Tomić, pa joj na ovaj način iskazujem zahvalu.

14 U popisu što ga je 30. svibnja 1784. sastavio župnik Ivan Milošević, pod brojem 18, nabrojani su Martin, Jure i Tomica (M. Mikelić 2005, str. 43, foto naslovnoga lista rukopisa bez arhivskih podataka).

15 Zapis na krštenju bratovoga sina u Klisu: »Na 6. marča 1797. Karsti Nikolu, sina Tona Ribole i negove žene Polonije, kum d(on) Gargo Ljutić, a kuma Jelina, žena Martina Bencuna iz Solina (...).«

16 U popisu što ga je 30. svibnja 1784. sastavio župnik Ivan Milošević, pod brojem 12, nabrojani su Jakov i njegova žena Manda, sinovi: Grgo Jure, Ivan, Mate i Dujam, kćeri: Katarina i Antica (M. Mikelić 2005, str. 43, foto naslovnoga lista rukopisa bez arhivskih podataka).

17 Kata je bila živa, poslije bratove smrti, barem kada je započela prodaja zemlje u Kapljuču (S. Piplović 2013, str. 145).

[1.1.1.2.1.1.1.] Henrik (*15.7.1865, /posjednik/, ∞ 27.11.1893, Split, Sveti Križ, †30.7.1933), [1.1.1.2.1.1.2.] Ivan Krstitelj (*25.6.1867, /šumarski nadzornik/, ∞ 1.2.1896, Solin, †toko 1938, ukop: Vranjic, grobnica brata Henrika).

[1.1.1.2.1.1.1.] Henrik zvani Riko /nevjenčani/ Marija Bulić, kći Marina i Marije Parać (*2.9.1867, †11.6.1909, Zadar, bolnica): [ima majčino prezime, pa nema rodoslovni broj] Ivan Luka Bulić (*26.1.1890, ∞ 10.11.1919, Trst, Marija Padovan, kći Jure iz Trsta /*1890, Trst, †30.12.1978, Split, ukop: Vranjic/, †10.12.1956, Split, ukop: Vranjic /sada u Splitu, na Vranjičkom groblju na Lovrincu, zajednička grobnica s obitelji Čović/): Marija Bulić *16.10.1920, Split, ∞ 3.4.1945 muž Petar Čović, /zlatar u Splitu/, †11.4.2002, Split, Magda Bulić *27.8.1922, /neudana/, †13.2.1986, Split, Gjorgje Bulić *29.3.1926, Split, /učenik/ †8.3.1939, Split, Sveti Petar, ukop: 9.3. Vranjic;

[1.1.1.2.1.1.1.] Henrik zvani Riko ∞ Marija Grubić, kći Dujma zvanog Škombre i Kate Ugrin (*23.11.1873, Solin, /posjednica/, †6.3.1958, Split, bolnica): Jelisava Zlata (*29.1.1894, ∞ 6.8.1940, Zagreb muž Nikola Tomas, udovac /prije je bio muž njezine pokojne sestre Dragice Olge/, †15.7.1983, Opatija), Ivan Luka zvani Vuko (*20.9.1895, † /nestao u Prvom svjetskom ratu/), Dragica Olga (*20.8.1897, /privatnica/, ∞ 19.1.1921 muž Nikola Tomas /Nikola Josip Petar, otac: Petar iz Kaštel Lukšića, majka Ana Račić, kći Nikole iz Plata, roditelji vjenčani 11.11.1875, Dubrovnik, *20.8.1889, Pag, pomorski kapetan, stanovao u Dubrovniku, †25.4.1956, Opatija/, †12.1.1933, Split, Sveti Petar, ukop: 13.1. Vranjic), [1.1.1.2.1.1.1.] Miran Ante Miro /prihvaćeno ime/ (*2.10.1898, /posjednik, obrtnik/, ∞ 3.1.1925, Solin, †27.8.1956, Zagreb), Zdenka Kornelija (*30.11.1900, /posjednica/, ∞ 24.6.1919 muž Ivan Grubić, sin Mate, /posjednik/, †29.11.1986), Ana Matija zvana Anka (*14.3.1902, ∞ 26.1.1924 muž Ivan Bilić, sin Špira, †27.11.1982, Split), Ćirilka (*1.10.1903, /neudana, medicinska sestra/, †26.8.1994, Split), [1.1.1.2.1.1.1.2.] Dabilor Ivan (*24.10.1905, /službenik/, ∞ 27.1.1934, Klis, †11.11.1977, Split), Mileva Marija (*5.1.1913, /pravica/, ∞ 24.10.1947, Zagreb muž Danilo Hugo Gazzin, †11.12.2001, Zagreb).

[1.1.1.2.1.1.1.1.] Miran Ante Miro ∞ Jela Jelka Kljaković Gašpić, kći Ivana zvanoga Joviš (*4.2.1901, Solin, †1.6.1970, Split, bolnica): [1.1.1.2.1.1.1.1.1.] Vuko Miran Ivo (*14.1.1926, 1. ∞ 24.4.1949, Split, /od 1955 u Karlovcu, knjigovođa, rastavljen 1980/, 2. ∞ 6.12.1980, Zagreb, rastavljen, 3. ∞ 6.11.2000, Zagreb /ponovno oženio ženu iz drugoga braka/, †17.4.2002, Zagreb, ukop: Karlovac), Ivan zvani Braco (*21.11.1927, /učenik/, †1943 /poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi/), Dragica Nikica Viktorija (*29.8.1935, Split, ∞ 23.12.1978, Opatija muž Stipe Gujinović, †2.5.2002, Split).

[1.1.1.2.1.1.1.1.1.] Vuko Miran Ivo ∞ Danica Škalabrin, kći Ante (*1.9.1928, Split, †6.12.2005, Karlovac, ukop: Gornje Stative): [1.1.1.2.1.1.1.1.1.1.] Ivica (*16.3.1949, Split, /kapetan broda/, ∞ 17.3.1973, Orašac, †28.7.1991, Dubrovnik, ukop: 31.7. Split), [1.1.1.2.1.1.1.1.1.2.] Miro (*13.4.1950, Split, /kovinotokar/, ∞ 5.8.1972, Karlovac);

[1.1.1.2.1.1.1.1.1.1.] Vuko Miran Ivo ∞ Ernestina Katarina Mrkonjić, kći Ivana (*30.10.1932, Karlovac, /tajnica i prevoditeljica/): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.2.1.1.1.1.1.1.] Ivica ∞ Fani Marinković, kći Jakova (*11.3.1948, Dubrovnik): Jakša (*21.8.1976, Dubrovnik), [1.1.1.2.1.1.1.1.1.1.1.] Zoran (*13.2.1979, Dubrovnik, /brodostrojar/, ∞ 7.2.2009, Zaprješić).

[1.1.1.2.1.1.1.1.1.1.1.] Zoran ∞ Maja Morović, kći Vinka (*30.1.1979, Zaprješić): Dante (*16.6.2009, Zaprješić), Maris (*21.4.2011, Zaprješić).

[1.1.1.2.1.1.1.1.1.2.] Miro ∞ Ankica Kovač, kći Ivana (*3.10.1952, Gornje Stative): Vedrana (*16.1.1978, Karlovac, /službenica/, ∞ 6.7.2002, Karlovac muž Ivan Tariba), [1.1.1.2.1.1.1.1.1.2.1.] Dario (*30.6.1982, Karlovac, /monter, živi u Gornjim Stativama/, ∞ 12.7.2008, Karlovac).

[1.1.1.2.1.1.1.1.1.2.1.] Dario ∞ Mihaela Pereško, kći Jure (*14.11.1982, Karlovac): Ema (*10.7.2009, Karlovac), Matija (*4.11.2013, Karlovac).

[1.1.1.1.2.1.1.1.2.] Dalibor ∞ Vinka Valenta, kći Mije (*14.9.1908, Klis, †13.4.1986, Split): Marija Dragica (*24.8.1934, Split, /profesorica, živi u Zadru/, ∞ 30.4.1964, Zagreb muž Petar Brnetić), [1.1.1.1.2.1.1.1.2.1.] Branko Ante (*19.4.1937, Split, /upravitelj stroja prekooceanskih brodova/, ∞ 30.4.1970, Split).

[1.1.1.1.2.1.1.1.2.1.] Branko Ante ∞ Zdenka Božić, kći Petra i Nede Bojanić (*17.9.1947, Split, /profesorica/): Alena (*13.1.1971, Split, /profesorica/, ∞ 28.8.1994, Split muž Ante Tonković), Sanda (*9.4.1972, Split, /neudana, kozmetičarka/).

[1.1.1.1.2.1.1.2.] Ivan Krstitelj ∞ Nediljka Dinka Grubić, kći Dujma Grubića zvanoga Škombre i Kate Ugrin (*30.7.1870, Solin, †18.8.1964, München): [1.1.1.1.2.1.1.2.1.] Ante Ivan Luka Tomislav (*11.6.1898, Donji Muć, /liječnik/, ∞ nema podataka, †nema podataka), [1.1.1.1.2.1.1.2.2.] Mirko (*27.2.1900, Donji Muć, /farmaceut/, 1. ∞ 31.7.1926, Zagreb, rastavljen, 2. ∞ 6.10.1932, Zagreb, †24.2.1976, Osijek, ukop: 9.12.2004 u Zagrebu), Ćiril Metod Franjo (*8.7.1901, Donji Muć, †29.3.1904, Postira), [1.1.1.1.2.1.1.2.3.] Branimir Dinko Slavoljub Branko /prihvaćeno ime/ (*29.8.1903, Postira, /liječnik/, ∞ nema podataka, †9.1970, Caracas).

[1.1.1.1.2.1.1.2.2.] Mirko ∞ Milica Milić iz Slanog (nema podataka): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.2.1.1.2.2.] Mirko ∞ Natalija Irenka Stanković, kći Josipa (*13.1.1908, Voćin, /farmaceutkinja/, †27.6.1988, Osijek, ukop: 9.12.2004 u Zagrebu): [1.1.1.1.2.1.1.2.2.1.] Ivan (*13.12.1938, Osijek, /pravnik/, ∞ 25.4.1964, Zagreb).

[1.1.1.1.2.1.1.2.2.1.] Ivan ∞ Ladislava Bujan, kći Miroslava (*24.6.1942, Zagreb): Mirella (*26.11.1966, Zagreb, †1.12.1990, Zagreb), [1.1.1.1.2.1.1.2.2.1.1.] Davor (*27.2.1971, Zagreb, /inženjer strojarstva/, ∞ 10.9.2004, Zagreb), Ivana (*10.1.1979, Zagreb, /ekonomistica/, ∞ 29.12.2001, Zagreb muž Miljenko Leljak).

[1.1.1.1.2.1.1.2.2.1.1.] Davor ∞ Marijana Peruško, kći Bruna (*27.10.1970, Osijek): Gabrijela (*20.7.2005, Zagreb), Nikola (*26.5.2009, Zagreb).

Ribolini / Petrova grana u Imotskome

[1.1.1.1.2.1.2.] Petar Ivan ∞ Jozefina Marija, kći Nikole Miroševića /posjednika/ i Katarine Vučemilović, /posjednice/, (*18.3.1854, Imotski /posjednica/, †10.12.1927, Imotski): Marko Ante Nikola (*14.1.1878, Imotski, †27.9.1881, Imotski), Adelaide Ana Katarina (*20.2.1879, Imotski /posjednica/, ∞ 29.12.1907, Imotski, muž Mladen Šoić, sin Petra iz Imotskoga, /činovnik duhanske postaje, posjednik/, †20.9.1926, Zadar), Aida Marija (*19.2.1881, Imotski /posjednica/, ∞ 26.1.1902, Imotski muž Rikard Marocchino, sin Luidija iz Zadra, /veterinar/, †30.7.1964, Imotski), Verno Martin Ante Josip Domenik Maria (*11.11.1883, Imotski, †13.4.1904, Imotski), Marica Ana Katarina (*12.10.1885, Imotski /posjednica/, ∞ 31.1.1903 muž Oskar Pržić, sin Ante iz Dubrovnika, /sudbeni pristav/, †13.1.1933, Split, Sveti Petar, ukop: 15.1. Imotski), [1.1.1.1.2.1.2.1.] Marko Nestor Marija (*8.11.1887, Imotski, ∞ 26.4.1919, Imotski, /doktor prava, sudbeni činovnik/, †25.10.1925, Imotski), Vjekoslava Evelina (*21.6.1890, Imotski, †18.8.1890, Imotski), Ana Marija Vjekoslava (*10.12.1891, Imotski, †30.6.1892, Imotski).

[1.1.1.1.2.1.2.1.] Marko ∞ Alice Vučemilović, kći Jure (*7.5.1895, Imotski, †27.10.1973, Imotski): [1.1.1.1.2.1.2.1.1.] Petar Josip Karmelo (*16.7.1920, Imotski, /inženjer agronomije/, ∞ 19.8.1974, Imotski, †3.11.2005, Imotski).

[1.1.1.1.2.1.2.1.1.] Petar ∞ Nevenka Čapin Tonković, kći Mate (*15.10.1936, Imotski, †9.1.2005, Imotski): [1.1.1.1.2.1.2.1.1.1.] Marko (*22.4.1976, Imotski, /ekonomist/, ∞ 29.11.2008, Imotski).

[1.1.1.1.2.1.2.1.1.1.] Marko ∞ Marina Kukavica, kći Kažimira (*4.6.1983, Imotski /ekonomistica/): Nevena (*5.7.2010 Split, /živi u Imotskom/).

Ribolini / Rozini – grana u Vranjicu

[1.1.1.1.2.3.] Petar ∞ Roza Carev, kći Stjepana (*27.8.1823, Kaštel Gomilica /seljanka/, oporuka 10.12.1895, †30.11.1895): Jela Marija (*26.10.1845, /posjednica/, ∞ 16.6.1867 muž Luka Bakotić, sin Frane iz Kaštel Gomilice, /poljoprivrednik/, †25.12.1898, Kaštel Gomilica), Martin (*10.2.1847, †26.9.1868), [1.1.1.1.2.3.1.] Ivan Jure (*15.5.1849, /profesor Više gimnazije u Splitu/, ∞ 15.12.1879, Zadar, Katedrala, †2.5.1914, Split, Sveti Križ, ukop: 4.5. Split, Sustjepan /od 1959 na Lovrincu), Ante Fabijan (*20.1.1851, †21.1.1852), Marija (*22.11.1852, /posjednica/, ∞ 27.2.1876 muž Vicenco Krševanić, sin Petra iz Splita, /trgovac/, †30.11.1922, Split, Katedrala), Stjepan Ivan (*27.12.1854, †7.5.1870), Antica Vica (*27.4.1857, /posjednica/, ∞ 15.10.1882 muž Josip Vukić, sin Mije iz Splitske, /posjednik i pomorac/, †nema podataka), [1.1.1.1.2.3.2.] Vjekoslav Vicko (*31.10.1859, /posjednik/, 1. ∞ 21.11.1886, Kaštel Stari, 2. ∞ 24.6.1889, Split, Sveti Petar, †26.7.1911), Ante Vicko (*14.2.1862, †24.11.1864), Vica Vinka (*11.4.1864, /posjednica/, ∞ 12.5.1888 muž Andrija Grgić, sin Marka i Ane Benzon, /posjednik/, †1.6.1944), Jerko Marko (*31.1.1866, †19.2.1885), Jozica (*29.12.1868, ∞ 29.12.1895 muž Nikola Bulić, sin Marina, †22.4.1941).

Đanijevi (profesorovi)

[1.1.1.1.2.3.1.] Ivan Jure zvani Đani ∞ Lucilla de Benvenuti, kći Vicka i Filomene Böttner (*30.10.1857, Zadar, /građanka/, †7.5.1948, Split): [1.1.1.1.2.3.1.1.] Petar Martin Maria Kajo (*19.2.1881, Dubrovnik, Pile, /pravnik/, ∞ 20.9.1908, Split, Sveti Petar, †19.3.1975, Zagreb), Olga Filomena Roza (*6.5.1882, Dubrovnik, Pile, ∞ 16.5.1907, Split, Sveti Križ muž Niko Ljubić, sin Nikole i Paoline Radovinić iz Staroga Grada, *15.5.1877, /odvjetnik, vojni sud osudio ga na smrt strijeljanjem 2.11.1944/, †9.9.1973, Split), [1.1.1.1.2.3.1.2.] Vicko Miloš (*22.6.1883, Dubrovnik, Pile, /geometar/, ∞ 27.12.1915, Split, Katedrala, †14.1.1917, /poginuo u brodolomu/), [1.1.1.1.2.3.1.3.] Martin Kajo Frane (*26.9.1884, Zadar, Katedrala, /pravnik/, ∞ 3.9.1918, Imotski, †27.10.1969, Split), [1.1.1.1.2.3.1.4.] Uroš Stjepan (*10.2.1886, Split, Sveti Križ, /agronom/, ∞ 29.9.1962, Split, †8.8.1974, Split), Marija Katarina Domenika (*4.8.1893, Split ∞ 7.11.1918, Split, Sveti Križ muž Kruno Dešković, †29.4.1983, Split).

[1.1.1.1.2.3.1.1.] Petar Martin Maria Kajo ∞ Lovrenca Marija Franceschi, zvana Laura, kći Nikole (*6.4.1882, Omiš, †25.3.1959, Zagreb, Vrapče): [1.1.1.1.2.3.1.1.1.] Miloš Ivo Nikola (*31.8.1909, Omiš, /promijenio prezime u Bogović Benzon, inženjer strojarstva/, ∞ 23.4.1960, Zagreb, †13.10.1984, Zagreb), Milovan Ivo zvani Đani (*oko 1917, /neozženjen/, †1943 /poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi u Imotskoj krajini/).

[1.1.1.1.2.3.1.1.1.] Miloš Ivo Nikola Bogović Benzon ∞ Miroslava Schilhard, kći Franje (*2.9.1910, Zagreb, /farmaceutkinja/, †26.1.1999, Zagreb): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.2.3.1.2.] Vicko Miloš ∞ Marija Nani, kći Julija /kafanar/ i Jelisavete Reić /privatnica/ (*18.2.1896, Split, Katedrala, /privatnica/, †14.1.1917, /poginula u brodolomu/): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.2.3.1.3.] Martin Kajo Frane ∞ Milica Grbavac, kći Jure (*21.2.1894, Imotski, †3.3.1978, Split): Stanka (*16.12.1918, Imotski, /tajnica u školi/, ∞ 8.2.1942, Split, Sveti Križ muž Dalibor Ljubić iz Splita, †22.5.2003, Split), Vlasta (*5.1.1921, Imotski, /službenica/, ∞ 11.6.1949, Split muž Ante Kalinić iz Splita), [1.1.1.1.2.3.1.3.1.] Siniša Ivan (*27.9.1924, Imotski, /inženjer metalurgije, živi u Šibeniku/, ∞ 15.11.1952, Split /6.12.1952 u Katedrali/).

[1.1.1.1.2.3.1.3.1.] Siniša Ivan ∞ Zdenka Luetić, kći Stipana (*30.9.1931, Župa Biokovska, /bankovna činovnica/): Gorana (*14.4.1956, Šibenik, /bankovna činovnica/, ∞ 26.4.1980, Šibenik muž Marko Lokas), [1.1.1.1.2.3.1.3.1.1.] Davor (*5.4.1960, Šibenik, /liječnik/, ∞ 9.4.1988, Trogir).

[1.1.1.1.2.3.1.3.1.1.] Davor ∞ Romana Vojnović, kći Perka (*7.5.1963, Jajce, /lječnica, živi u Šibeniku/): Iva (*31.5.1989, Šibenik, /pravica, živi u Zagrebu/), Martina (*17.1.1991, Šibenik, /ekonomistica, živi u Zagrebu/).

[1.1.1.1.2.3.1.4.] Uroš Stjepan ∞ Elena Kirigin, kći Stjepana (*28.8.1897, Antofagasta, †11.9.1969, Split): rod se ne nastavlja.

Luiđevi

[1.1.1.1.2.3.2.] Vjekoslav Vicko zvani Luiđi ∞ Marija Ivanac, kći Ivana (*24.9.1863, Kaštel Stari, †20.11.1887): Ante (*17.11.1887, †20.11.1887);

[1.1.1.1.2.3.2.] Vjekoslav Vicko zvani Luiđi, udovac ∞ Lucija Ozretić, kći Mije i Ivke Aljinović (*12.1.1870, Split, Sveti Petar, /roditelji zlatari/ †4.4.1914): Jela Vinka (*23.3.1891, ∞ 20.7.1914 muž Mate Jurić, Andrijin, †12.12.1973), Petar Stjepan Jerolim (*13.10.1892, †30.7.1899), Marija Milica (*31.8.1894, ∞ 20.7.1919 muž Stipe Grgić, sin Petra, †23.1.1961), Ruža (*9.3.1896, †10.7.1897), Antica (*20.4.1897, ∞ 1.9.1918 muž Bartul Grgić, sin Kaje, †7.3.1985, Split), Jerolim (*8.10.1898, †10.8.1899), Roza (*5.3.1900, †10.3.1900), [1.1.1.1.2.3.2.1.] Vjekoslav Vicko (*7.9.1901, /posjednik/, ∞ 28.7.1921, Solin, †3.10.1955), Vicko Josip (*23.2.1904, †1.3.1904), Ljubomir Vicko (*8.5.1905, †26.5.1906), Ruža (*17.2.1907, †1.3.1907), Ružica (*2.11.1908, ∞ 18.1.1930 muž Josip Gujinović, sin Stipana iz Otrić Struge /financijski preglednik/, nezakonito rodila sina Stipu *10.12.1929 koji prima očevo prezime poslije vjenčanja roditelja, †31.12.2003, Split/, †8.4.1979, Split), Dragomila (*6.4.1911, †14.4.1911).

[1.1.1.1.2.3.2.1.] Vjekoslav Vicko ∞ Nedjelka Milišić, kći Mate (*22.4.1901, Solin, †29.1.1985): Zorka Lucija Lenka (*17.2.1922, ∞ 7.4.1940, Split, Sveti Petar muž Ivan Erceg, sin Marina, †2.5.2000), Smiljana Marica Ružica (*15.12.1923, ∞ 15.9.1956, Split muž Petar Mijač iz Splita, /brijač/, †30.1.2009, Split), Željko Vjekoslav Martin (*19.1.1925, /učenic/, †17.11.1943 /poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi u Vinici kod Imotskoga/), Nada Vinka (*12.10.1927, †24.12.1927), [1.1.1.1.2.3.2.1.1.] Petar Ante Vicko (*2.9.1930, /mehaničar/, ∞ 18.12.1954, Omiš, †3.10.1989, Split).

Pikićevi

[1.1.1.1.2.3.2.1.1.] Petar Ante Vicko zvani Pikić ∞ Marija Lucija Kadić, kći Ivana (*13.12.1935, Dugi Rat): [1.1.1.1.2.3.2.1.1.1.] Vjekoslav (*31.12.1955, Split, /strojar, živi u Vranjicu/, ∞ 19.3.1981, Solin), Zlata (*28.2.1957, Split, /inženjerka građevinarstva/, ∞ 3.7.1980, Solin muž Zoran Ninčević, sin Marina iz Solina).

[1.1.1.1.2.3.2.1.1.1.] Vjekoslav ∞ Jadranka Pribudić, kći Ante (*21.5.1959, Labin, /pedagoginja/): Nedjeljka (*26.9.1981, Split, /pravnica/, ∞ 31.5.2008, Split muž Matko Lazić iz Splita), Marija (*16.12.1982, Split, /magistrica ekonomije/, ∞ 11.2.2011, Podgora muž Frane Topić iz Splita), Petar (*12.11.1989, Split, /magistar ekonomije, živi u Vranjicu/).

Jakovljevi i Mande Žmire

[1.1.1.1.3.] Ivan /nevjenčani/ Kata Jurić, kći Grge (*oko 1772, †oko 1805): Ivan (*13.11.1800, †nema podataka), Andrija (*22.11.1801, †nema podataka), Martin (*2.1.1805, †10.1.1805);

Mravinkini

[1.1.1.1.3.] Ivan, udovac ∞ Kata Peroš iz Mravinaca (*oko 1784, †4.1.1870): [1.1.1.1.3.1.] Mate (*21.9.1808, /težak/, ∞ 26.2.1838, †27.10.1887), Ivanica (*12.7.1813, /težakinja/, ∞ 27.7.1834 muž Jakov Mikelić, sin Ivana, /težak/, †26.4.1839), Marija (*25.7.1819, /težakinja/, ∞ 10.10.1841 muž Špiro Kljaković Gašpić, sin Bariše, /težak/, †13.9.1849), [1.1.1.1.3.2.] Martin (*5.11.1820, /težak/, 1. ∞ 20.3.1850, Šolta, 2. ∞ 9.1.1858, †28.10.1864), Manda (*1.9.1824, /težakinja/, ∞ 17.12.1848 muž Mate Poljak, sin Mije iz Solina, /težak/, †22.3.1864), Lucija (*16.5.1828, †23.2.1830).

Cerovi

[1.1.1.1.3.1.] Mate zvani Cera ∞ Ana Jurić, kći Andrije zvanoga Čučini (*8.1.1814, /težakinja/, †27.6.1894): [1.1.1.1.3.1.1.] Stipe (*22.2.1839, /poljodjelac/, ∞ 13.1.1878, †10.2.1907), Lovre (*21.7.1840, †17.2.1862), Kata Ivka (*22.12.1843, †7.8.1866), Ivan (*3.12.1845, /neoženjen, kapo od financa/, oporuka¹⁸ 7.11.1885, Split, †9.3.1885), Marija (*24.1.1847, †25.1.1847), Marija (*31.1.1849, †16.1.1852), Marija Domenika (*4.8.1852, /težakinja/, ∞ 12.2.1876 muž Jerko Crmarić, sin Luke, †30.9.1883), Matija (*13.2.1854, /težakinja/, ∞ 20.2.1887 muž Andrija Mikelić, sin Mate zvanoga Capiro, /težak/, †8.7.1922), Antica (*16.1.1856, ∞ 8.2.1880 muž Ante Grubić, sin Martina, †4.6.1920).

[1.1.1.1.3.1.1.] Stipe ∞ Marija Jelić, kći Jakova Žižića (*27.11.1852, /poljodjelka/, †22.3.1925): Ivka (*16.12.1879, †24.9.1880), Joakim Lovre (*3.11.1881, †10.8.1909), Marija (*7.12.1883, †4.7.1885), Ana Lucija zvana Anica (*12.12.1885, /neudana/, †19.9.1951), Ivka (*4.2.1889, †2.2.1892), Mate (*29.10.1890, †16.8.1891) i [1.1.1.1.3.1.1.1.] Ivan (*2.1.1893, ∞ 24.6.1920, Solin, †14.3.1982).

[1.1.1.1.3.1.1.1.] Ivan ∞ Filomena Milišić, kći Mate (*8.8.1898, Solin, †5.9.1982, Split): [1.1.1.1.3.1.1.1.1.] Stjepan Mate (*3.11.1921, /profesor, pjesnik, skladatelj/, ∞ 11.2.1947, Solin, †14.12.1990, Split), Marica Manda zvana Seka (*24.12.1923, ∞ 1.3.1947, Solin muž Hrvoje Bilić iz Kaštel Sućurca, †11.6.2010, Split), Lovre Ante (*3.4.1926, /neoženjen, mehaničar/, †21.11.1999, Split), Martin Ivan (*27.1.1928, /neoženjen, učitelj/, †8.7.1949), Ana (*29.3.1930, ∞ 16.4.1953, Solin muž Gojko Dobrović iz Zadra), [1.1.1.1.3.1.1.1.2.] Ante Abram (*28.3.1932, /profesor/, ∞ 3.6.1965, Imotski, †17.3.2012, Split), [1.1.1.1.3.1.1.1.3.] Ivan Jakov (*25.7.1936, /pravnik/, ∞ 21.12.1968, Solin, †17.11.2009, Split).

[1.1.1.1.3.1.1.1.1.] Stjepan Mate ∞ Nevenka Grgić, kći Mate (*9.11.1923): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.3.1.1.1.2.] Ante Abram ∞ Sanka Marija Mandekić, kći Nikole (*17.4.1941, Split, /profesorica latinskoga jezika/): [1.1.1.1.3.1.1.1.2.1.] Zdeslav (*11.7.1968, Split, /liječnik/, ∞ 11.10.1997, Split), Antonija (*15.5.1971, Split, /profesor/, ∞ 16.10.1999, Split muž Darko Šarić).

[1.1.1.1.3.1.1.1.2.1.] Zdeslav ∞ Sandra Jejar, kći Nediljka (*15.3.1968, Split, /liječnica/): Antea (*19.9.2000, Split), Mislav (*19.11.2004, Split).

[1.1.1.1.3.1.1.1.3.] Ivan Jakov ∞ Zdenka Cikojević, kći Mate (*9.11.1941, Teslić, /liječnica/): Ivana (*3.12.1972, Split, /neudana, doktorica znanosti, profesor engleskog i njemačkog jezika/), Tea (*19.8.1974, Split, /neudana, profesorica/).

Martinovi

[1.1.1.1.3.2.] Martin ∞ Marija Radman, kći Bartula (*1.2.1822, Maslinica, †21.8.1854): [1.1.1.1.3.2.1.] Ante (*7.8.1851, /težak/, ∞ 7.1.1873, †31.12.1928), [1.1.1.1.3.2.2.] Filip Srećko (*11.5.1853, /težak/, ∞ 24.2.1878, †28.6.1928);

[1.1.1.1.3.2.] Martin, udovac ∞ Tomica Marinić, kći Frane zvanoga Kunac, udovica (*19.12.1814, /težakinja/, †9.6.1892): rod se ne nastavlja.

Martinovi-Jakini

[1.1.1.1.3.2.1.] Ante zvani Papa ∞ Jakovica Grgić, kći Jakova i Ane Kljaković (*28.3.1841, /težakinja/, †19.1.1915): [1.1.1.1.3.2.1.1.] Martin (*7.9.1873, /težak/, ∞ 4.6.1906, Split, Sveti Petar, †14.5.1944, Split, Sveti Petar, ukop: Vranjic),¹⁹

¹⁸ Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 41.

¹⁹ Točne arhivske podatke iz Knjige umrlih Župe svetoga Petra za Martinovu obitelj dao mi je 13. prosinca 2013. Bruno Kuzmanić, pa mu na ovaj način iskazujem zahvalu.

Marija (*3.8.1876, †27.10.1877), [1.1.1.1.3.2.1.2.] Marin (*3.8.1876, /težak/, ∞ 14.6.1908, Kaštel Sućurac, †16.3.1962), [1.1.1.1.3.2.1.3.] Mate (*17.9.1878, /težak/, ∞ 6.2.1910, Kaštel Sućurac, †21.5.1958).

[1.1.1.1.3.2.1.1.] Martin ∞ Kata Jakaša, kći Ante zvanoga Kaić (*17.6.1877, Split, †10.1.1942, Split, Sveti Petar, ukop: Vranjic): Ante (*1.10.1907, Split, Sveti Petar, /filmski amater/, †25.9.1943, Split, Sveti Petar), Anka Jaka (*30.12.1911, †nema podataka), Martina Ivanka (*29.8.1915, /neudana/, †16.8.2003, Zagreb, ukop: 19.8. Split), Teofila (*9.10.1916, ∞ 9.4.1955, Zagreb muž Petar Montana iz Zagreba, †17.10.2003, Zagreb, ukop: 21.10. Split): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.3.2.1.2.] Marin ∞ Jela Markov, kći Stipe (*12.9.1888, Kaštel Sućurac, /težakinja/, †27.11.1960): Marija (*15.11.1909, ∞ 7.11.1926 muž Roko Mikelić, sin Špira, †18.12.1975, /zidar/, Split), [1.1.1.1.3.2.1.2.1.] Martin Roko (*12.8.1911, /poslovođa u tvornici salonita/, ∞ 12.1.1952, †9.4.1993).

[1.1.1.1.3.2.1.2.1.] Martin Roko ∞ Ružica Marija Benzon, kći Špira zvanoga Kekovi (*28.2.1929, †14.8.2009, Podstrana, ukop: Split): [1.1.1.1.3.2.1.2.1.1.] Marinko Špiro (*23.1.1952, /električar/, ∞ 15.5.1982, Split), Jelka Nada (*25.3.1953, /službenica/, ∞ 25.12.1975 muž Vinko Alajbeg iz Trogira, /živi u Kanadi/), Melanija Zorana (*8.1.1955, /ekonomistica/, ∞ 13.11.1976 muž Željko Kljaković iz Vranjica).

[1.1.1.1.3.2.1.2.1.1.] Marinko ∞ Ines Dropulić zvani Stanišić, kći Ante (*20.12.1958, Split): Tamara (*26.9.1982, Split, /neudana, liječnica/), Marin (*28.11.1986, Split, /neoženjen, geodetski tehničar/).

[1.1.1.1.3.2.1.3.] Mate ∞ Matija Markov, kći Tome (*20.9.1887, Kaštel Sućurac, /težakinja/, †13.7.1970): [1.1.1.1.3.2.1.3.1.] Ante (*21.10.1910, /radnik u vranjičkom brodogradilištu/, ∞ 19.2.1939, Maslinica, †8.9.1985, Split), Nedjeljka (*3.11.1912, †12.11.1912), Marija Uršula zvana Marica (*7.4.1914, /krojačica/, ∞ 14.2. 1953, Križevici muž Zvonimir Lukan, †23.3.1995, Split, /izvan braka ima kćer/; Terezija Boženka Benzon *21.12.1947, /konfektionarka/, ∞ 17.1.1970, Split muž Drago Šafar iz Podravine), Ljubica Uršula (*6.1.1922, †11.7.1922), Lorencija zvana Lovrenka (*10.8.1923, /neudana/, †6.3.2000, /izvan braka ima kćer/: Anka Benzon *31.12.1961, Split, /neudana, konfektionarka/), Fabijanka (*20.1.1926, †25.11.1926), Terezija Cecilija (*26.1.1928, †14.7.1937).

[1.1.1.1.3.2.1.3.1.] Ante zvani Macaklica ∞ Danica Radman, kći Martina (*28.11.1909, Maslinica, /radnica u pekari/, †19.6.1980, Split): [1.1.1.1.3.2.1.3.1.ž.] Matilda (*30.1.1940, /kuharica u Crvenom križu/, ∞ 25.12.1982, Trogir muž Josip Grahovac, /rastavljena 1984., promijenila prezime u Benzon/, †24.4.2005, Split; /izvan braka ima sina: Gordan Benzon *13.5.1972, Split), Ratka Margarita (*30.3.1943, Split, /telefonistica/, ∞ 7.2.1987, Solin muž Ranko Zdjelar, Split), Dolores (*26.10.1948, Split, /trgovkinja/, 1. ∞ 6.2.1969, Split muž Tomislav Dunatov, /rastavljena/, 2. ∞ 7.8.1971, Trogir muž Jere Žaja).

[1.1.1.1.3.2.1.3.1.1.ž.] Matilda: [1.1.1.1.3.2.1.3.1.1.ž.1.] Gordan (*13.5.1972, Split, /restaurator/, ∞ 3.5.2003, Zagreb).

[1.1.1.1.3.2.1.3.1.1.ž.1.] Gordan ∞ Jasminka Poljak, kći Stanka (*10.4.1973, Zagreb, /ekonomistica/): Francesco (*24.9.2003, Zagreb), Lorenzo Roko (*8.1.2008, Zagreb).

Martinovi-Filini

[1.1.1.1.3.2.2.] Filip Srećko zvani File ∞ Matija Grubić, kći Josipa i Ivke Bilić zvana Vegova, (*25.10.1854, /težakinja/, †7.4.1936): Ivan Ante (*22.12.1878, †8.11.1883), Vjekoslav (*31.10.1880, †2.2.1881), Marko (*26.4.1882, †6.12.1883), Marija (*17.9.1884, /težakinja/, ∞ 20.11.1904 muž Ivan Ivić, sin Jakova, /težak/, †16.5.1967), Filia Filomena (*13.8.1887, /težakinja/, ∞ 3.3.1919 muž Jakov Bilić, sin Luke, /težak/, †1.6.1929), Luca (*18.10.1889, †19.11.1890), [1.1.1.1.3.2.2.1.] Josip (*4.2.1892, /radnik u tvornici salonita/, ∞ 14.1.1923, †23.5.1964), Vinka (*11.7.1894, ∞ 29.8.1918 muž Šimun Benzon, sin Mate, zvanoga Kekovi, /električar/, †23.2.1977).

[1.1.1.1.3.2.2.1.] Josip ∞ Ana Anica Ivić, kći Mate (*4.8.1899, †16.3.1969): [1.1.1.1.3.2.2.1.1.] Ivan (*1.5.1923, /radnik u Jugovinilu/, ∞ 10.12.1950, Kaštel Lukšić, †23.9.2001), Vjeko zvani Luidi (*19.11.1924, /radnik/, †24.2.1944 / poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi kod Bihaća/), Jozica (*19.3.1926, /neudana, radnica u tvornici salonita/, †30.8.2007), [1.1.1.1.3.2.2.1.2.] Tomislav Dragi (*16.2.1928, /mehaničar/, ∞ 23.1.1960, Solin, †10.11.1976, Split), Filomena Vinka (*27.6.1929, ∞ 18.4.1959, Solin muž Tomislav Vacić, †26.1.2011, Split, ukop: Solin), Marija (*20.4.1931, ∞ 2.10.1960, Pirot muž Miodrag Vacić, †22.12.1998, Srbija), [1.1.1.1.3.2.2.1.3.] Martin Nikola (*22.11.1932, /pomorac/, ∞ 16.2.1985, Solin), [1.1.1.1.3.2.2.1.4.] Ante Marko (*13.7.1934, /električar/, ∞ 22.9.1973, Solin, †23.1.1994), [1.1.1.1.3.2.2.1.5.] Petar Frane (*13.10.1936, /drvodjelac/, ∞ 22.4.1962, Kaštel Sućurac, /živi u Kaštel Gomilici/), Antica zvana Tonka (*28.8.1938, /neudana, radnica u tvornici salonita/, †28.6.2005), Mira (*28.8.1938, †30.8.1938), Ivanka (*20.3.1941, †8.4.1941), Mirko (*29.10.1942, †21.5.1948, /utopio se u moru u Vranjicu/).

[1.1.1.1.3.2.2.1.1.] Ivan ∞ Klara Grgantov, kći Marina (*13.9.1927, Kaštel Lukšić, †9.1.2004, Kaštel Lukšić): [1.1.1.1.3.2.2.1.1.1.] Joško (*7.7.1951, Split, /elektrovarilac, živi u Kaštel Starom/, ∞ 24.2.1979, Kaštel Stari), Ljiljana (*22.1.1953, Split, /galanteristica/, ∞ 25.11.1972, Trogir muž Petar Rožić iz Trogira), [1.1.1.1.3.2.2.1.1.2.] Zoran (*8.4.1959, Split, /cjevar, živi u Kaštel Kambelovcu/, ∞ 3.2.1990, Sinj).

[1.1.1.1.3.2.2.1.1.1.] Joško ∞ Novka Knežević, kći Mitra (*17.3.1960, Banja Luka): Ivan (*19.3.1980, Split, /neoženjen, kuhar/), Josip (*29.9.1981, Split, /neoženjen, keramičar/).

[1.1.1.1.3.2.2.1.1.2.] Zoran ∞ Boženka Krnjača, kći Anđelka (*14.11.1966, Sinj): Ana (*12.2.1992, Split), Kristijan (*6.9.2000, Split).

[1.1.1.1.3.2.2.1.2.] Tomislav Dragi zvani Toma ∞ Luce Ljudmila Crmarić, kći Šimuna (*17.10.1929, Solin, †1.12.1988, Split): Pero Čedo (*15.3.1960, Split, /trgovac, živi u Vranjicu/), Katija (*25.9.1965, Split, /neudana, srednja upravna škola, živi u Vranjicu/).

[1.1.1.1.3.2.2.1.3.] Martin Nikola ∞ Zvezdana Erceg, kći Božidara iz Vranjica (*20.9.1946): Zorica (*10.10.1986, Split, /neudana, srednja obrtnička škola/).

[1.1.1.1.3.2.2.1.4.] Ante Marko ∞ Grozdana Bogdanović, kći Mane (*9.6.1940, Gornje Vrhovine): Ana (*18.6.1974, Split, /neudana, visažistica), Darko (*19.2.1981, Split, /neoženjen, vatrogasac, živi u Vranjicu/).

[1.1.1.1.3.2.2.1.5.] Petar Frane ∞ Ljubica Vicković, kći Nikole (*11.6.1951, Kladnjice): Mariana (*6.2.1973, Bergheim, ∞ 29.5.1999, Solin muž Ivo Kljaković Šantić, sin Ante zvani Čabo iz Solina), Tina (*9.3.1980, Split, ∞ 4.6.2005, Kaštel Gomilica muž Ivan Parada, sin Damira, /živi u Kaštel Novom/): rod se ne nastavlja.

Jakov-Dujmovi

[1.1.1.1.4.] Dujam ∞ Šima Stanović, kći Ante (*5.10.1770, †13.11.1823): Ana (*2.7.1800, †30.6.1846, Split, bolnica, ukop: 2.7. Split, Sustjepan), [1.1.1.1.4.1.] Grgo Andrija (*oko 1802, /težak/, 1. ∞ 25.2.1827, Sinj, 2. ∞ 13.2.1828, Sinj, 3. ∞ 17.5.1829, Sinj, †17.5.1861), Lovre (*oko 1805, †14.12.1824), Matija (*25.3.1809, /pralja/, ∞ 27.11.1827 muž Mate Vučićić, sin Tome, /težak/, †3.2.1865), [1.1.1.1.4.2.] Jure (*21.4.1811, /težak/, ∞ 20.1.1834, †8.12.1849, Split; Katedrala, ukop: 10.12. Split, Sustjepan), Ivanica (*15.1.1818, /obrtnica/, ∞ 12.7.1843 muž Mate Jurin iz Ložišća, /zidar, kći Kata Jurin *3.7.1844, promijenila prezime u Benzon, ∞ 8.1.1870 muž Marko Ivan Grgić, sin Jakova, †19.5.1927/, †13.1.1883, Split, bolnica, ukop: 15.1. Split, Sustjepan).

Dujmovi-Grgini / Marinovi, Josipovi i Jakovljevi

[1.1.1.1.4.1.] Grgo Andrija ∞ Anđelka Marković zvana Šilan, kći Filipa (*21.9.1800, Sinj, /težakinja/, †10.10.1827, Sinj): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.4.1.] Grgo Andrija, udovac ∞ Marija Budimir, kći Mate (*29.9.1795, Sinj, /težakinja/, †27.4.1829, Sinj): Domenika (*16.4.1829, Sinj, †2.7.1829, Sinj);

[1.1.1.1.4.1.] Grgo Andrija, udovac ∞ Ivanica Bikić, kći Antona (*27.12.1803, Karakašica, /težakinja/, †27.4.1877): Dujam (*5.2.1830, Sinj, /svećenik/, †2.4.1893, Slatine), Mijo (*2.10.1831, †2.10.1831), [1.1.1.1.4.1.1.] Marin (*16.8.1832, /težak/, ∞ 19.10.1856, †1.1.1906), [1.1.1.1.4.1.2.] Josip (*18.2.1835, /težak/, ∞ 4.2.1861, †toko 1911, Donji Muć), Mara (*15.7.1837, †19.10.1837), [1.1.1.1.4.1.3.] Jakov (*24.7.1838, /trgovac, obrtnik, nastanjen u Sinju, poslije vjenčanja preselio u Split, Varoš/, ∞ 24.11.1875, Vranjic, †19.12.1904, Split, Sveti Petar, ukop: 20.12. Solin), Ante (*7.7.1841, Sinj, †30.7.1842), Marija (*16.12.1845, ∞ 13.2.1865 muž Trifun Posinković iz Splita, udovac, †nema podataka) i Antica (*3.1.1849, †nema podataka).

Grgini / Marinovi-Vulini

[1.1.1.1.4.1.1.] Marin ∞ Ivka Jelić, kći Šimuna i Antice Grgić (*24.5.1834, /težakinja/, †14.9.1913): Antica (*7.10.1857, 1. ∞ 6.3.1886, Split, Katedrala muž Nikola Vušković, sin Karla iz Splita, 2. udovica, ∞ 27.12.1900, Split, Katedrala muž Špiro Žižić, sin Jakova /*2.1.1873, Solin, općinski redar, †5.3.1905/, †4.2.1943), Matija (*20.9.1859, †29.6.1860), Andriana (*25.11.1860, †1.11.1870), Vica (*26.10.1862, ∞ 7.1.1883, Donji Muć muž Petar Smolčić, sin Ante iz Splita, /posjednik/, †1.4.1950, Donji Muć), Šima (*10.3.1865, †17.3.1865), Petar (*28.6.1866, †6.1.1869), Marta (*10.11.1868, †nema podataka), Petar Pavle (*28.12.1869, †14.2.1870), Petar Pavle (*13.1.1871, †25.10.1877), Frane (*27.2.1873, †24.3.1873), Jela (*5.5.1875, †28.3.1876), [1.1.1.1.4.1.1.1.] Grgo (*2.1.1877, /težak/, ∞ 2.9.1906, †27.2.1946).

Vulini / Oršulini

[1.1.1.1.4.1.1.1.] Grgo zvani Vule ∞ Oršula Grgić, kći Marka Ivana (*26.2.1880, †22.4.1956): [1.1.1.1.4.1.1.1.1.] Marin Jozo (*17.3.1907, /kovač/, ∞ 6.2.1948, Solin, †21.1.1981, Split), [1.1.1.1.4.1.1.1.2.] Jerolim Frane (*28.9.1908, /mehaničar u tvornici salonita/, ∞ 4.11.1939, Split, Sveti Križ, †6.12.1943 /poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi u Starom Gradu), [1.1.1.1.4.1.1.1.3.] Petar (*26.1.1910, /radnik u tvornici salonita/, ∞ 29.12.1934, †2.2.1984), [1.1.1.1.4.1.1.1.4.] Jozo (*13.7.1911, /vozač/, ∞ 13.1.1945, †1.2.2005), [1.1.1.1.4.1.1.1.5.] Dujo (*3.1.1914, /postolar/, 1. ∞ 22.2.1941, Split, 2. ∞ 29.7.1950, Split, /rastavljen 1953/, 3. ∞ 19.5.1956, Split, †17.8.2002, Split), [1.1.1.1.4.1.1.1.6.] Benjamin (*23.12.1919, /pomorac/, ∞ 23.6.1951, Split, †29.10.2005, Split), Ante (*29.1.1922, †31.1.1922), Ivka Nedjeljka (*29.1.1922, †31.1.1922), [1.1.1.1.4.1.1.1.7.] Lovre (*10.8.1924, /automehaničar/, ∞ 6.3.1948, Solin, †21.11.2001, Split).

[1.1.1.1.4.1.1.1.1.] Marin Jozo ∞ Milka Milica Bulj, kći Ivana (*2.11.1919, Solin, †6.5.1996, Split): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.4.1.1.1.2.] Jerolim zvani Jerko Crni ∞ Olanda Jolanda Sirišević, kći Jerka (*14.11.1919, Split, 2. ∞ 14.10.1948 muž Jure Šalov, sin Mije, †15.12.1981, Split): Čedna Oršula (*18.8.1940, /nastavnica/, ∞ 14.7.1962, Split muž Mijo Šalov, sin Stipana, /inženjer elektrotehnike/), Marija (*23.3.1942, †15.3.1949, Split, bolnica): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.4.1.1.1.3.] Petar zvani Perutina ∞ Marija Plazibat, kći Jure (*24.6.1909, Gornje Postinje, †7.11.1987, Split): Grgo (*3.1.1935, †3.1.1935), Eda Antica (*1.1.1936, /profesorica/, ∞ 16.3.1968, Dicmo muž Pave Žuro, /rastavljena 1978, promijenila prezime u Benzon/, †27.8.2009), [1.1.1.1.4.1.1.1.3.1.] Serafin (*17.9.1937, Split, /drvodjelac/, 1. ∞ 4.10.1969, Solin, /rastavljen 1977/, 2. ∞ 22.4.1978, Solin), Zdravka Melanija (*17.11.1938, Split, ∞ 26.5.1991, Rim muž Ljubomir Kokeza, †14.6.2006, Split), Ante (*25.2.1940, †25.2.1940, Split, bolnica), Mira Ana (*14.2.1944, †22.2.1944), [1.1.1.1.4.1.1.1.3.2.] Jerolim (*26.5.1946, Split, /inženjer strojarstva/, ∞ 19.6.1971, Split), Milivoj (*5.12.1950, Split, /neoznjen, profesor politehnike, živi u Vranjicu/).

[1.1.1.1.4.1.1.1.3.1.] Serafin ∞ Matija Žugo, kći Jakova (*8.1.1950, Imotski, /radnica u tvornici salonita, poslije rastave 1977. ponovno uzela prezime Žugo/, †4.10.1978, Zagvozd, ukop: Raščani): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.4.1.1.1.3.1.] Serafin, udovac ∞ Slava Akrap, kći Nikole (*21.9.1932, Podvinje, †12.1.1991, Split): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.4.1.1.1.3.2.] Jerolim zvani Babo ∞ Gordana Kljaković, kći Ante iz Vranjica (*24.6.1947, Split, /stomatologinja/): Vedran (*20.1.1973, Split, /poduzetnik/), Ivana (*17.11.1978, Split, /zubarski asistent/, ∞ 9.9.2006 muž Hrvoje Božić, Markov).

[1.1.1.1.4.1.1.1.4.] Jozo zvani Ćićan ∞ Ruža Jelić, kći Nikole (*21.2.1920, †31.5.2009, Split): [1.1.1.1.4.1.1.1.4.1.] Miro Grgo (*30.5.1945, /komercijalist, živi u Vranjicu/, ∞ 9.8.1975, Josipdol), Ante (*21.10.1947, †10.11.1947), Jozo (*24.6.1949, †13.5.1950), Nada (*7.7.1952, †24.1.1953, Split), Marija Tatjana (*16.11.1957, /neudana, knjigovotkinja/), [1.1.1.1.4.1.1.1.4.2.] Čedomil (*26.6.1959, /komercijalist, živi u Vranjicu/, ∞ 20.10.1990, Split).

[1.1.1.1.4.1.1.1.4.1.] Miro ∞ Jadranka Turkalj, kći Zvonka (*10.8.1953, Ogulin, /nastavnica/): [1.1.1.1.4.1.1.1.4.1.1.] Josip (*18.1.1976, Split, /inženjer zaštite od požara, živi u Vranjicu/, ∞ 3.9.2011, Solin), Verica (*16.2.1985, Split, /neudana, nastavnica/).

[1.1.1.1.4.1.1.1.4.1.1.] Josip ∞ Diana Matošević, kći Drage (*1.2.1975, Travnik, /učiteljica/): Nada (*19.11.2011, Split).

[1.1.1.1.4.1.1.1.4.2.] Čedomil ∞ Ljiljana Mandić, kći Marka (*25.6.1955, /pravnica/): Marko (*26.2.1991, Split), Vilim (*15.5.1994, Split).

[1.1.1.1.4.1.1.1.5.] Dujo ∞ Slava Gale, kći Ivana (*9.12.1922, Blato na Cetini, †29.6.1952, Split): [1.1.1.1.4.1.1.1.5.1.] Mladen Nenad (*17.2.1941, Split, ∞ 19.4.1960, Split, †2.10.1984, Split), Ivanka (*13.12.1943, Žrnovnica, ∞ 6.8.1966, Split muž Jozo Kekez iz Imotskoga), [1.1.1.1.4.1.1.1.4.2.] Maks (*26.5.1946, Split, /privatnik/, ∞ 24.4.1976, Split, /razveden/), Dunja (*19.5.1952, Split, ∞ 22.11.1975, Split muž Gordan Ćurin iz Hvara).

[1.1.1.1.4.1.1.1.5.] Dujo ∞ Anka Žigić, rođena Petranić, kći Petra (*7.11.1918, Split, 3. ∞ muž Ante Banović, †11.9.1991, Split): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.4.1.1.1.5.] Dujo ∞ Pavica Luetić, kći Mate (*23.5.1921, Župa Biokovska, †22.8.1998, Split): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.4.1.1.1.5.1.] Mladen ∞ Đurđica Šegvić, kći Ante (*19.3.1947, Split): Sanja (*27.11.1970, Split, ∞ 21.4.1996, Split muž Miroslav Svaguša) i [1.1.1.1.4.1.1.1.5.1.1.] Slaven (*3.11.1974, Split, ∞ 25.9.1999, Solin).

[1.1.1.1.4.1.1.1.5.1.1.] Slaven ∞ Tomi Bazina, kći Miroslava (*6.10.1973, Split): Roko (*11.2.2000, Split).

[1.1.1.1.4.1.1.1.5.2.] Maks ∞ Maja Marin kći Ante (*27.8.1954, Drniš, /živi u Splitu/): Marina (*31.10.1976, Split, ∞ 13.10.2007, Opatija muž Jordan Jovančević, /živi u Voloskom/), Andrea (*7.12.1985, Split): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.4.1.1.1.6.] Benjamin ∞ Anka Topić, kći Jakova (*28.2.1922, Baška Voda, †20.11.1995, Baška Voda, ukop: Split): Gordana (*1.11.1951, Baška Voda, /profesorica/, ∞ 25.2.1978, Split muž Ivo Zulim iz Segeta Vranjice), [1.1.1.1.4.1.1.1.6.1.] Ivo (*27.5.1954, Split, /pomorski kapetan, vlasnik tvrtke Trajekt Split/, ∞ 31.1.1987, Trogir).

[1.1.1.1.4.1.1.1.6.1.] Ivo ∞ Vanja Klarić, kći Ante (*24.3.1961, Novi Travnik): Benjamin (*28.12.1987, Split, /liječnik/), Toni (*1.3.1990, Split).

[1.1.1.1.4.1.1.1.7.] Lovre ∞ Mira Podrug, kći Srečka (*30.7.1928, Solin, †18.8.1999, Split): [1.1.1.1.4.1.1.1.7.1.] Dragan (*18.4.1948, /inženjer elektrotehnike/, 1. ∞ 12.10.1974, Split, rastavljen 1977, 2. ∞ 25.11.1978, Trogir, /rastavljen 2010, živi u Zagrebu/), Nada (*12.6.1954, Split, /medicinski laborant/, ∞ 15.12.1979, Omiš muž Jure Tomaš iz Splita).

[1.1.1.1.4.1.1.1.7.1.] Dragan ∞ Željka Oštrić, kći Paška (*16.1.1954, Split): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.4.1.1.1.7.1.] Dragan ∞ Bojana Prgomet, kći Luke (*3.10.1953, Split): Maja (*1.5.1979, Split, /neudana, ekonomistica/), Vedran (*27.5.1988, Split, /grafičar/).

Grgini / Josipovi-Lokmanovi

[1.1.1.1.4.1.2.] Josip zvani Jozo ∞ Kata Pletikosić Pare, kći Grge i Ane Kljaković (*3.3.1845, Solin, /težakinja/, †24.3.1923, Donji Muć, ukop: 26.3. Donji Muć, groblje Male Gospe): Grgo (*27.1.1864, †6.10.1864), Ana (*23.8.1865, †13.7.1866), Fila Jela (*15.12.1866, †23.3.1869), Ana (*23.6.1866, †13.7.1866), [1.1.1.1.4.1.2.1.] Ante (*8.4.1870, /financijski stražar/, ∞ 26.11.1905, †7.3.1954).

[1.1.1.1.4.1.2.1.] Ante zvani Lokman ∞ Jela Mandić, kći Grge (*23.9.1886, †5.4.1962): Miljenka Katica (*17.9.1906, †20.9.1908), Božidarka zvana Darinka (*30.12.1907, ∞ 20.9.1930 muž Hrvoje Bergamo, sin Petra iz Donjega Muća, /postolar/, †6.6.2001, Hvar), Kata Anka (*20.4.1909, /neudana/, †5.6.1997), Zdenka Domina (*5.10.1910, /neudana/, †25.11.1984), [1.1.1.1.4.1.2.1.1.] Josip Milivoj (*1.2.1912, /radnik u tvornici salonita/, ∞ 26.10.1946, Solin, †29.4.1989, Split), Domina (*20.10.1913, †28.6.1914), Anka Marija (*26.3.1915, †12.9.1924), Nedjeljka (*15.4.1917, †30.7.1918), [1.1.1.1.4.1.2.1.2.] Mirko Martin (*3.6.1922, /ekonomist/, ∞ 4.6.1955, Dicmo, †10.5.2002, Split, bolnica).

[1.1.1.1.4.1.2.1.1.] Josip Milivoj zvani Bucki ∞ Vojislava Agata Grubić, kći Marka i Pauline Benzon (*28.12.1925): Nadežda (*4.10.1946, /građevinski tehničar/, ∞ 9.9.1965, Kragujevac muž Miodrag Zarkov), Snježana (*1.3.1948, Split, ∞ u Italiji), Čedna (*17.9.1952, Split, /medicinska sestra/, ∞ 10.5.1975, Split muž Zvonimir Bašić), Ante (*16.6.1959, Split, /neoženjen, električar/): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.4.1.2.1.2.] Mirko Martin ∞ Ljubica Nerlović, kći Bože (*4.10.1934, Dicmo): Eugen Ante (*26.3.1956, /neoženjen, knjigovođa, živi u Solinu/), [1.1.1.1.4.1.2.1.2.1.] Zdenko (*3.5.1958, /službenik, živi u Splitu/, ∞ 20.9.1986, Split), [1.1.1.1.4.1.2.1.2.2.] Mladen Ivan (*16.5.1960, /radnik u ribarnici, živi u Vranjicu/, ∞ 21.8.1982, Solin).

[1.1.1.1.4.1.2.1.2.1.] Zdenko ∞ Dragica Buljan, kći Nenada (*16.8.1960, Sinj): Jakov (*14.12.1990, Split).

[1.1.1.1.4.1.2.1.2.2.] Mladen ∞ Anđelka Miloš, kći Nenada iz Solina (*9.7.1964, Split): Zvonimir (*4.6.1983, Split, /neoženjen, zlatar, živi u Solinu/), Zrinka (*29.6.1984, Split, /krojačica/, ∞ 21.6.2003, Solin muž Ante Jurić), Branimir (*17.3.1995, Split), Kristijan (*11.7.1997, Split).

Dujmovi-Jakovljevi

[1.1.1.1.4.1.3.] Jakov ∞ Vica Grubišić Žuro, kći Petra zvanoga Gobušini iz Solina (*3.10.1855, /težakinja/, †15.10.1942, Split, Sveti Petar): [1.1.1.1.4.1.3.1.] Petar (*11.2.1883, Split, Sveti Križ, /poduzetnik/, ∞ 30.3.1931, Split, Sveti Križ, †6.4.1965, Split), Vicko (*5.4.1887, Split, Sveti Petar, †4.8.1888, Split, Sveti Petar).

[1.1.1.1.4.1.3.1.] Petar ∞ Slavka Čaleta, kći Grge (*25.5.1894, Skradin, †17.7.1973, Šibenik): rod se ne nastavlja.

Dujmovi-Jurini

[1.1.1.1.4.2.] Jure ∞ Ana Šilović zvani Šarić, kći Ante (*3.7.1815, /težakinja/, †nema podataka): Ivanica (*14.6.1835, ∞ oko 1862, Split, Sveti Križ muž udovac Marko Rosandić iz Splita, Varoša, oporuka²⁰ 11.10.1864, †24.7.1864, Split, Sveti Križ), Matija (*14.1.1837, †16.1.1837): rod se ne nastavlja.

Jakov-Antonovi

[1.1.1.1.5.] Ante ∞ Antica Cokarić, kći Pavla (*oko 1791, Stobreč, †17.5.1872): Jakovica (*19.7.1812, /težakinja/, 1. ∞ 5.2.1838 muž Toma Mikelić, sin Luke, /težak/, 2. ∞ 22.11.1860 muž Luka Jurić, sin Šimuna, /težak/, †3.4.1893), Dujka (*8.4.1816, /težakinja/, ∞ 27.12.1841 muž Mate Mandić, sin Frane, /težak/, †7.10.1867), Lucija (*10.10.1819, †15.11.1824), [1.1.1.1.5.1.] Jakov (*23.11.1822, /težak/, ∞ 1.5.1848, oporuka²¹ 12.6.1866, Vranjic, †9.7.1866), Nikola (*10.12.1825, †16.12.1825), Lucija (*10.4.1828, †12.5.1828) i Nikola (*3.8.1829, †19.8.1849).

[1.1.1.1.5.1.] Jakov ∞ Marija Jurić, kći Petra (*7.8.1822, /težakinja/, †26.8.1897): [1.1.1.1.5.1.1.] Marko (*6.3.1847, /težak/, ∞ 8.2.1874, †5.1.1903), [1.1.1.1.5.1.2.] Nikola (*19.8.1849, /težak/, ∞ 23.11.1873, †19.11.1896), Lucija (*3.11.1850, /težakinja/, ∞ 2.5.1875 muž Mate Delić iz Donjega Muća, sin Filipa, udovac, †13.3.1936, Donji Muć), Manda (*5.11.1851, †7.9.1852), Ivanica zvana Ika (*27.12.1852, /težakinja/, ∞ 8.7.1880 muž Ivan Mužić, sin Luke, /težak/, †10.1.1914, Solin), [1.1.1.1.5.1.3.] Filip (*1.5.1854, /težak/, ∞ 8.10.1876, †17.8.1912), Jaka (*14.8.1855, †1.6.1865), [1.1.1.1.5.1.4.] Mate (*29.10.1856, /težak/, ∞ 15.2.1885, †15.4.1924), [1.1.1.1.5.1.5.] Ivan Jure (*16.4.1858, /težak/, ∞ 25.10.1885, †27.11.1902), [1.1.1.1.5.1.6.] Ante Albert (*21.6.1859, /poljoprivrednik/,²² ∞ 25.2.1884, Split, Katedrala, †nema podataka), Andriana (*26.11.1860, †11.1.1862), [1.1.1.1.5.1.7.] Marin (*11.5.1863, /težak/, ∞ 16.8.1892, †13.3.1915).

Markovi / Matini, Petrovi i Bačićini

[1.1.1.1.5.1.1.] Marko ∞ Antica Milišić zvana Antula, kći Ivana i Marije Rosandić (*16.1.1856, Split, /težakinja/, †19.5.1930): [1.1.1.1.5.1.1.1.] Mate Jakov (*25.1.1875, /financijski stražar/, ∞ 30.5.1909, Split, Sveti Križ, †9.6.1931, Split, Sveti Petar, ukop: 11.6. Split, Lovrinac), Franka Matija (*23.8.1876, †3.10.1878), Marija (*11.1.1878, †24.1.1878), [1.1.1.1.5.1.1.2.] Petar Filip (*29.4.1879, /financijski stražar/, ∞ 25.2.1911, Metković, †28.4.1954, Dubrovnik), Ivan Stjepan (*16.12.1881, /neoženjen, težak/, †13.11.1909), Marija (*3.5.1884, †3.4.1885), Jozica Jakovica (*19.3.1886, †1.12.1888), Mara zvana Marica (*19.10.1888, ∞ 3.5.1910, Split, Katedrala muž Ivan Grubić, sin Duje, udovac, †27.7.1964), Jozica (*8.8.1890, †16.8.1890), [1.1.1.1.5.1.1.3.] Bartul (*19.8.1891, /težak/, ∞ 26.11.1922, †3.8.1967), Pavica Paulina (*10.3.1894, ∞ 9.3.1912 muž Marko Grubić, sin Duje, †16.4.1971, Split), Jozica Danica (*25.1.1896, ∞ 30.4.1921 muž Špiro Bilić, sin Martina, †29.9.1964, Split), Verunika Zorka (*4.2.1898, †26.3.1900).

[1.1.1.1.5.1.1.1.] Mate Jakov ∞ Nikolina Pilić, kći Ivana (*4.12.1887, Split, Sveti Križ, †27.12.1959, Split): [1.1.1.1.5.1.1.1.1.] Marko Slavko (*7.2.1908, Split, Sveti Križ, /službenik/, ∞ 17.10.1936, Split, †24.5.1978, Rab, ukop: Split), Milena (*22.7.1910, Donji Muć, ∞ 6.5.1934, Split muž Hubert Vanjek, /živila u Popovači/, †19.2.1982, Petrinja), Darinka (*27.10.1911, Split, Sveti Križ, /krojačica/, ∞ 2.4.1932 Split muž Ivan Grbavac, †27.10.2007, Split), [1.1.1.1.5.1.1.1.2.] Zvonimir (*25.6.1914, Gornje Selo, /strojarski tehničar/, ∞ 6.10.1941, Split, †25.4.1986, Split), Bosiljka (*19.3.1916, Stomorska, /neudana, službenica, vanbračni sin Damir Marko Benzon, *25.4.1945, Sisak, godine 1951 otac Murat Salman ga je priznao za sina, te je promjenio prezime u Salman /, †27.12.2001, Zagreb), Obrenka (*18.12.1917, Stomorska, /činovnica/, ∞ 2.4.1941, Split, Sveti Petar, muž Sergije Nonveiller, sin Egidija, /inženjer/, †8.4.1989, Zagreb), Boris (*12.10.1925, Split, †7.11.1925, Split, Sveti Križ).

20 Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 33.

21 Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 34.

22 O njegovom gospodarenju svjedoči podatak: »Tako je 1884. župnik objavio mještanima s oltara da je Mate Ivić zakleti poljar na Benzonovim posjedima Bilice – Dujmovac i da će sobom nositi pločicu s natpisom 'Poljar Ante Bencuna i družine'« (D. Kečkemet 1984, str. 112 i 139, bilj. 277).

[1.1.1.5.1.1.1.1.1.] Marko Slavko ∞ Biserka Marija Josipa Franičević, kći Frane (*2.9.1914, Sućurje, †2.11.2000, Split): [1.1.1.5.1.1.1.1.1.] Igor Mate (*4.5.1937, Split, /pravnik/, ∞ 22.11.1969, Split, †26.3.2014, Split) i Lada Marija (*25.9.1943, Split, /tajnica u institutu/, ∞ 26.11.1966, Zagreb muž Nenad Kavurić).

[1.1.1.5.1.1.1.1.1.] Igor Mate ∞ Silvana Staničić, kći Drage (*5.6.1942, Split): Kaja (*20.7.1978, Split, /neoženjen, službenik/), Lada (*4.12.1980, Split, /neudana, filozofski fakultet/).

[1.1.1.5.1.1.1.2.] Zvonimir ∞ Anka Trifa Jelisava Lovrić, kći Frane (*19.11.1914, Split, †13.2.1997, Split): Jasminka (*15.8.1946, Split, /nastavnica hrvatskog i engleskog/, ∞ 23.11.1968, Split muž Frane Terzić, †25.10.2007, Split), [1.1.1.5.1.1.2.1.] Milorad (*25.12.1953, Split, /službenik/, ∞ 9.5.1981, Split).

[1.1.1.5.1.1.2.1.] Milorad ∞ Danijela Peran, kći Feliksa (*17.3.1961, Split): Petra (*15.10.1982, Split, /ekonomistica/).

[1.1.1.5.1.1.2.] Petar Filip ∞ Ivka Severini Zaninović, kći Mare iz Trpnja, nastanjena u Metkoviću (*7.2.1889, Opuzen, †21.10.1974, Dubrovnik): [1.1.1.5.1.1.2.1.] Marko (*16.3.1912, Metković, /službenik/, ∞ 6.3.1947, Dubrovnik, †11.3.1994, Dubrovnik), [1.1.1.5.1.1.2.2.] Ivan (*4.10.1913, Metković, /službenik/, ∞ 30.9.1948, Split, †2.10.1993, Split), Tonka (*4.4.1916, Cavtat, /neudana/, †3.7.2008, Dubrovnik), Paula (*29.6.1923, Cavtat, ∞ 10.11.1966, Cavtat muž Niko Kisić, †9.11.2012, Dubrovnik), Tomislav Anton Zvonimir (*7.8.1928, Dubrovnik, †21.9.1949, Dubrovnik).

[1.1.1.5.1.1.2.1.] Marko ∞ Nedjeljka Cetinić Bonasera (*1.9.1927, Blato na Korčuli, †9.7.1981, Dubrovnik): [1.1.1.5.1.1.2.1.1.] Pero (*6.11.1947, Dubrovnik, /službenik/, ∞ 21.6.1975, Orašac), Ivana (*28.5.1951, Dubrovnik, /turistički radnik/, ∞ 22.3.1975, Dubrovnik muž Mustafa Jusić zvani Mujica).

[1.1.1.5.1.1.2.1.1.] Pero ∞ Ane Đurković, kći Đure iz Konavala (*22.3.1952, Dubrovnik, /ekonomistica/): [1.1.1.5.1.1.2.1.1.1.] Daniel (*28.1.1976, Dubrovnik, /diplomirao na studiju elektroenergetike i elektronike/, ∞ 3.9.2011, Dubrovnik), Marko (*11.2.1981, Dubrovnik, /neoženjen, električar/).

[1.1.1.5.1.1.2.1.1.1.] Daniel ∞ Ivana Bošnjak, kći Stjepana (*29.1.1982, Split, /službenica/): Duje (*18.12.2013, Dubrovnik).

[1.1.1.5.1.1.2.2.] Ivan ∞ Ivana Angela Bego, kći Paška (*23.12.1922, Slavonski Brod, †16.5.1994, Split): Mladen (*31.3.1949, Split, †3.11.1953, Split), Vlasta (*21.3.1955, Split, ∞ 14.8.1976, Split muž Mihajlo Čizmić), Deniza (*20.10.1957, Split, /defektolog/, ∞ 26.7.1980, Zagreb muž Drago Šarenac, /rastavljena, promijenila prezime u Benzoni/).

Bačićini

[1.1.1.5.1.1.3.] Bartul zvani Bačić ∞ Zorka Ivić, kći Jure (*27.10.1899, †5.3.1944): Ivan zvani Ive (*9.3.1923, /radnik u brodogradilištu/, † 1943 /poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi/), Petar Ante (*26.3.1924, †15.1.1928, /automobilska nesreća/), [1.1.1.5.1.1.3.1.] Dušan Marko (*28.1.1926, /brodski mehaničar/, ∞ 1.9.1951, Split, †7.6.2002, Split), [1.1.1.5.1.1.3.2.] Juraj Mate (*29.3.1927, /radnik u brodogradilištu/, ∞ 1.12.1956, Solin, †4.6.1960, Split), [1.1.1.5.1.1.3.3.] Aleksandar Petar (*8.1.1929, /krovopokrivač/, ∞ 17.12.1955, Solin, †1.10.2011, Split), Marija Antica (*14.8.1930, ∞ 19.4.1958, Solin muž Ante Kartolačić iz Vignja), Vjera (*12.9.1931, ∞ 12.1.1952, Solin muž Jozo Alduk, razvedeni 1956, †31.1.2001), Marko Ante (*10.2.1933, †1.8.1933), [1.1.1.5.1.1.3.4.] Marko Karmelo (*7.8.1935, /brodograditelj u drvu, živi u Vranjicu/, ∞ 14.6.1970, Čuklić), Mira (*3.8.1938, ∞ 17.9.1959, Solin muž Marinko Jurić, sin Špira).

[1.1.1.5.1.1.3.1.] Dušan Marko ∞ Marija Jurić, kći Frane (*4.9.1928, †21.10.2012, Split): [1.1.1.5.1.1.3.1.1.] Ivo (*19.12.1951, Split, /dizaličar u brodogradilištu/, ∞ 2.2.1974, Split, †28.10.2013, Split), [1.1.1.5.1.1.3.1.2.] Živko (*15.12.1955, Split, /tokar u tvornici salonita/, ∞ 18.7.1981, Split).

[1.1.1.1.5.1.1.3.1.1.] Ivo zvani Jumbo ∞ Drenka Dumanić, kći Frane (*29.8.1955, Split): [1.1.1.1.5.1.1.3.1.1.1.] Frane (*1.8.1974, Split, /strojarski tehničar/, ∞ 13.1.2001, Split).

[1.1.1.1.5.1.1.3.1.1.1.] Frane ∞ Miranda Jelavić, kći Genija (*28.1.1976, Vrgorac): Donatela (*12.5.2001, Split).

[1.1.1.1.5.1.1.3.1.2.] Živko ∞ Ružica Torlak, kći Ante (*29.6.1959, Kljake): [1.1.1.1.5.1.1.3.1.2.1.] Duško (*21.12.1981, Split, /ribar/, ∞ 20.6.2009, Split).

[1.1.1.1.5.1.1.3.1.2.1.] Duško ∞ Ana Drnasin, kći Gorana (*28.2.1984, Split): Roko (*6.9.2004, Split, /vanbračni Duškov sin, majka Tina Bogetić/);

[1.1.1.1.5.1.1.3.2.] Juraj Mate ∞ Marija Bošnjak, kći Nikole (*5.4.1932, Split, †30.1.1988, Split): Zorana (*30.8.1957, Split, /službenik/, ∞ 23.6.1979, Split muž Srećko Uvodić zvani Burgo iz Klisa, Kose, †13.1.2003, Split, ukop: Klis), Nives (*27.2.1959, Split, /službenik/, ∞ 28.4.1979, Trogir muž Nikša Petrinović, /rastavljena/).

[1.1.1.1.5.1.1.3.3.] Aleksandar Petar zvani Leso ∞ Lenka Bulj, kći Stipe (*20.11.1931, Solin): [1.1.1.1.5.1.1.3.3.1.] Zoran (*18.2.1956, Split, /inženjer strojarstva/, ∞ 10.9.1983, Klis, †20.1.2003, Split).

[1.1.1.1.5.1.1.3.3.1.] Zoran ∞ Dijana Bubić, kći Nikole iz Klisa Kose (*26.10.1961, Split, /učiteljica razredne nastave/): Saša (*28.3.1984, Split, /inženjer/), Vedran (*18.6.1985, Split, /tehničar za elektroniku/).

[1.1.1.1.5.1.1.3.4.] Marko Karmelo ∞ Anđelka Bralo, kći Ive (*8.11.1945, Čuklić): Jurica (*17.5.1971, Split, /neoženjen, knjižničar, živi u Vranjicu/), Ivo (*26.8.1972, Split, /neoženjen, vodoinstalater, živi u Vranjicu/).

Kalentuševi

[1.1.1.1.5.1.2.] Nikola ∞ Lucija Grubić, kći Marka i Ane Grgić (*11.12.1849, /težakinja/, †2.1.1924): Ivka (*7.4.1874, †9.4.1874), [1.1.1.1.5.1.2.1.] Kajo Benjamin (*13.4.1876 /težak/, ∞ 15.2.1903, †18.12.1946), Antica (*18.10.1878, †19.10.1878), [1.1.1.1.5.1.2.2.] Srećko (*17.5.1880, /težak/, 1. ∞ 21.2.1909, Solin, 2. ∞ 5.7.1914, Solin, /od 1918 nezakonito živio s Mandom Jelaš, nezakonito rođen sin Dragutin Jozo Jelaš, *25.3.1920, †1943 poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi u Prologu kod Livna/, †18.3.1950), Ana (*19.6.1890, †4.4.1891), Antica (*10.1.1887, ∞ 17.11.1912 muž Luka Martin Jurić, sin Ante, †18.10.1979), Juraj (*27.3.1889, †13.6.1889), Mara Ana (*11.8.1892, †nema podataka).

[1.1.1.1.5.1.2.1.] Kajo Benjamin ∞ Marija Jurić, kći Stjepana (*4.9.1873, †29.12.1955): [1.1.1.1.5.1.2.1.1.] Nikola (*29.1.1904, /težak/, ∞ 4.2.1934, †25.12.1934), Marija (*24.3.1906, ∞ 14.2.1926 muž Mate Mikelić, sin Špira, †8.2.1945), [1.1.1.1.5.1.2.1.2.] Šimun (*28.10.1907, /radnik u tvornici salonita/, ∞ 9.11.1941, †7.9.1944 /poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi u Velikoj Popini kod Gračaca/), Jozo (*1.9.1909, †23.6.1910), Luca (*1.3.1911, /radnik u tvornici salonita/, †14.6.1911), Nedjeljka (*1.9.1912, /neudana/, †3.7.1994), Kajo (*16.11.1914, †17.1.1945 /poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi u Užarićima kod Lištice/).

[1.1.1.1.5.1.2.1.1.] Nikola ∞ Vica Jurić, kći Ivana (*17.1.1907, †5.3.2002): [1.1.1.1.5.1.2.1.1.1.] Nikola Kajo (*28.11.1934, /stolar u brodogradilištu/, ∞ 22.4.1961, Solin, †3.2.1993, Split, ukop: Solin);

[1.1.1.1.5.1.2.1.1.1.1.] Nikola Kajo ∞ Marija Japirko, kći Joze (*8.2.1936, Solin, †28.1.1999, Split, ukop: Solin): Vinka (*14.3.1962, Split, /neudana, kuharica/), Ana (*13.5.1963, Split, /neudana, galanteristica/), Nikolina (*5.8.1972, Split, /trgovkinja/, ∞ 18.9.1999, Solin muž Zoran Bućan, sin Vice iz Mravinaca), Kajo (*9.4.1975, Split, /neoženjen, grafičar/).

[1.1.1.1.5.1.2.1.2.] Šimun zvani Zukac ∞ Nevenka Jozica Poljak, kći Martina zvanoga Šoltić (*13.3.1914, †11.3.1998, Split): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.5.1.2.2.] Srećko ∞ Kata Bulj, kći Nikole (*30.1.1881, Solin, †4.5.1914, Split, bolnica): Nediljka (*23.1.1910, ∞ 10.10.1931 muž Jakov Mijić, sin Mije iz Solina, †5.9.1988, Solin), Zorka (*10.4.1911, Solin, †14.5.1917, Solin);

[1.1.1.1.5.1.2.2.] Srećko, udovac ∞ Antica Jurić, kći Ante (*15.9.1872, †11.10.1955, Rijeka): muško mrtvorodjenče (*10.6.1915, Solin): rod se ne nastavlja.

Filipovi

[1.1.1.1.5.1.3.] Filip ∞ Antica Antunović, kći Špira i Mare Kandija iz Splita (*3.7.1847, Makarska, †1.9.1920): Anđelka Marija Manda (*22.7.1877, /krojačica/, ∞ 15.4.1899, Split, Katedrala muž Artur Petrošić, sin Josipa iz Splita, †19.10.1964, Split), Josip (*29.12.1879, /neoženjen/, †28.2.1927, Split), Filka Marija Milica (*26.5.1882, ∞ 1.2.1902 muž Lovre Grgić, sin Ivana Marka, †10.3.1940), Danka Ivka Marica (*26.6.1884, ∞ 18.2.1906 muž Mate Bulj, sin Nikole iz Solina, †24.11.1959, Solin), Ruža (*2.10.1887, †8.10.1889): rod se ne nastavlja.

Kekovi

[1.1.1.1.5.1.4.] Mate zvani Keko ∞ Mara Grgić, kći Ante i Vice Jurić (*2.10.1858, /težakinja/, †10.4.1929): [1.1.1.1.5.1.4.1.] Ivan Stjepan (*1.1.1887, /ribar/, ∞ 4.6.1911, †10.1.1967), [1.1.1.1.5.1.4.2.] Špiro (*14.12.1888, /finacijski stražar/, 1. ∞ 21.8.1923, Podgora, 2. ∞ 30.6.1929, Podgora, †5.8.1971), Josip (*28.1.1891, †2.8.1892), [1.1.1.1.5.1.4.3.] Šimun (*18.2.1893, /električar/, ∞ 29.8.1918, †26.2.1978), Roza (*27.8.1895, †9.8.1898), [1.1.1.1.5.1.4.4.] Marin Marinko (*6.9.1897, /težak/, 1. ∞ 20.11.1921, /trgovac, radnik u tvornici salonita/, 2. ∞ 9.1.1947, †18.1.1967), Mara Ivka (*18.12.1901, †1.1.1902).

[1.1.1.1.5.1.4.1.] Ivan Stjepan ∞ Kata Jurić, kći Marina (*4.3.1893, †11.9.1971): Marica (*5.2.1912, 1. ∞ 14.8.1934 muž Zvonimir Grubić, sin Frane, /umro 1945 od posljedica logora Dachau/, 2. ∞ 20.8.1946, Solin muž Marinko Mikelić, sin Martina zvani Lešo, †25.5.1985), Nedjeljka Roza (*18.6.1913, ∞ 28.7.1940 muž Vinko Jurić, †30.6.1989), Anka (*26.10.1914, †30.11.1914), Karmela (*25.11.1915, ∞ 13.8.1946 muž Nikola Belas iz Trogira, †7.1.1986, Trogir), Mate Miroljub zvani Kenjica (*28.10.1918, /radnik u tvornici salonita/, † 1943 /poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi/, Ružica Zorka (*23.9.1920, †23.7.1921), Ljubica Olga (*31.8.1922, /neudana/, †25.1.2012), Martin Ante (*3.11.1924, †18.6.1942, /utopio se u moru/, Kajo (*26.4.1927, †13.2.1949), [1.1.1.1.5.1.4.1.1.] Ante (*31.5.1929, /mehaničar/, ∞ 16.10.1954, Solin, †6.5.2011, Split).

[1.1.1.1.5.1.4.1.1.] Ante zvani Gigo ∞ Mirjana Roguljić, kći Andrije (*10.3.1930, Kučine): Katja (*7.5.1955, Split, /ekonomistica/, ∞ 26.11.1983, Split muž Vedran Županović, Split), Ivica (*1.3.1959, Split, /neoženjen, upravni tehničar/).

[1.1.1.1.5.1.4.2.] Špiro zvani Bebe ∞ Pera Juretić, kći Vinka (*30.5.1901, Podgora, †23.3.1929): Katica Julijana (*21.5.1924, ∞ 2.3.1946 muž Neven Bandalović iz Splita, †14.12.2004, Split), Dragutin Mate zvani Crni (*14.12.1925, †1943 /poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi/, Ružica Marija (*28.2.1929, ∞ 12.1.1952 muž Martin Roko Benzoni, sin Marina zvanoga Jakin, †14.8.2009, Podstrana, ukop: Split).

[1.1.1.1.5.1.4.2.] Špiro zvan Bebe, udovac ∞ Jurka Zorica Lucijetić, kći Ante (*30.8.1903, Makarska, †9.1.1989): [1.1.1.1.5.1.4.2.1.] Miroslav Ante (*1.4.1930, /brodograditelj/, ∞ 20.9.1952, Solin, †22.6.2007).

[1.1.1.1.5.1.4.2.1.] Miroslav Ante zvani Bebe ∞ Ana Pleština, kći Ivana iz Klisa (*30.6.1928, Klis, /trgovkinja, živi u Vranjicu/): Mirjana (*3.10.1952, /komercijalistica/, ∞ 20.4.1974, Split muž Joško Poljak, sin Josipa iz Vranjica), [1.1.1.1.5.1.4.2.1.1.] Dragan (*28.11.1954, Split, /mehaničar, živi u Vranjicu/, ∞ 12.8.1979, Split /rastavljen/).

[1.1.1.5.1.4.2.1.1.] Dragan ∞ Anđela Bezić, kći Anđela (*25.1.1955, Šolta, /rastavljena/): Miro (*8.8.1981, Split, /neoženjen, finomehaničar, živi u Grohotama/).

[1.1.1.5.1.4.3.] Šimun ∞ Vinka Benzon, kći File (*11.7.1894, †18.2.1977): Miroslava Marica (*4.12.1918, ∞ 2.3.1846, Split muž Marko Vrdoljak, sin Stipe, †16.12.2007, Split), [1.1.1.5.1.4.3.1.] Ljubomir Ante (*1.9.1920, /časnik/, ∞ 7.11.1950, Zagreb, †13.12.1988, Zagreb), Zorka Marija (*18.8.1922, †4.7.1932), [1.1.1.5.1.4.3.2.] Zlatko Ante (*10.6.1926, /radnik u tvornici salonita/, ∞ 5.2.1966, Klis, /rastavljen/, †10.11.1975, /poginuo u tvornici salonita/).

[1.1.1.5.1.4.3.1.] Ljubomir zvani Cili ∞ Barbara Keber, kći Mije (*14.3.1925, Zagreb): Žarka (*11.3.1951, Zagreb, /frizerka/, ∞ 14.10.1972, Zagreb muž Vojo Čiča iz Zagreba), Zvezdana (*1.12.1955, Postojna, /ekonomistica, živi u Zagrebu/, ∞ 11.11.1977, Zagreb muž Zdravko Primorac): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.5.1.4.3.2.] Zlatko Ante ∞ Ljubica Plejo, kći Todora (*20.10.1936, Ramljane, †6.3.2013, Split): Vinka (*4.11.1966, Split, ∞ 29.11.1986, Šidski Banovci muž Nikola Macura).

[1.1.1.5.1.4.4.] Marin Marinko ∞ Antica Jurić zvana Tona, kći Luke (*21.6.1902, †9.12.1945): [1.1.1.5.1.4.4.1.] Ante Josip (*6.8.1922, /vojni pilot/, ∞ 1949, Zagreb, †27.9.1950, Beograd, /poginuo u službi/).

[1.1.1.5.1.4.4.] Marin Marinko, udovac ∞ Nedjeljka Vrdoljak, kći Kaja (*12.2.1917, †14.7.2010): Antica zvana Tonka (*5.6.1947, /kemijski tehničar/, ∞ 23.7.1993 muž Toni Ergovac, Kaštel Štafilić, vanbračna kći Marina Benzon / *28.3.1970, Split, ∞ 21.12.1991, Trogir muž Tihomir Pensa/), [1.1.1.5.1.4.4.2.] Ante (*8.9.1951, /brodocjevar/, ∞ 5.11.1977, Solin, /živi u Vranjicu/).

[1.1.1.5.1.4.4.1.] Ante Josip ∞ Katarina Tomičić, kći Duje (*25.5.1930, Ričice kod Gospića, 2. ∞ 23.2.1957, Lenik muž Dragutin Gobac iz Siska, †6.5.2011, Sisak): [1.1.1.5.1.4.4.1.1.] Antun Zvonimir (*31.5.1951, Zagreb, /poduzetnik, vlasnik knjižare Abea u Sisku/, ∞ 19.11.1977, Sisak).

[1.1.1.5.1.4.4.1.1.] Antun Zvonimir ∞ Ana Marija Majstorović, kći Zlate (*15.9.1947, Sisak, /odvjetnica/): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.5.1.4.4.2.] Ante zvani Kekalo ∞ Smiljana Višić, kći Marka iz Cere (*5.11.1953, Split): Marin (*27.3.1981, Split, /neoženjen, serviser strojeva, živi u Vranjicu/), Marija (*16.9.1982, Split, /grafičarka/, ∞ 4.11.2005, Solin muž Krešimir Bogdan iz Solina, /rastavljena/).

Paškini

[1.1.1.5.1.5.] Ivan Jure ∞ Jela Grubić, kći Mate i Mare Bilić (*30.12.1859, /težakinja/, †22.4.1940): [1.1.1.5.1.5.1.] Fabijan Mate (*20.1.1886, /težak/, ∞ 3.2.1917, Podgora, †29.9.1928), Frane Jakov (*24.1.1888, †27.6.1888), [1.1.1.5.1.5.2.] Paško Srećko (*16.5.1889, /težak/, 1. ∞ 5.10.1918, 2. ∞ 15.7.1920, Trogir, †13.3.1965, Split), Mara (*27.6.1891, ∞ 21.2.1914 muž Ivan Bilić, sin Stipe, †2.12.1971), Milka Antica (*4.12.1893, †5.10.1914), Antica (*8.9.1896, †19.6.1897), Milka (*12.6.1898, †5.3.1899).

[1.1.1.5.1.5.1.] Fabijan Mate ∞ Ivka Jurić-Ban, kći Ludovika (*4.10.1886, Podgora, 2. ∞ 30.6.1929, Split muž udovac Ante Jurić, sin Mate, †17.1.1957): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.5.1.5.2.] Paško Srećko ∞ Tomica Ivković, kći Ivana (*1.2.1889, Sinj, †27.11.1919): Branka Jelka (*26.10.1919, ∞ 19.2.1941 muž Jure Bilić, sin Jerka, †20.2.2005, Split).

[1.1.1.5.1.5.2.] Paško Srećko, udovac ∞ Ivanka Čaleta, kći Ivana (*14.11.1892, Trogir, †11.9.1977): blizanci muško i žensko mrtvorodeni (*16.5.1921), Ivan Dujo zvani Elele (*6.5.1922, /drvodjelac/, † 1943 /poginuo u Narodno-

oslobodilačkoj borbi/), Fabijan Ante (*9.7.1923, †6.9.1923), Marija Nikolina (*18.10.1924, †17.7.1925), Ante Vjekoslav (*8.7.1926, †5.10.1926), [1.1.1.5.1.5.2.1.] Špiro Ćiro (*4.4.1929, /varilac u tvornici salonita/, ∞ 9.2.1952, Solin, †12.6.1996), Vinka Ana (*27.2.1930, ∞ 16.6.1951, Solin muž Lovre Katalinić iz Trogira), Sonja (*11.8.1934, /neudana/, †19.4.2013, Split).

[1.1.1.5.1.5.2.1.] Ćiro ∞ Slavka Jurić, kći Filicija (*6.10.1930): [1.1.1.5.1.5.2.1.1.] Leo (*28.6.1953, /pomorski menadžer, živi u Vranjicu/, 1. ∞ 7.11.1981, Solin, /razveden 1984/, 2. ∞ 14.8.1993, Split, /ponovno oženio ženu iz prvoga braka/), [1.1.1.5.1.5.2.1.2.] Ivo (*23.11.1959, Split, /ekonomist, živi u Kaštel Štafliču/, ∞ 22.12.1984, Trogir).

[1.1.1.5.1.5.2.1.1.] Leo ∞ Ondina Hoffmannrichter, kći Nade (*14.9.1948, Split): nemaju svoje djece; ženin sin: [1.1.1.5.1.5.2.1.1.1.] Marsell (*3.8.1968, Split, /otac Vojo Dobrić/, ∞ 15.6.1991, Split, razveden 2003, /glazbenik/).

[1.1.1.5.1.5.2.1.1.1.] Marsell Benzon /Dobrić/ ∞ Maja Režić, kći Ante (*27.8.1971, Split): Eddie Benzon /Dobrić/ (*1.9.1991, Split).

[1.1.1.5.1.5.2.1.2.] Ivo ∞ Danja Duišin, kći Damjana (*14.11.1957, Split): Marina (*29.6.1985, Split, /neudana, živi u Kaštel Štafliču/), Mislav (*20.1.1997, Split, /živi u Kaštel Štafliču/).

Ante Albertovi

[1.1.1.5.1.6.] Ante Albert ∞ Vica Ivić, kći Mihovila i Marije Grgić (*21.1.1855, †26.1.1909, Split, Katedrala): rod se ne nastavlja.

Marijanovi

[1.1.1.5.1.7.] Marin ∞ Kata Jurić, kći Stipe (*15.5.1870, /težakinja/, †26.1.1905): Zorka Irena Nedjeljka (*28.6.1893, †2.8.1893), Janja Ana (*25.7.1894, /težakinja/, ∞ 9.2.1919 muž Špiro Mandić, sin Kaja, †11.4.1982, Split), [1.1.1.5.1.7.1.] Andrija Ljubomir (*25.11.1895, /težak/, 1. ∞ 15.6.1919, Solin, 2. ∞ 25.11.1961, Solin, †1.2.1963, Split), [1.1.1.5.1.7.2.] Jakov Martin (*7.11.1897, /težak/, ∞ 12.1.1924, Ložišća, †27.7.1973), [1.1.1.5.1.7.3.] Ante Mate (*13.9.1899, /drvodjelac/, ∞ 25.5.1922, †8.12.1949, Split), Ćiril Metod (*14.7.1901, †10.8.1906), Ivan (*13.5.1903, †7.7.1904).

[1.1.1.5.1.7.1.] Andrija Ljubomir ∞ Mara Mandić, kći Fabijana zvana Marica (*1.4.1897, †7.4.1955): [1.1.1.5.1.7.1.1.] Marin Marinko /prihvaćeno ime/ (*25.3.1920, /drvodjelac, akademski slikar/, 1. ∞ 12.6.1947, Beograd, razveden 1955, 2. ∞ 31.12.1955, Split, razveden 1975, /nezakonito živio od 1973 do 1977 u Beogradu s Ljerkom Draženović/, 3. ∞ 24.7.1977, Beograd, †28.8.1978, Zemun, ukop: 31.8., Beograd, Aleja zaslužnih građana), Radojka Marija (*31.8.1921, ∞ 12.1.1946, Sremska Mitrovica muž Marinko Jurić zvani Gire, †18.7.1986, Zadar), [1.1.1.5.1.7.1.2.] Slavko (*23.9.1923, /ekonomist/, ∞ 2.6.1951, Split, †7.4.2010, Split), Sonja Katica (*4.9.1927, ∞ 13.10.1945, Ruma muž Lenko Milković, †21.7.2006, Split).

[1.1.1.5.1.7.1.] Andrija Ljubomir, udovac ∞ Marija Muslim, kći Marka (*14.4.1903, Gornje Ogorje, †1.2.1988, Split): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.5.1.7.1.1.] Marin Marinko zvani Lav ∞ Ksenija Ninić, kći Marjana iz Vranjica (*13.1.1925): Vjekoslav (*2.7.1951, Split, /oženjen Šveđankom, imaju sina i kćer, živi u Švedskoj/).

[1.1.1.5.1.7.1.1.] Marin Marinko zvani Lav ∞ Volga Mijač, kći Filipa (*14.5.1926, Split, 2. ∞ 28.6.1975, Beograd muž Sejfo Muhić): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.5.1.7.1.1.] Marin Marinko zvani Lav /nevjenčani/ Ljerka Draženović iz Iloka (*23.6.1943, /glumica/, 2. ∞ 2.7.1978, Beograd muž Mladen Božović iz Beograda, rastavljena 1982, †26.11.2013, Zagreb): nezakonit sin Tomislav

Draženović (*28.1.1973, Osijek, /promijenio prezime u Benzon, poslije promijenio ime i prezime u Tom Božović Benzon, glazbenik i glumac, nakon rođenja s majkom preselio u Los Angeles, a potom u Beograd, sada živi u Londonu/).

[1.1.1.1.5.1.7.1.1.] Marin Marinko zvani Lav ∞ Gordana Milinović iz Beograda (*nema podataka): rod se ne nastavlja.

[1.1.1.1.5.1.7.1.2.] Slavko ∞ Anuška Čizmić, kći Frane Mate (*22.5.1930, Zadvarje): [1.1.1.1.5.1.7.1.2.1.] Srđan (*12.2.1953, /akademski glazbenik/, ∞ 16.3.1985, Split, /rastavljen, živi u Splitu/).

[1.1.1.1.5.1.7.1.2.1.] Srđan ∞ Andrea Krželj, kći Mira (*6.6.1966, Split, /rastavljena/, 2. ∞ 22.8.2009 muž Željko Maretić): [1.1.1.1.5.1.7.1.2.1.1.] Marko (*5.8.1985, Split, /profesionalni boksač/, ∞ 30.3.2008, Split), Petra (*5.8.1986, Split, /neudana, diplomirala na muzičkoj akademiji violončelo/).

[1.1.1.1.5.1.7.1.2.1.1.] Marko ∞ Vesna Kulušić, kći Krste (*11.4.1982, Split): Vanessa (*12.5.2011, Split).

[1.1.1.1.5.1.7.2.] Jakov Martin zvani Coto ∞ Mandina Sapunar, kći Petra (*14.3.1897, Ložišće, †10.7.1968): Petar Kajo zvani Pere Cotov (*22.4.1925, /učenik/, †8.2.1943 /poginuo u Narodnooslobodilačkoj borbi/), Dušan zvani Žigica (*4.12.1926, /neoženjen, grobar/, †26.11.2004), [1.1.1.1.5.1.7.2.1.] Miloš (*14.12.1929, /poslovođa u tvornici salonita/, ∞ 19.11.1955, Solin, †6.8.2000, Split).

[1.1.1.1.5.1.7.2.1.] Miloš zvani Coto ∞ Tomislava Perko, kći Filicija (*26.6.1934, Mravince): Petar (*11.3.1956, Split, /neoženjen, trgovac/), [1.1.1.1.5.1.7.2.1.1.] Nenad (*11.3.1956, Split, /vodoinstalater/, ∞ 20.3.1982, Split).

Nenad ∞ Biljana Volf, kći Tome (*20.2.1959, Bjeljina): Lovre (*25.2.1983, Split, /mehaničar i konobar/), Tajana (*18.12.1985, Split, /srednja stručna škola, živi u Stobreču/, ∞ 10.12.2005, Solin muž Zdenko Terze).

[1.1.1.1.5.1.7.3.] Ante Mate ∞ Anastazija Anka Petrašić, kći Andrije (*3.4.1902, Split, †8.10.1985, Split): Leosava (*18.2.1924, ∞ 21.4.1953, Solin muž Jakov Ivišić, †23.3.1990, Vis), Smiljana Katica (*1.1.1927, Solin, ∞ 19.2.1953, Split muž Ivo Škarica, †2.8.1996, Split), Katarina (*28.2.1931, Solin, ∞ 15.4.1950, Split muž Ratko Dobrić, †27.1.1991, Split), Marija Tatjana (*5.2.1933, Solin, ∞ 9.10.1954, Solin, muž Vladimir Šorak, kći Lidija Šorak, /†22.1.1955, Split, 1. ∞ 23.9.1970, Split muž Zoran Tasić, rastavljena, a 1973. ponovno uzela djevojačko prezime majke Benzon, 2. ∞ 1.2.1997, Solin muž Željko Lalić, †19.11.1959, Split): rod se ne nastavlja.

Petrovi

[1.2.] Petar ∞ Filipa (*oko 1679, †oko 1726): Manda (*19.12.1700, †nema podataka), Nikola (*20.4.1702, /neoženjen/, †19.12.1741, Brescia /poginuo/), Kata (*3.2.1704, †nema podataka), Manda Jelina (*5.9.1706, Split, ∞ oko 1727 muž Lovrin Parać, sin Jakova, †oko 1741), Ana (*17.6.1708, †nema podataka), Doroteja zvana Dore (*27.4.1710, /neudana, oporuka 27.10.1757/, †1.11.1758), Anton (*18.1.1713, Split, /neoženjen/, †oko 1742), [1.2.1.] Jure (*22.4.1715, Split, ∞ oko 1737, †oko 1742), Mara (*19.3.1717, †nema podataka);

[1.2.] Petar, udovac ∞ Jerka (*oko 1704, †25.7.1770): Katina (*oko 1732, ∞ oko 1758 muž Dujam Jurić, †24.6.1767, Split, Sveti Križ).

[1.2.] Petar /nevjenčan/ Ivanica, žena pokojnoga Ivana Lalića (*oko 1696, ∞ oko 1713, udovica od 1721, †1.2.1756): Andrija (*5.2.1723, †prije 1742), Pavle (*23.1.1728, †prije 1742), Valentina Vice (*7.11.1733, ∞ oko 1770 muž Ante Ivić, sin Pavla, udovac, †31.10.1797), Dora (*7.11.1733, ∞ oko 1756 muž Nikola Poljak, sin Martina, †oko 1805).

[1.2.1.] Jure ∞ Ivanica Zana Meladić, kći Luke (*oko 1715, †prije 1742): Grgo Jure (*oko 1737, /svećenik/, †oko 1805): rod se ne nastavlja.

Istaknute osobe

Višestoljetna povijest roda vranjičkih Benzona, koji je stjecajem posebnih okolnosti poznat od postanka pod tim imenom, morala je uobličiti i većim dijelom sačuvati i učiniti poznatima brojne pojedince. Uz mnoge koje je zasigurno prekrpio zaborav ili neproučenost, ostali su tragovi onih o kojima je bilo moguće prikupiti nešto više od zapisa o krštenju, vjenčanju, smrti i ukopu. Kad o nekima nije bilo ništa više nego što sadrže takvi zapisi, pokazale su se i u njima neke posebnosti koje valja istaknuti jer svjedoče o nečem neobičnom. Kad protumačimo i samu suštinu poneke vrste spisa što su ih ostavili pojedini Benzoni, i u običnom spisu možemo naći neke vrijednosti. Tako njihove oporuke najprije znače svijest o dužnosti oporučivanja imovine, svijest o njezinoj vrijednosti, a ta vrijednost nije samo novčana. Oporučitelj zna kako svojom posljednjom voljom utječe na opstanak roda, ne samo posredno, kada mu ostavlja imanje, nego i neposredno kada ga prihvaća kao sebi ravnoga. Oporučitelj zna kako će usmjeriti svoju ostavinu na trajnu korist stvarajući njome unaprijed određene nove vrijednosti, kao što je stjecanje znanja. Šteta je što o mnogim poznatim osobama u rodu nema mnogo važnih podataka, ali i ono malo biva mnogo kada se zaustavi u zaboravu i istakne kao putokaz novim proučavaanjima.

Ivan Krstitelj (nema podataka o mjestu,²³ oko 1639. – Split, 5. listopada 1679.)

O najstarijem članu roda, povijesnim izvorom zajamčenom,²⁴ piše Ivan Grgić: »Nad svima bio je guvernatur kojega je postavljao generalni providur. Za prvog gubernatura – *per dirigger li Morlacchi di Vuragniz, Clissa, Sasso, Stobrez e Strosanaz* – postavljen je Ivan Krstitelj Benzon pokršteni domaći timar-spahija Hasan Bogović koji je na krstu, po ondašnjem običaju, dobio ime i prezime svog uvaženog

kuma mletačkog patricija.«²⁵ U nabranju muslimana kojima je darovana zemlja, Grgić piše: »Jedini muški musliman i timarspahija koji se pokrstio, Ivan Krstitelj Benzon, dobio je 413 vriti zemlje.«²⁶ Mletački patricij po kojem je Ivan Krstitelj na krštenju dobio ime i prezime bio je Giovanni Battista Benzon. O njemu suvremenik Girolamo Brusoni piše dva puta. U zimi godine 1648. opisuje njegovo neposredno tadašnje djelovanje kada određuje paljenje sijena što su ga Osmanlije sakupljale za namjeravano ratovanje.²⁷ Drugi put piše godine 1657. u opisu borbe u Bosiljini o kapetanu Ivanu Krstitelju Benzonu kojemu je splitski providur na krštenju dao svoje ime i rod.²⁸ Spis koji bi na propisan način, s nadnevkom i osobama koje sudjeluju, potvrdio Ivanovo krštenje još nije nađen. To se nije dogodilo jer namjerno traženje u matičnim knjigama okolnih mjesta nije urodilo plodom, a novo traganje još nije usmjereno na neku drugu arhivsku cjelinu. Njegovo je vjenčanje potvrđeno zapisom.²⁹ »Dana 29. rujna 1659. (bio je ponedjeljak, blagdan svetoga Mihovila) don Valerije Mazzarelli, kanonik i primicerij, združio je u svetome braku ove nazočne (mladence) koji su dali uobičajene izjave po odredbama svetoga sabora Tridentskoga. To su mnogopoštovani kapetan Krstitelj Benzon i gospođa Margarita, kći gospodina Nikole, kirurga u ovome slavnom gradu, u kući uobičajenoga stanovanja spomenutoga gospodina Nikole, a to sve s dopuštenjem prečasnoga gospodina vikara (Josipa Kavanjina) i u nazočnosti poštovanoga gospodina Jeronima Martinisa i gospodina Šimuna Natalisa te mnogih drugih plemića.« Njihov se prvorođeni sin Nikola rodio 4. svibnja 1662. Krstio ga je kanonik Jeronim Natalis, kum je bio izvanredni providur Gian Antonio Cornaro, a kuma Ivana Natalis.³⁰ Poslije sedam godina braka, 4. rujna 1666., umrla je Margarita. Imala je oko 29 godina, a ukopana je u Katedrali.³¹ Kad je imao oko 40 godina, umro je u Splitu i Ivan Krstitelj, 5. listopada 1679., i ukopan je u Katedrali.³²

23 Godina je približna, na temelju zapisa o smrti. Kada bi vrijedila na sličan način približno određena godina rođenja njegove žene, na temelju zapisa o smrti, tada bi ona bila dvije godine starija od njega. On je prosidbu mogao pravdati njezinim obiteljskim ugledom, a ona svoj pristanak njegovim vojničkim ugledom.

24 O kapetanu Petru Benzonu, drugom po vremenskome slijedu, a povijesnim izvorima također zajamčenom, nije još uvijek moguće zaključiti kojem rodu pripada. On je u svojoj osamdesetoj godini (matične knjige uvijek brojku bilježe uz riječ »oko«, što u stvarnosti znači oko dvije godine više ili manje), 14. travnja 1729., umro u Splitu i ukopan je u crkvi svetoga Roka na Peristilu. Njegova je žena Vica umrla u Splitu 27. kolovoza 1719. kad je imala oko 40 godina i ukopana je u Svetoga Roka.

25 I. Grgić 1962, str. 9, str. 22, bilj. 25: »Državni arhiv u Zadru, Spisi gen. prov. G. Contarini (1662-64), I, 49, t. 223«.

26 I. Grgić 1962, str. 16. Točan je broj 418. Grgićevo je djelo tiskano poslije njegove smrti, pa nije moglo imati njegove popravke rukopisnih i tiskarskih pogrešaka.

27 G. Brusoni 1673, str. 208 (prvi dio): *Proueditore di Spalato Giovanni Battista Benzone*.

28 G. Brusoni 1673, str. 29-30 (drugi dio): *Era questo Capitano nato Turcho ma fatto Schiavo dal Proueditore Giovanni Battista Benzone, e uenuto alla Fede Christiana, gli diede benignamente il nome della sua Illustrissima Famiglia*.

29 Split, Državni arhiv, MK 20, svezak I, str. 162 (matična knjiga vjenčanih Župe svetoga Dujma, 1610.-1660.).

30 Split, Državni arhiv, MK 4, svezak IV, str. 113 (matična knjiga krštenih Župe svetoga Dujma, 1654.-1678.).

31 Split, Državni arhiv, MK 32, svezak II, str. 220 (matična knjiga umrlih Župe svetoga Dujma, 1638.-1688.).

32 Split, Državni arhiv, MK 32, svezak II, str. 270 (matična knjiga umrlih Župe svetoga Dujma, 1638.-1688.). Za ove četiri matice iznimno navodim arhivski podatak i nabranjam sadržaj na hrvatskome.

Mletačko darovanje zemlje, osvojene u mirovnome ugovoru, popisano je u svim pojedinostima geodetskoga mjerenja i nacрта i upisano je za svakoga primatelja dara s imenom obiteljskoga glavarara i brojem članova obitelji (o broju je dijelom ovisila ukupna površina dara). Ivan Krstitelj Benzon je trideset i treći u popisu, ali bez broja članova, a vjerojatno ih je tada bilo šest. Dobio je dvanaest čestica (broj 50, 68, 67, 235, 236, 237, 247, 290, 296, 479, 480 i jednu bez broja), ukupne površine 418,101 vretena (1 vreteno je 854 četvorna metra).³³ Dužd je svojom odredbom od 20. veljače 1672. potvrdio to darovanje. Oporuka sina Nikole potvrđuje kako je Ivana Krstitelja Papa odlikovao zlatnom ogrlicom.

Zanimljivo je nasljedstvo Ivana Krstitelja. Postupao je kao prestrašen od skoroga nestanka roda, kada mu je žena ostavila četverogodišnjega sina jedinca. Tada nije učinio ono što mu je nalagala novoprimitljena vjera, pa se nije kao udovac oženio, nego je sa ženom, koju izvori označuju kao gospodaricu kuće, nezakonito imao djecu. Najprije kćer, pa kad je vidio i tu prijetnju nasljedstvu, onda je nastavio do dva sina. Očev je strah bio opravdan, jer njegov zakoniti jedinac umire mlad i nevjenčan, pa zakoniti rod prestaje. Tako Ivan Krstitelj samo od dvojice nezakonitih sinova ima nasljednike, pa je odluka o njihovom rađanju bila djelotvorna. Uskoro je nasljedstvo opet bilo pred velikom prijetnjom, koja se dijelom ostvaruje. Anton, prvorođeni nezakoniti sin Ivana Krstitelja, ima u prvome zakonitom braku nasljednika Juru, a u drugome zakonitom braku dvojica mu sinova umiru nevjenčani. Taj nasljednik iz prvoga braka nastavlja rod do sada. Petar, drugorođeni nezakoniti sin Ivana Krstitelja, ima u zakonitome braku nasljednika Juru, a u nezakonitome braku dvojica mu sinova umiru nevjenčani. Onaj Jure iz zakonitoga Petrova braka ima samo sina koji umire kao svećenik, oko godine 1805.

Nikola (Split, 4. svibnja 1662. – Split, 17. listopada 1681.)

Iz života mladoga čovjeka sigurno je potvrđen njegov vojnički poziv, teška bolest i rana smrt. Moguće je nagađati o plemenitim namjerama spram nezakonite braće i sestre, jer ih određuje za nasljednike svega što je ostalo poslije podmire dugova i darovanja. Nagađanje je i procjena njegovih dugova, jer su oni novčano znatni, a dio

je naslijedio, što je začuđujuće, jer je očevu zemljišno bogatstvo bilo veliko, ali uzrok takvome nasljedstvu može biti i iznenadna očeva smrt, pa je dug ostao. Zanimljivo je kako o jednom dugu više pojedinosti zna njegov sluga, pa to potvrđuje bogataške navike onoga doba. Kratko je prije smrti izrekao oporuku koja sve ovo potvrđuje.³⁴ »U Ime Kristovo, amen. U godini Njegova rođenja 1681., u ponedjeljak, 13. listopada. Učinjeno u gradu Splitu, u kući gospodina Nikole Maffeija, nazočni su Ivan Kapogrosso, zvani Ivaniš, kanonik don Nikola Bijanković i don Nikola Lalić, a svjedoci su Jeronim Ilić i Ivaniš Natalis. U krevetu je kapetan Nikola Benzon pokojnoga guvernatuara Ivana Krstitelja, teško bolestan u tijelu, ali Bogu hvala zdrav u pameti, osjetilima, govoru i razumu. Učinio je da k njemu dođe kancelar i svjedoci i izjavio je svoju oporuku kako poslije njegove smrti ne bi bilo smetnje. Zaželio je ukop u crkvi svetoga Dujma, uz svoga oca. Zavještao je četiri solda za gradnju gradskih bedema, kako je propisano. Među zavještajima je odredio i želi otkupiti iz ruku Antonija Sartorija zvanoga Moro zlatnu ogrlicu koju je Papa darovao pokojnom ocu guvernatuara, a koja je u zalogu od dvadeset škuda, a uz to valja dati i očekivanu zaradu. U zalogu su kod Matije Vitte tri sablje krivošije ukrašene srebrom, ali ne zna na koji iznos i koliko valja platiti, ali to zna njegov sluga Anton Hreljanović. Rekao je da je dužan sto reala Meludi iz Kaštel Staroga, ali mu je za taj dug već dao, a ne zna koliko. Rekao je da je poglavaru Mihovilu³⁵ dužan iznos zapisan u spisu koji postoji u njega, a rekao je kako je pokojni otac dao za taj dug dvadeset škuda, a zatim dva dvopeka, teška dvadeset svaki, i jednu veliku voštanicu od bijeloga voska. Želi da za njegovu dušu nasljednici svake godine dadu slaviti trideset misa. Za svoje opće nasljednike svega preostalog njegovoga imanja određuje Antona, Petra i Margaritu, svoju braću i sestru po ocu, ali nezakonite. Još je ostavio svome slugi Antonu Hreljanoviću konja dorata bez sedla. Povjerenici su i izvršitelji ove oporuke don Nikola Bijanković i don Nikola Lalić. Rekao je neka don Nikoli Bijankoviću bude plaćeno onoliko koliko je namijenjeno za račun troškova koje je imao za njegova brata Antona. Kancelar je Pietro Terzago napisao ovu oporuku i dodao neka bude plaćeno Nikoli Sladojeviću ono što je dano. Ponovno je sastavio oporuku i obavijestio ostavitelja o svim njezinim dijelovima, a po-

33 Zadar, Državni arhiv, Mape Grimani, 61, 96. Druge su obitelji primale prosječno pet vretena po jednome članu.

34 Točne arhivske podatke o pojedinoj oporuci, po kojima sam proučavao njihov sadržaj, nesebično mi je 21. listopada 2013. dala Aleksandra Tomić, pa joj na ovaj način iskazujem zahvalu.

35 Ovo je doslovan prijevod izvornika, koji potvrđuje samo ime, ali je vjerojatno to netočno zapisano prezime Mikelić, jer je Mikelić obrađivao Benzonovu zemlju u Prosiku, koju će Nikola 15. listopada 1681. darovati svojoj baki Doroteji. U vrijeme pisanja oporuke harambaša je bio Luka Mikelić, sin Jakova, zvan Guman (od 1650. do oko 1685., nema točnoga podatka o smrti).

tom je dao na potpis svjedocima.« Bilo je pravno moguće, osim oporuke, sastaviti kodicil u kojem je oporučiteljeva volja bila dodatno pokazana, jer je u oporuci valjalo imenovati nasljednike i nabrojiti dugove i postupak s njima, a u kodicilu darovanja. Nikola je sastavio kodicil dva dana poslije oporuke. »U Ime Kristovo, amen. U godini Njegova rođenja 1681., u srijedu, 15. listopada. Učinjeno u gradu Splitu, u kući gospodina Nikole Maffeija, nazočni su Andrija Gaudencije, kanonik don Nikola Bijanković i Frane Natalis. U krevetu je kapetan Nikola Benzon, zdrav u pameti i razumu, ali bez životne snage, učinio je da dođem k njemu ja, kancelar, i svjedoci i rekao da želi sastaviti kodicil oporuke koju je učinio prijašnjih dana. Rekao je da svoje djedu ostavlja jednu zemlju u Solinu, zvanu Karduš, a također je rekao da svojoj baki Doroteji ostavlja jednu zemlju ispod Prosika, koju obrađuje Mikelić. Potvrdio je sve dijelove oporuke učinjene prijašnjih dana. Kodicil je napisao kancelar Pietro Terzago, a potpisali su Andrija Gaudencije, Nikola Bijanković i Frane Natalis.« Spis završava bilješkom o smrti oporučitelja dana 17. listopada 1681., kada je kodicil izvađen iz blagajne, otvoren i pročitan, uz potpis kancelara i naznaku nazočnih.³⁶

Anton (Vranjic, 16. travnja 1670. – Split, 29. siječnja 1721.)

Stariji sin Ivana Krstitelja iz nezakonitoga braka zabilježen je kao kapetan. Nije poznato što je to za njega učinio kanonik Nikola Bijanković, prije listopada 1681., a to je naplatio od ostavine Nikole Benzona. Braća su Anton i Petar zamolili dužda i dobili njegovu odredbu: »Alvise Mocenigo, mletački dužd, plemenitim i mudrim muževima Alvisu Mocenigu, našem generalnom providuru u Dalmaciji i Albaniji, i vjernim mu nasljednicima, dragi pozdrav i draga naklonost. Učinjeno je na temelju zajamčene obavijesti našega prethodnika Molina i one koju je uputila i vaša Vlast o zamolbi braće Antona i Petra Benzona, sinova pokojnoga kapetana Ivana Krstitelja od roda Bogović, Turčina koji je postao katolik i slobodno i dragovoljno se unovačio u Našu Vlast. Njima i njihovim zakonitim nasljednicima naumili smo potvrditi neometano i mirno vlasništvo dobara njihova roda koja su nekada imali pod osmanlijskom vlasti u prostoru Klisa, Žrnovnice, Kamena i Solina, zajedno s mlinskim kolima i trima stupama u mjestu Žrnovnici, zajedno s naplatom koja im se daje povećana od pedeset i pet soldi na pet lira svaka. To

vi odredite u skladu s potrebnim odredbama na utjehu i korist te odane obitelji. Dano u našoj Duždevoj palači dana 13. srpnja 1702., jedanaeste indikcije; Marin Angelo de Negri, tajnik.«³⁷ Lovre Katić navodi iz mletačkoga katastra u Državnome arhivu u Zadru dva podatka o mlinovima u vlasništvu braće Benzona i Antona Benzona. Stariji je iz godine 1717.: *Gradina sopra fiume Salona fratelli Benzon fabricare li molini* (stranica 57). O njemu nema pitanja, jer su oba brata tada bila živa. Mlađi je podatak iz godine 1729.: *Antonio Benzon da Varagniza – un casal di molini in Gradina sul fiume Salona* (stranica 60). O njemu valja postaviti pitanje vjerodostojnosti godine, jer je Anton tada bio mrtav.³⁸

Petar (Vranjic, 11. studenoga 1674. – Vranjic, 21. travnja 1745.)

Mlađi sin Ivana Krstitelja iz nezakonitoga braka. Vjerojatno je na njegovu krštenju bilo svečano, jer je kršten na blagdan svetoga Martina, a dobio je ime svoga kuma vojvode Petra Posedarskoga. Zapis o Petrovu krštenju i njegova oporuka pisani su bosančicom. Oporuka je opširna, a neki izričaji opravdavaju cjelovito navođenje. »U ime Isusa godišće Gospodinovo 1745. marča na 10. Ja Petar Benzon naodeći se varlo nemoćan u mom životu a razumu dobro, zdrav fala Gospodinu Bogu, a imam godišća sedamdeset i jedno mog življenja na svitu. Sad očitno poznajem da je došlo vrime blizu u koje imam dati razlog Gospodinu Bogu za ova godišća što da živim na svitu prošasno vrime. Čujem božji glas po Hazekijelu: 'Naredi kuću tvoju.' Zato ja sada za mog dobra razuma činim učiniti ovo pismo u kriptost tastamenta, zaneka se svaka obluže kako ću ostaviti. Najprvo priporučujem dušu moju Gospodinu Bogu i molitvam pravovirni karščana, a tilo moje materi naravskoj zemlji, koje ostavljam da bude pokopano u svetom Martinu u Vranjicu u naše grebe i da se na moj sprovod strati voska, groša trideset, ostavljam da se svake godine daju po tri kace masta za moju dušu i moi stariji, i ovo svake godine da se daje iz očone oni koi budu uživati moje zemlje i neka se daje kuratu nakon kurata koi budu u Vranjicu i kurat izgovori mise što bude valjat mast. Ostavljam mojoj ženi Jerci da je gospodarica od svega moga doklem pošteno bude stati u mojoj kući, akoli bi se udala neka uzme svu svoju dotu koju je donila i suviše neka joj se dade deset dukata srebreni. Ostavljam

³⁶ Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 6.

³⁷ Na početku spisa: »Prijepis iz knjige duždevih odredaba i odluka koja je u fiskalnoj komori u Splitu, list 163«; na završetku spisa: »Iz spomenute Fiskalne komore, 14. svibnja 1762. Carlo Antonio Patrettisero« [nesigurno čitanje prezimena].

³⁸ L. Katić 1952, str. 214. Izvor je teško provjeriti, jer Katić nije tiskao arhivski podatak izvora. Ovisno o vrsti izvora postoji mogućnost da je upisan Anton, Petrov sin, rođen u Splitu 18. siječnja 1713.

mojoj ćeri Dori ako se ne udade neka stoji s mojom ženom koliko da je isti moj sin, akoli se udade neka joj se dade zemlja Karduša, za oni trud što je imala oko mene dugo vrime služeći mi i bonu i zdravu dugo vrime veće nego ostale moje ćere i još dosta kako i ostalim sestram, a kada se udade žena Jerka ili ako umre neka ćer Dore uzme dija kako i ostale sestre i suviše zemlju Kardušu. A što je dvoje dice ženske što stoi samnom, to je Vice i Dore, ako budu pošteno stati ter ji srića dostigne neka im se dade dota kako vlaškim ćeram, to je tri modrine, tri košulje, tri sadaka, tri pasa, akoli bi iz kuće išla prija žena Jerka i ćer Dore, prija nego se udade Vice i mala Dore neka im se daje od moga o čemu će živit doklem budu pošteno stati u mojoj kući, a kad iz kuće pomanjka žena Jerka i ćer Dora, neka se sve moje zemlje dadu moim ćerama, neka uzme svaka jednako. A od koji se ćera moi, ostali sinovi i ćeri neka uzmu partu svoi matera i da moja ćer ništa ne nosi jedna mimo drugu, nego samo ćer Dora zemlju Kardušu kako sam ostavlja, akoli bi u koje moje ćeri umro vas porod, neka tada u bližiku koja ostaje od drugi moi ćera. A što je mlinica u Žrnonici i neka se proda i plate se dugovi, i ako je tija kupit moj sinovac s onom cinom što se stima, neka mu se ne protive moje ćeri ni moi unuci, a što su moi dugovi i dugovi što su me došli na dilu kad sam se razdijela s nevistom i sinovcem, od svega je pismo neka plaćaju žena i ćeri i koi budu dilit moje zemlje. Ostavljam da moji prokuratoru prodadu obe moje kuće pupliko inkanto i da ji dadu za moju dušu. I toliko s kućami i dvor moj dija, a dokle je u kući moja žena Jerka i ćer Dore neka se ne prodaje kuća pokrivena nego samo mirna i ako tija bude sinovac Jure, neka kupi za cinu što bi drugi dao, ako tija bude, da mu se zato ne protive moje ćere ni moi unuci, akoli netija bude kupit, neka druga bližika ili komu drugo. Ostavljam neka se podile moje zemlje koje nisam podilija s moim sinovcem, neka se podile kad se žito poženje, neka s Jurom podile moi prokaraturi, a to je zemlja Kapljuć, Ljubinac i u Dvorina livada, to je nepodiljeno. A što je zemlja pod Prosikom pod Doćnim klancem neka se namiri dota ko donese kartu. A što je dolama modra s puci i ječerma carljena s puci srebrenim i dolama od bunbaka i pas od svile, neka se proda i dade polak jaspri za moju dušu, a polak za dug i neka se prodadu moje gaće moraste s pločami nove i kupi se voska za sprovod, akoli što jaspri ostane od gaća neka se dade za moju dušu, i na ovo ostavljam prokarature gospodina Petra Kaugrusovića i aranbašu Andriju Mikelića i Luku Burića i na ovo su svidoci Petar Stanović i Ivan Jurić. Ostavljam momu prokuratoru gospodinu Pe-

tru Kaugrusoviću moju jednu pošadu od srebra koja bude najbolja, ostavljam aranbaši Andriji Mikeliću i Luci Buriću moim prokaraturom neka ji pozna moja žena Jerka i ćer Dore kako vide. I ja don Marko Pavić kurat od Vranjica pisa kako sluša od usta istoga Petra prid svidoci u viru. Na 17. aprila 1745. dozva mene don Marka Pavića u svoju kuću Petar Bencun i reče da potvrđuje svu naredbu kako je i prija ostavlja i suviše ostavi sve pokućstvo i oružje i što se nađe kod i u mojoj kući, neka je sve to njima, neka plaćaju dug i mire meni za dušu. Ovo reče prid svidoci Petrom Stanovićem i Ivanom Jurićem. U viru don Marko Pavić kurat od Vranjica. Ovo ostavi ženi Jerci i ćeri Dori da im se to niko neinpanča što kod bude pokućstva.«³⁹

Jure (Vranjic, 1. studenoga 1693. – Vranjic, 24. svibnja 1753.)

Oporuka, pisana bosančicom, opravdava cjelovito navođenje. »U ime Isusa. Godišća Gospodnjeg 1753. na 12 februara. Ja Jura Bencun naodeći se nemoćan u momu životu, a u razumu zdrav – vala Bogu. Imam godišća okolo 60 moga življenja, a sada očito vidim da je došlo vrime blizu u ko iman dati razlog Gospodinu Bogu za ova godišća – i zato čujem božji glas po Ezekijelu proroku naredi kuću tvoju – zato ja za moga dobra razuma činim učiniti ovo pismo u kripost testamenta – neka se svaka obsluže kako ću ostaviti – najprvo priporučujem moju dušu Gospodinu Bogu i molitvam pravovirnim kršćana – a tilo moje mater naravskoj zemlji od ke je i stvoreno da bude pokopano u Vranjicu u Svetomu Martinu u naše grebe – toliko ostavljam pet soldi na mire grada što oće zakon. Ostavljam da moja žena Jelina posli moje smrti da se rani u mojoj kući kako se pristoi – ako bi se tila udat neka joj se dade dota ku je donila i od moga dobra dukata srebrenih dvadeset. Ostavljam da je moj sin Jakov baštinik općeni – niko da mu se neima protivit – ako bi u Jakova ne bilo poroda zakonitoga neka upada moje dobro sve u moje ćeri neka dile kako i pristoi – ako bi od Jakova ostale ćeri, a ne sin, neka ostane sve ćeram Jakovjevim – da im se ne imadu ništa protivit moje sestre Anna i Luca, buduć odniele svoju prćiju ali dotu po načinu naše kuće, buduć dah Lucih dva komada zemlje za dotu da uživa dok je živa, posli njene smrti nek se povrati natenej – toliko moje ćeri ke su udane neka nemogu ništa pritendit, a to je Anna i Fila buduć obe nadotane i još Fili što manjka neka joj nadoda brat i maćeja – toliko dvi moje male ćeri Dore i Antica. Kad se tile budu udat neka im se da dota kako njiovim i starijim sestram – ako bi se od nji tila koja učinit kuludrica ili picoka-

39 Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 12.

ra neka im se da kako moći bude kuća. Toliko ostavljam za moju dušu i moi starih dok je živa moja žena Jelina i moj sin Jakov – svako godišće da daju kuratu nakon kurata po tri kace masta i po trih kvarte ječma, [nedostaje treći list] neka kurat svako godišće izgovori misa kako bude vridit mast i ječam – posli smrti Jakova ako ostane od njega sin ništa ga ne obligavam – nego što bude samo njegova dobra volja davat za me i za ostale – ali ne ostane li kolina muškog tere upade u žensko, neka daju rečeni mast i žito kuratom s kolina na kolino uvike [nečitljivo] i za ovo zovem sud Božji [nečitljivo] na ovi testament ostavljam prokuratora poštovanoga gospodina Augustina Cindro iz Splita – iz Vranjica Ivana Lalića i Tomu Ninčevića. Svidok Jakov Grubić i Anton Jelić. Ja don Stipan Tijardović kurat od Vranjica i Solina pisa kako sluša od usta istog Jure pri svidoci u viru.«⁴⁰

Doroteja (Vranjic, 27. travnja 1710. – Vranjic, 1. studenoga 1758.)

Oporuka, pisana bosančicom, opravdava cjelovito navođenje. »U Vranjicu na 27. otopra 1757. Tastamenat di Dorotea Benzon. Ja Dore, ćer pokojnoga Petra Bencunova naodeći se u velikoj bolesti moga tila a u pameti verlo razborita fala Gospodinu Bogu koja imajuć godišć okolo 50 šta sam živila na ovomu žalosnomu svitu. Ja vidjeći ovo stanje od mojega življenja zato promišljam oni glas Ezikijela proroka naredi kuću tvoju. Ja za moga dobra života činim ovu naredbu u kripost tastamenta neka se svaka ispune kako naredim, zato priporučujem dušu Gospodinu Bogu a moje tilo da bude ukopano u crikvi svetoga Martina u Vranjicu. A sada neka se znade što komu ostavljam, zato ostavljam naj pervu stvar ono štoh je zakon prisvitloga i priuzvišenoga principa ostavljam mire od grada Solina = 5 [novčića]. Drugo ostavljam naredbu potvrđujući jah tastamenat moga oca pokojnoga Petra Bencuna kako se naodi u njegovu tastamentu od počela do sverje da se imadu ispunit svaka. Treću naredbu činim ostavljam moj dija pokućstva od mala do velika Katini, ćeri Jerkinoj, ženi Duje Jurića i ovo joj ostavljam za onu službu i poslu kojim je služila i slušala, i ko bi se ovomu protivija zovem ga prid pristolje Božje. Četveto ostavljam da bude gospodarica po mojoj smerti moja maja Jerka da je gospodarica u onoj kući do svoje smerti od svi dobar naši ako bi pošteno stala u kući svojoj, a po smerti moje maje Jerke neka pristupe oni kako se pristoji, a po smerti

moje maje Jerke ostavljam i mećem dušu momu prokaraturu da se ima moj dija kuće i dvora prodat pupliko ikanto i da se imaju dat one jaspre u ruke momu prokaraturu doli imenovanomu i neka čine izgovorit mise za dušu moju i moji mertvi koji su ono stekli i ona dobra ostavili. A sada ostavljam prokaratura sveru ove naredbe koju činim gosp(odina) Peru Kaugrusovića koji imadu činit i nastojat da se ova svaka ispune kakono moj dobročinja. I ovomu pismu bih svidok Mijo Mandić, koji sliša i bi kad se ovo pisa i neumijući pisat činim mojom rukom križ. ... Toliko je svidok po isti način ja Jerolim Mikelić koji sliša ka se ovo pismo čini i neumijući pisat činim mojom rukom križ. ...«⁴¹

Jelina Benedikta (Vranjic, 30. kolovoza 1761 – Vranjic, 1. srpnja 1832.)

Jelina je u zapisima krštenja u Vranjicu bila kuma od 19. studenoga 1780. do 5. travnja 1793. Njezin je brat Jure, kapelan u Vranjicu, umro 4. travnja, dan prije ovoga krštenja, pa je ona vjerojatno ostala sama, jer je sestra Tomica bila udana, a o sestri Šimunici nema podataka poslije rođenja. Jelina je vjerojatno nedugo poslije travnja 1793. ušla u splitski samostan benediktinki svete Marije de Taurello, ali ne kao redovnica, nego kao svjetovnjakinja. Možda je položila jednostavne zavjete i uzela redovničko ime Benedikta, koje je zapisano u nekim poznatim izvorima o njoj. Njezina je služba u samostanu naznačena riječima *suor conversa*. U toj se službi osjetila veoma osiromašenom postupkom svoga brata Martina, pa je njezin zastupnik Andrija Muljačić sastavio 6. studenoga 1798. spis protiv Martina, ali je spis objavljen tek 27. lipnja 1803. i pokazan Martinu osobno,⁴² a on je umro 7. travnja 1806. Nije u spisu ostalo zapisano kakav je bio uspjeh toga postupka, ali je općenito poznato ukinuće samostana u godini 1807. Jelina Benedikta je vjerojatno tada otišla u Vranjic i počela stanovati u svojoj kući. Posljednji je put zapisana kao kuma na krštenju 1. svibnja 1831. Vjerojatno je bila sama u kući, jer u oporuci spominje samo svoju rodbinu. Oporuka, pisana bosančicom, opravdava cjelovito navođenje. »Tastamenat Elene Benedete Bencunove iz Vranjica. Svitlomu cesarskomu kraljeskomu tribunalu prve ištance u Split. Godišta iljadu osam sto trideset i dva (1832) dan od utorka devetnajest, 19. juna u Vranjicu, u kući Elene Benedete Bencunove ćere pok(ojnog). Jakova. Naodeći se ja Elena Benedeta ćer pok(ojnog) Jakova

40 Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 1.

41 Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 4.

42 Split, Državni arhiv, Javni bilježnici, 179, Giovanni Battista Bettini, kutija 5a i b, br. 16.

Bencuna od ovoga sela rođena istomu mistu, žadržana u velikoj nemoći ali zdrava u pameti vala gospodinu Bogu u razumu i besidi činila sam zvati pridase gospo(dina) kapelana i svidoke doli potpisane moleći da mi ispišu moj tastamenat inj zadnju odluku na način po kojimu bude od mene prikazano u jezik arvacki ne posidijući jezika talijanskoga otijući da ovi isti tastamenat ima biti obeľužen u sve i posve pozamojom smarti. (1) Ostavljam za moj sprovod vinograd i dva tarsa da budu prodati koja sam kupila pod svetim Dujom i sve intrade kojeme dođu s moji zemalja od moji težaka da bude prodato i dato za vosak i svete mise. (2) Ostavljam kuću, zemlje to jest koje su mi date na dil Kapljuč, Dvorine u težaka Stipe Gašpića, ij u Ante Gašpića, ij u Luke Gašpića i u Ante Petrasa, mojoj braći i nijovim eredim i činim ji baštenike, a da oni plate moj dug koji se bude naša posli moje smarti. (3) Ostavljam momu bratu don Mati sve moje pokućstvo od mala do velika da on ima prodati sva ova i dati za moju dušu, i činim ga prokaraturom svaru svega da mu se nejma niko suprotivit ovoj mojoj naredbi koju činim i joću da je obslužena u i posve oposve ova moja odluka posli moje smarti. Ja Ellena Benedetta Benzonova potvrgujem moiom rukom kako zgrivi. [rukopis oporučiteljice] Ja don Stipan Tijardović kapelan pisao sam ovu najposljednu odluku u jezik arvacki ne posidijući jezika talijanskoga koja bi od mene proštiven rič po rič rečenoj Eleni Benedeti Bencunovoj pri svidoci zdol potpisani koji razumiju dobro jezik arvacki koja posli nego bi protiven reče da sve stoji dobro, i jista svojom rukom potvrdi ga. Ja don Stipan Tijardović jesam svidok i proštijam zgor rečeni tastamenat rič po rič, koja buduć razumila, potvardi ga i potpisa svojom rukom. Ja Mate Mikelić jesam svidok naredbi sttimanju ovoga tastamena, nitti na poslidnje odluke koju je učinila Ellena Benedeta, ćer Jakova Benzuna, koja poklen bi prottivena, kaže da stoi dobro sve kako je naredilla, vidijo san da je ono potpisa svojom rukom. [talijanski] Predstavljena 3. srpnja 1832.«⁴³

Jelina Riboli, žena Martina Benzona (Klis, 9. travnja 1768. – Vranjic, 15. veljače 1831.)

Ugled njezina roda svjedoči neobičan događaj njezina krštenja: sudjelovanje hvarškoga biskupa Petra Ribolija, koji je najvjerojatnije bio njezin stric. »Na 9. apri-

la 1768. Bih zlamenovana Jelina, ćer g(ospodi)na Marka Ribolija i njegove zakonite žene Marije, koja bih rođena na 9. istoga, a zlamenovana na 13. istoga od g(ospodi)na d(on) Antone Perkovića, u potribi, u kući isti roditelja, pak na 6. agusta 1768. biše izpunjene s(vete) ceremunije od pris(vitloga) g(ospodi)na Petra Ribole biskupa Varskoga, a po dopuštenju prisvitloga arki biskupa Ivana Luke Garaina, bih kum g(ospodi)n Pere Radoić, oliti Veruničić iz pod Sina, a kuma gos(po)ja Tonina, žena pok(ojnoga) Pere Zekića iz Kaštela. Pisa ja d(on) Matij Dadić kurat Varoša kliškoga.«⁴⁴ Prije ovoga krštenja, vjerojatni stric Ivan Petar, tada arhiđakon, došao je u rodni Klis na krštenje Antona Marije, sina Marka i Marije, rođena 14. kolovoza 1759., a krštena 27. kolovoza. Ivan Petar Riboli rođen je u Klisu 16. kolovoza 1717. Svećeničko je ređenje primio 24. rujna 1741., a doktorat teologije postigao 10. srpnja 1747. u Fermu. U Splitu je bio kanonik teolog i arhiđakon Metropolitanskoga kaptola i u službi nadbiskupa. Za hvarškoga je biskupa izabran 10. srpnja 1767., a biskupski je red primio u Rimu 12. srpnja. Dana 30. prosinca 1783. umro je u Hvaru.⁴⁵

Mate (Vranjic, 9. veljače 1775. – Vranjic, 3. veljače 1840.)

Drugi sin u obitelji usmjeren na svećenički poziv.⁴⁶ Zabilježen je kao bogoslov u Vranjicu 26. kolovoza 1797., a kao podđakon 11. lipnja 1799. Svećeničku je službu u Vranjicu obavljao od 11. lipnja 1799. do godine 1801., a potom od 10. siječnja 1803. do početka 1808. U međuvremenu je, u godinama 1801. i 1802., bio župnik u Stobreču. Od 10. veljače 1808. do 18. siječnja 1840. bio je župnik u Vranjicu.⁴⁷ Prvi je njegov zapis u knjizi umrlih od 1803. do 1812.: »G(odi)šća G(ospodino)va 1808. na 10. febrara. Priminu po(kojna) Matija, žena po(kojnoga) Jakova Podruga od g(odi)šća okolo 56, bi ispovijedena malo prije i nebudući avizali nebiju dati ostali sakramenti, jer pojde naglo s ovoga svita i bih sprovedena i pokopana u carkvi S(vetoga) Martina u Vranjicu, d(on) Mate Bencun kurat.« Njegov prvi sačuvani zapis o krštenju, jer nedostaju matice od 1802. do 1812., ima nadnevak 29. lipnja 1812.: »Ja d(on) Mate Bencun kurat i ostalo karsti ditešce rođeno na 24 junja od zakoniti zaručnika Ante Jurića i Anne Meštrovića iz Klisa, koga imadoše po pravomu matrimoniju s(vete) m(ater) c(arkve), ime ditetu Ivanica, kum Jakov Šilović, kuma Ursa,

43 Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 24.

44 Split, Nadbiskupski arhiv, Splitska nadbiskupija, Klis, Knjiga rođenih, br. 9 (1759.-1795.), list 32r (pisano bosančicom).

45 R. Ritzler – P. Sefrin 1958, str. 336.

46 Osim Mate i Ivana Šimuna, u rodu su bili ovi svećenici: Ivan (1691.-oko 1734.; navodim stranice u: I. Grubišić 2011, str. 149), Grgo Jure (oko 1737.-oko 1805.; 143-144), Jure (1759.-1793.; 143) i Duje (1830.-1893.; 145).

47 I. Grubišić 2011, str. 144.

žena Lovre Paraća.« Navodim jedan posebno izražajan zapis smrti u knjizi umrlih od 1812. do 1840., koji potvrđuje mjesto ukopa izvan blagoslovljenoga groblja, kako je propisano za nepokajane grješnike, a potvrđuje također i župnikovu srdžbu na onoga kojega nije mogao privesti pokajanju, što je i sam vjerojatno osjećao kao srdžbu na svoj neuspjeh: »Go(di)šća 1817. junja na 25. Priminu Martin Vargoč, bez sakramenata od godina 45, kako živio tako i umra, zlo živio zlo i umra i bi pokopan u ledinu kod Gospe, neka leži magare.« Primjer njegovoga zapisa vjenčanja pokazujem zapisom kad se vjenčao moj šukundid Ante (1799. – 1885.): »Go(di)šća 1818. vembrara na 12. Budući učini tri navičenja u tri nedilje prošaste, a to za ženidbu Ante, sina pok(ojnoga) Petra Grubišića i Ivanice, čere pok(ojnoga) Petra Žižića, oba ove župe, i ne naodeći se niedna zaprika, združī ji u svetu ženidbu, prid svidocin Lukom Carmarićem i Antonu, sinu Joze Grubišića, d(on) Mate Bencun kurat.« Osim opisanoga imanja u Vranjicu, don Mate je u Žrnovnici imao dvije mlinice: jedna je imala tri kola i površinu od 21 četvorna hvata (čestica 1); druga je imala dva kola, a s dvorištem je imala 18 četvornih hvata.⁴⁸ U Vjekoslava Benzona, pokojnoga Petra, zvanoga Pikić, sačuvan je don Matin portret, slikan uljem na platnu, s natpisom: »Don Matte Benzun Parok od Vraniza i Solina Rogien na 9 Febrara 1775«. Don Mate je ukopan 5. veljače 1840. u groblju kod župne crkve. Poslije don Matine smrti, župu je pohodio biskup Giuseppe Godeassi, dana 9., 10., 11. lipnja 1843. On je sam pisao talijanski zapisnik pohoda, a tiskan je u hrvatskome prijevodu. Dio o don Mati: »Četvrta je kapela svetoga Gaja, sagrađena u pećini iznad sarkofaga koji je zamijenio oltar i koji na prednjoj strani ima u reljefu događaj jednoga mučeništva. Po odredbi Njegova Veličanstva cara Franje Prvoga, blage uspomenne, koji je godine 1818. posjetio ovaj kraj i vidio ovaj stari spomenik, tu je zapovjedio gradnju kapele za koju je namjenu on sam dao svotu od šest stotina forinta. Ova je kapela veoma posjećena, posebno na dan svetoga Gaja i tu daju zavjete⁴⁹ i milostinju oni koji dolaze.⁵⁰ Prve sakuplja župnik, dok milostinja sada biva sakupljena u jednu kutiju, a njezin je ključ u Crkvinarstvu. Od početka gradnje ove kapele pa do smrti župnika don Mate Benzona, godine 1840., milostinju je sakupljao sam župnik koji je

svotu od tisuću forinta držao uz sebe. Ne zna se što se zbi-
lo s ovom obilnom svotom od milostinje. Župnik je umro
bez oporuke.«⁵¹

Ante (Vranjic, 12. siječnja 1790. – Vranjic, 25. siječnja 1871.)

Oporuka pokazuje vrijednosti miraza u godini 1838. (kći Jakovica) i 1841. (kći Dujka). Napisana je talijanski u Splitu, 21. listopada 1856. Bilježnik je Gianlorenzo degli Alberti. Svjedoci su: Frane Marković pokojnoga Grge, Josip Domjanović pokojnoga Ivana, Jakov Girometa pokojnoga Inocenta (svi su stavili vlastiti potpis). Ostavitelj je nepismen. Najvažniji dijelovi oporuke potvrđuju kako polovicu svega vlasništva ostavlja sinu Jakovu uz uvjet uzdržavanja majke Antice Cokarić pokojnoga Pavla. Drugu polovicu ostavlja na jednake dijelove sinu i dvjema kćerima, Jakovici i Dujki, koje su za udaju dobile 66 forinti (Jakovica) i 123 forinte i 48 novčića (Dujka). Ako one žele sudjelovati u podjeli druge polovice imanja, moraju bratu nadoknaditi zajedno 355 forinti, koliko su dobile za vjenčanja od očevoga imanja.⁵²

Marko Jakov (Vranjic, 14. studenoga 1799. – nema podataka)

Malo arhivskih podataka, a samo jedan u potpunosti potvrđen, zaključak o Markovoj važnosti usmjeravaju na najvišu razinu u njegovu rodu. Kako bi tek taj zaključak vrijedio kada bi svi arhivski podaci bili znanstveno potvrđeni i kada bi bili proučeni svi oni koje zasigurno kriju arhivi austrijske uprave u Dalmaciji. Crnogorsko proučavanje povijesti obalnoga prostora u devetnaestome stoljeću nije znatno i nije duboko utemeljeno na arhivskim izvorima, a na sličnoj su razini i elektronički zapisi državnih statističkih popisa, od kojih je tek poneki obuhvaćen, ali su praznine među njima znatne i dužnosnici se u njima gube. Tako je Markovo djelo u Kotoru površno poznato, a negdje drugdje nije poznato niti malo. On je u državnoj upravi obnašao dužnost arhitekta koji je stvarao nacрте i graditelja koji je ostvarivao svoje, a vjerojatno i tuđe nacрте. Uz to trajno djelovanje, dva puta je, u općim vremenskim odrednicama, zabilježena i njegova politička djelatnost na visokoj razini zamjenika načelnika

48 Split, Državni arhiv, Arhiv mapa za Istru i Dalmaciju, 760 (izvorni broj 239; godina 1832.), list VIII. Sada su mlinice u vlasništvu Ivana Aljinovića iz Žrnovnice i njegovoga sina Marka.

49 Ova je riječ precrtana drugim rukopisom i tim rukopisom iznad retka napisano: *fanno offerte di messe* (daju misne nakane).

50 Riječi »oni koji dolaze« precrtane su drugim rukopisom i u nastavku, iznad retka je tim rukopisom napisano: *Le prime si raccolgono dal Parocco e dal Cooperatore: in quel anno si raccolsero circa 30:* (Prve skuplja župnik i župni pomoćnik; ove godine je sakupljeno oko 30 forinta).

51 M. Ivanišević 2012, str. 125.

52 Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 48.

Slika 1
 Portret don Mate Benzona
 (1775. – 1840.), ulje, platno,
 autor nepoznat
 [Vranjic, Vjekoslav Benzon]

Slika 2
 Obitelj Antona i Ane Marije Benzon
 [Imotski, Marko Benzon, osobni arhiv], s lijeva na desno:
 don Ivan Šimun (1849.-1917.), Petar (1845.-1918.), Aida,
 Petrova kći (1881.-1964.), i Rikard Marocchino, Aidin
 muž, (vjenčanje 1902, Imotski)

Slika 3
 Marko (1887.-1925.), Alice
 (1895.-1973.) i sin Petar
 Benzon (1920.-2005.)
 [Imotski, Marko Benzon,
 osobni arhiv]

i načelnika Kotora.⁵³ Njegovo je djelovanje bilo naglašeno u godini 1855., za trajanja kolere, od 19. kolovoza do 12. listopada.⁵⁴ U graditeljstvu Kotora ima samo pet potvrda njegova rada. Najstarija je iz godine 1839. »U jugoistočnom uglu Trga svetog Tripuna, kod zasvođenog prolaza prema jugu i Trgu od salate, nalazi se naizgled obična zgrada gradske arhitekture broj 315-316. (...) Zgrada je pregrađivana u dva navrata: po projektu Marka Bencona 1839. godine i po projektu Antonija Matarelija 1885. godine.«⁵⁵ Druga je kuća iz vremena oko godine 1857. »Tako se u ulici što od Trga oružja vodi ka trgu svetog Luke uzdiže golem četvorospratna zgrada broj 444, zvana kuća Ribica, sa osam istih stanova oko centralnog stepeništa, čiji ulaz krasi barokni portal i dva prozorska okvira sa biljnim ornamentima i grbom znamenite kotorske porodice Bolica-Grbičić. (...) Kuća je podignuta oko 1857. godine po projektu pomenutog Marka Benzona.«⁵⁶ Treća kuća ima sačuvan nacrt koji je potpisao Marko i stavio nadnevak 31. siječnja 1862., a općinsko dopuštenje gradnje, uz

dva potpisa, ima nadnevak 24. veljače 1862.; fotografija nacrta je tiskana.⁵⁷ Ta je kuća na Trgu od oružja »u sjeveroistočnom uglu Trga, pored Arsenala (...) velika tro-spratnica broj 435, kuća Bjeladinović, sa dva veća balkona na prvom spratu i manjim balkonima u obliku školjke na ostalim spratovima.«⁵⁸ Četvrta je grobljanska crkva svetoga Mihovila u Škaljarima, osmerokutna kamena građevina s osmerokutnom lanternom, građena godine 1865. Peta je građevina Zatvor u Kotoru (broj 341). »Zatvor je građen po projektu kotorskog gradskog arhitekta sredine XIX vijeka Marka Bencona. (...) Zatvor je ubrzo po gradnji počeo da opravdava svoje postojanje pošto su Austrijanci u njega počeli da zatvaraju učesnike poznatih ustanaka u Grblju i Krivošijama 1869. godine.«⁵⁹

Petar (Vranjic, 17. srpnja 1802. – Vranjic, 26. listopada 1877.)

Petar je sudjelovao u političkom životu Splita kao pristaša narodnjaka, pa je godine 1849. bio vijećnik Op-

53 J. Martinović 2007, str. 38. Zamjenik načelnika od 1850. do 1861. Načelnik u godini 1865.

54 A. Tomić 2007, str. 42.

55 J. Martinović 1995, str. 138. Zahvaljujem Hildegardi Auf Franić koja mi je 26. studenoga 2013. poslala odabrane dijelove knjiga J. Martinovića i S. Vučenovića.

56 J. Martinović 1995, str. 137-138.

57 S. Vučenović 2012, str. 225, kuća broj 435, foto 161.

58 J. Martinović 1995, str. 136.

59 J. Martinović 1995, str. 157. Otpor vlasti započeo je sastankom u Kotoru 27. rujna 1869. Prvi je oružani sukob započeo u Ledenicama 7. listopada, a prijeki sudovi su počeli djelovati 10. listopada.

ćine.⁶⁰ Njegova je oporuka pisana talijanski, pa je valja pokazati na hrvatskom. »Split, 27. srpnja 1871. Oporuka. Ja, ovdje potpisani Petar Benzon pokojnoga Martina iz Vranjica, još pri zdravoj pameti i govoru, promišljajući o ljudskoj krhkosti po kojoj ne znamo čas smrti, odlučio sam ovdje napisati svoju posljednju volju, kako poslije moje smrti ne bi izbile svađe ili suprotstavljanja mojih nasljednika. Prvo. Preporučam svemogućem Bogu i Blaženoj Djevici Mariji svoju dušu. Drugo. Određujem i hoću da moja draga i zakonita supruga Rosa, rođena Carev iz Kaštel Gomilice, bude za života uživateljica točne polovice svega moga pokretnoga i nepokretnoga imanja, sadašnjega i budućega, a poslije njezine smrti ostaje ta polovica u potpunom vlasništvu dvojice mojih sinova koje sam s njom rodio, to jest Luigija, sada od dvanaest godina, i Jeronima, sada od pet godina. Ako jedan ili drugi od ovih sinova umre, određujem i hoću da ista prava uživanja koja sam namijenio svojoj supruzi, ostanu poslije njezine smrti drugome mom preostalom sinu. Treće. Određujem i hoću da moje zakonite kćeri Marijeta, Tonina, Vincenca i Đuzepina zajedno uživaju spomenutu polovicu moje ostavine koju sam dodijelio svojoj supruzi, sve dok su neudane i dok žive časno i budu poslušne majci i dvojici braće Luigiju i Jeronimu. Kada se udaju ili kada budu drukčije živjele, neposlušne majci i ovoj dvojici braće, gube pravo. Četvrto. Drugu polovicu čitave moje ostavine, pokretne i nepokretne, sadašnje i buduće, neka podijele na jednake dijelove moji sinovi i kćeri: Luigi, Jeronim, Ivan Juraj, Marijeta, Tonina, Vincenza i Đuzepina. Peto. Moja je kći Jelena, udana za Luku Bakotića iz Kaštel Gomilice, od mene za udaju, u bračnom ugovoru s tim Bakotićem, primila 1060 forinti austrijskoga novca, sve u mnogim dragocjenostima, odjeći, rublju, a na račun miraza; ako ona vjeruje kako ima pravo na jedan ostatak vrijednosti koje može očekivati od spomenute polovice, određene u četvrtome članu mojim gore spomenutim sinovima i kćerima, neka joj to bude nadoknađeno. Kada potom vrijednost onoga što je primila bude uvećana za ono što je očekivala, nitko nema pravo zahtijevati od nje bilo što. Šesto. U postupku s mojim sinom Ivanom Jurjem hoću da njegov dio očevine po mojoj odredbi i volji bude tako određen da bude odvojeno 1500 forinti austrijskoga novca za trošak njegovoga učenja i odgoja, a na uštrb mojih drugih sinova i kćeri. Sedmo. Stavljam na savjest svojih sinova i kćeri duše predaka njihove obitelji. Osmo. Stavljam ovo pod

zaštitu zakona i potpisujem u nazočnosti triju svjedoka koji također potpisuju i potvrđuju od riječi do riječi sadržaj ove moje posljednje odredbe. [potpisi] Petar Benzon pokojnoga Martina, oporučitelj; Mate Andrić, pokojnoga Stjepana, svjedočim potpisom; Martin Drašković, pokojnoga Josipa, svjedočim potpisom; Petar Degrandi, pokojnoga Ivana Petra, svjedočim potpisom. Broj 10750. Danas je ova oporuka bila objavljena. Carskokraljevsko gradsko poglavarstvo. Split, 27. prosinca 1877. [potpis nečitljiv]«⁶¹

Roza Carev, kći Stjepana, žena Petra Benzona (Kaštel Gomilica, 27. kolovoza 1823. – Vranjic, 30. studenoga 1895.)

Oporuka je pisana latinicom, a stari jezik opravdava cjelovito navođenje. »Pro memoria. Nas tri doli potpisana pozva dva mjeseca po prilici prije svoje smrti pokojna Roza udovica p(okojnoga) Petra Benzona iz Vranjica, da joj budemo svjedoci na njezinoj zadnjoj odluci. Mi podjismo i nadjosmo pokojnicu u njezinoj kući, bolesnu u postelji. Premda bolesna tielom po njezinu ipak govorenju uvjerali smo se, da je u potpunoj sviesti. U neprekidnoj prisutnosti nas trojice svjedoka pokajnica bistro, razumljivo bez sile i prevare sasvim slobodno izreče što slijedi: Ja sam gospodarica jednog diela ostavštine pokojnoga moga muža Petra, koji mi je pripao uslijed smrti moga sina Jerka, i taj dio uknjižen je na moje ime u zemljištnicim Spljeta i Solina. Ostavljam taj dio u podpunu vlastnost mom sinu Luigju, komu preporučujem na duševnost i poštenje da se kadikad spomene svoga brata Ivana profesora u Splitu i svoje sestre Bepine prigodom njezine udaje. Ove su riči oporuke pokojnice gori rečene, i koje smo spramni do potrebe zakletvom potvrditi. U Vranjicu 10. prosinca 1895. Don Frano Ivanišević svjedok na oporuci i pisac, svojom rukom. Bilić Marin, Antin svidok na oporuci s(vojom) r(ukom). Grubić Marin, Dujin svidok na oporuci s(vojom) r(ukom). Oggi venire pubblicato. Dall I. R. Tribunale di Circolo. Spalato 23. Dicembre 1895. [potpis i pečat]«⁶²

Ivan Jure (Vranjic, 15. svibnja 1849. – Split, 2. svibnja 1914.) i njegova djeca

Oporuka je njegova oca Petra sastavljena 27. srpnja 1871. i objavljena 27. prosinca 1877., poslije Petrove smrti. Ta oporuka potvrđuje djelotvornu očevu volju u školovanju najstarijega od trojice tada živih sinova. »U postupku s mojim sinom Ivanom Jurjem hoću da njegov

60 D. Kečkemet 1984, str. 105.

61 Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 38.

62 Split, Državni arhiv, Oporuke, kutija 44.

dio očevine po mojoj odredbi i volji bude tako određen da bude odvojeno 1500 forinti austrijskoga novca za trošak njegovoga učenja i odgoja. (...)« Sva nastojanja u pronalaženju podataka o vremenu i mjestu Ivanova školovanja nisu otkrila taj njegov početak, pa je tako ostalo nepoznato i djelovanje očeve posljednje volje. Je li ona omogućila Ivanovo školovanje prije očeve smrti i kako je to ostvareno? Ivan je u zapisu o njegovu vjenčanju, 15. prosinca 1879., dvije godine poslije očeve smrti, označen kao profesor Gimnazije u Dubrovniku (*Professore all' I. R. Ginnasio di Ragusa*). To je njegovo prvo zaposlenje koje izvori potvrđuju.⁶³ Kao profesor u toj dubrovačkoj Gimnaziji potvrđen je godine 1884. u službenom popisu. Drugo je i konačno njegovo zaposlenje u Višoj gimnaziji u Splitu. Potvrđeno je godine 1886. u popisu novoutemeljenoga Hrvatskoga naravoslovnoga društva, s naznakom profesora, a godine 1907. potvrđeno je u službenome državnom popisu, s naznakom profesora savjetnika, uz znak građanskoga brončanog odlikovanja *Signum memoriae*. Ivan je prijateljvao s Franom Bulićem, jer mu je on bio kum na vjenčanju u Zadru, pa ga je don Frane pozvao u splitsku Krstionicu kada su 3. listopada 1881. otvoreni sarkofazi splitskih nadbiskupa Ivana i Lovre, tamo premješteni 1. listopada iz obližnje crkve svetoga Mateja, u

kojoj je toga dana počelo rušenje do temelja. Don Frane je pozvao Ivana i dana 8. svibnja 1898. kada je dobio dopuštenje kroz staklo moćnika na oltaru svetoga Dujma u katedrali pregledati svećeve moći. Dana 14. svibnja 1894. utemeljen je Bihač, hrvatsko društvo za iztraživanja domaće povijesti, pa je vjerojatno Ivan bio u njemu od početka, jer je u godinama 1896. i 1897. u tiskanim izvješćima potvrđena njegova dužnost blagajnika. U Splitu je stanovao na Ilirskoj obali broj 16, zapadno od samostana svetoga Frane, nedaleko od kupališta Polo.

Najstarija su Ivanova djeca rođena u dubrovačkome predjelu Pilama, na zapadnoj strani grada, gdje je i Gimnazija (tada u samostanu svete Klare): Petar (19. veljače 1881. – Zagreb, 19. ožujka 1975.), Olga (6. svibnja 1882. – Split, 9. rujna 1973.) i Vicko (22. lipnja 1883. – poginuo od torpediranja 14. siječnja 1917.). Treći je sin, Martin, rođen u Zadru, vjerojatno u djedovoj kući (26. rujna 1884. – Split, 27. listopada 1969.). Mlađa su djeca rođena u Splitu, vjerojatno u kući na obali, jer su krštena u Župi Svetoga Križa u Varošu: Uroš (10. veljače 1886. – Split, 8. kolovoza 1974.) i Marija (4. kolovoza 1893. – Split, 29. travnja 1983.). Podaci su o svima njima najbrojniji u obiteljskim prepričavanjima, a samo neki su potvrđeni izvorima. Svejedno nabrajam i one obiteljske, jer je ta predaja još uvi-

Slika 4
Marija Benzon, Henrikova žena (1873.-1958.) [Split, Branko Benzon, osobni arhiv]

Slika 5
Henrik Benzon (1865.-1933.) [Split, Branko Benzon, osobni arhiv]

Slika 6
Obitelj Henrika Benzona, ispred svoje kuće na vranjičkoj rivi, oko 1929. [Solin, Zlata Ninčević, osobni arhiv], s lijeva na desno, sjede: Marija, unuk Ivan (1927.-1943.), kći Mileva (1913.-2001.), Henrik, unuk Vuko (1926.-2002.); stoje: kći Zlata (1894.-1983.), sin Miro (1898.-1956.), sin Dalibor (1905.-1977.) i kći Dragica (1897.-1933.)

63 Službeno je ime Viša gimnazija u Dubrovniku (*Ober-Gymnasium in Ragusa*). Godine 1881. upisan je kao učitelj, a godine 1884. kao profesor.

jek nova, pa može biti vjerodostojna. Petar studira pravo u Grazu, a odvjetničku službu počinje u Trstu. To su mjesto i služba upisani u zapisu njegova vjenčanja u Splitu. Stariji mu je sin Miloš rođen u majčinu Omišu, a o mlađem nema podataka. Petar je u godinama 1917. i 1918. u Poreču, jer otamo 8. srpnja 1917. i 15. svibnja 1918. piše pisma Vjekoslavu Spinčiću koji ih je sačuvao.⁶⁴ Po jednom spisu iz godine 1934. poznata je Petrova služba načelnika Upravnog odjela Banske uprave u Zagrebu.⁶⁵ Proučavanje jedne od njegovih službi poslije rata pokazuje suradnju sa Svetozarom Rittigom u Zagrebu, koja je mogla biti i od prije, pa možda i iz Istre, jer Petrova pisma Spinčiću pokazuju njegovu sklonost razgovora sa svećenicima koji su politički djelovali. Služba za koju je bio pripreman bila je otpravnik poslova jugoslavenske Vlade pri Svetoj Stolici u Vatikanu. U Rim je došao 27. svibnja 1947., a diplomatske je odnose Vlada prekinula 17. prosinca 1952. O glavnim smjernicama njegova djelovanja tiskan je ovaj podatak: »U jednom podsjetniku za razgovore u Vatikanu, P. Benzoni navodi najbitnija pitanja koja treba raščistiti u rimskim krugovima. Među tim pitanjima navodi se da treba iz Zavoda sv. Jeronima raseliti 'ustaše', razjasniti djelovanje katoličkog klera za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske, pojasniti pojam nacionalizacije Crkve, potaknuti pitanje zaokruženja biskupija i istarskog administratora (predlaže se B. Milanovića⁶⁶ ili možda Dukića⁶⁷), pitanje utjecaja Vatikana na držanje nadbiskupa Stepinca, pitanje vjerske obuke (usporedba s Poljskom i Čehoslovačkom), pitanje amnestije za svećenike, uz uvjet da se ne vraćaju na vodeća mjesta u crkvenoj službi, pitanje uz koje uvjete dopustiti vjerski tisak te pitanje opstanka Bogoslovnog fakulteta u sastavu Sveučilišta. Također se navodi da Hurleyevo⁶⁸ držanje nije zadovoljavajuće za jugoslavensku vladu te da treba riješiti pitanje imenovanja biskupa uz potrebu prethodne obavijesti jugoslavenske vlade o tim imenovanjima. Ističe se također da mnogi svećenici očekuju novi rat te da o tome ovisi i njihovo držanje i da bi biskupi trebali osuditi križarske organizacije.

Na kraju se napominje da bi trebalo razgovarati o mogućoj reviziji agrarne reforme i povratu sjemeništa Crkvi. [bilješka 36: Hrvatski državni arhiv, Osobni fond Svetozara Ritiga, kutija 7, Podsjetnik za razgovore u Vatikanu]«⁶⁹ O starijoj Petrovoj sestri Olgi poznate su samo tužne vijesti. Udala se u Splitu, u Župi Svetoga Križa, za veoma uglednoga odvjetnika Nikolu Ljubića. Nije potvrđeno u kojoj je kući tada stanovala, ali je u podatku o smrti njezina oca upisana kuća na Ilirskoj obali, koja je poslije bila Trumbićeva obala i u službenome splitskom popisu u godini 1925. bila je vlasništvo njezina muža Nikole. Tu su kuću srušile bombe iz savezničkih aviona, vjerojatno poslije rujna 1943., a prije zadnje uzbune, 25. listopada 1944. Kuća nikada poslije nije bila popravljena ili na tome mjestu sagrađena nova, pa je i danas to samo vanjski dio ugostiteljstva na Trumbićevoj obali 13. Drugi je životni udarac zatekao Olgu poslije dolaska partizanske vlasti u grad, kišnoga četvrtka, 26. listopada 1944., jer je možda već toga dana, a sigurno u jednom od sljedećih dana bio uhićen Nikola. Na Dan mrtvih, 2. studenoga, osuđen je na smrt i odmah pogubljen na mjestu koje tada nitko od običnoga puka nije smio znati.⁷⁰ Tako je ona iznenada iz bogatoga života ušla u siromašno udovištvo i do smrti ostala u njemu bez ikakve pravne zaštite. Mlađi Olgin brat Vicko i žena mu Marija u svojoj su mladoj obitelji kratko živjeli i našli, na putovanju od Splita do Rijeke, naglu smrt u potonulome parobrodu. Rod Benzoni je sačuvao priču kako su bili na bračnome putovanju, što je malo vjerojatno, osim ako rat nije onemogućio takav put u vrijeme bliže njihovu vjenčanju. Možda su putovali u goste bratu Petru u Poreč, jer je vjerojatno te godine njemu rođen mlađi sin. Novinska vijest: »Potopljenje 'Zagreba'.⁷¹ Novi gadni zločin entente. Torpediranje bez opomene. 26 žrtava. Beč 15. kb.⁷² Na 14. I. prije podneva potopljen je od neprijateljske podmornice bez opomene u srednjoj Dalmaciji mali putnički parobrod 'Zagreb' od circa 500 tona. Potonulo je 13 mornara civilista i 13 putnika. Ovaj čin dostojan je potopljenja bolničkog parobro-

64 I. Beuc 1993, str. 92, br. 111/312 i 112/222.

65 Zagreb, Hrvatski državni arhiv, 1363, br. 3833.

66 Božo Milanović (Kringa, 10. listopada 1890. – Pazin, 28. prosinca 1980.). U studenome 1946. preselio iz Trsta u Pazin gdje je ravnatelj sjemenišne gimnazije.

67 Ivan Dukić (Kastav, 2. svibnja 1893. – Rijeka, 23. svibnja 1978.). Tada je obavljao dužnost rektora bogoslovije u Rijeci.

68 Joseph Patrick Hurley (Cleveland [Ohio], 21. siječnja 1894. – Orlando, 30. listopada 1967.; biskup od 16. kolovoza 1940., nadbiskup od 18. kolovoza 1949.). Od dolaska u Beograd, 30. svibnja 1946., do odlaska nedugo prije 22. rujna 1952. upravitelj Nuncijature.

69 M. Akmadža 2003, str. 179.

70 Javna tiskana obavijest, obznanjena 3. studenoga, sadrži riječi: »Osuda je izvršena.« U nabranjanju Nikola Ljubić ima broj 16.

71 Naručitelj broda: Rijeka, Ugarsko-hrvatsko dioničarsko društvo (utemeljeno 20. svibnja 1891.). Brodogadilište: Alloa, Grangemouth Dockyard Co.; dovršen 1892., vjerojatno na koncu godine; nacrti sačuvani (Falkirk, Archives, A 1041.086/01 – 03, Yard No 176). Brod je torpedirala francuska podmornica Archimède.

Olupinu je broda pronašao Lorenz Marović, 19. studenoga 2005., u širem prostoru Rogoznice; olupina nije do tada bila nađena, a torpeda je udarilo u krmu.

72 Od objave rata, 28. srpnja 1914., sve službene vijesti daje u tisak Križarske Bureau.

Slika 7
Sestre Zlata (1894.-1983.) i Dragica Benzon (1897.-1933.) [Solin, Zlata Ninčević, osobni arhiv], lijevo Zlata

Slika 8
Branko Benzon (1903.-1970.) [Split, Branko Benzon, osobni arhiv]

Slika 9
Ivan Jure Benzon (1849.-1914.) [Šibenik, Siniša Benzon, osobni arhiv]

Slika 10
Petar Benzon (1882.-1975.), foto Arte, Roma, Piazza Mazzini 2 [Šibenik, Siniša Benzon, osobni arhiv]

da 'Elektra' i maloga obalnoga parobroda 'Dubrovnik'.⁷³ U nastavku splitske novine Naše Jedinstvo, tiskane u utorak, 16. siječnja 1914., opisuju taj događaj: »Na brodu nije bilo skoro nikakva tereta osim nekoliko bačava vina i barela sardela. (...) Od putnika su se spasila ova dvojica (...). Od putnika koji su se ukrkali u Splitu (jer smo mogli doznati do sada samo imena ovih) osim spomenute dvojice svi su poginuli, i to (...) Benzon Vice pokojnoga Ivana, mjernik 33 godine, Benzon Marija supruga Vice, 21 godina (...) [osim Benzona nabrojeno pet imena]. Od ekipaže na parobrodu spasili su se [nabrojeno osam imena]. Od ekipaže potonuli su [nabrojeno trinaest imena]. Od utopljenika do sada su izvučene 3 lješine i iskrcane su u bližnju luku. Spašeni su prenešeni u bolnicu. Glas o tragičnoj pogibiji raširio se po Splitu već u nedjelju poslije podneva.«⁷⁴ Ivanov treći sin Martin također je studirao pravo u Grazu. Od 1914. do 1916. je tužitelj u Zadru, od 1917. predsjednik Suda u Imotskom, od 1929. u Supetru, a u od 1930. do početka rata u Splitu; umirovljen je go-

dine 1945. Najmlađi je sin Uroš bio u vrijeme Prvog rata u neutralnoj Španjolskoj, a poslije je kao agronom radio u Slavoniji. O najmlađoj kćeri, Mariji, zapis njezina vjenčanja u Splitu, u Župi Svetoga Križa, potvrđuje muža joj Krunu Deškovića kao sina Petra iz Splita i Nelle Rendić Miočević, rođenoga 14. listopada 1892. u Splitu, trgovca. U službenome splitskom popisu u godini 1925. baštinici su doktora Petra Deškovića bili vlasnici kuća u ovim ulicama:⁷⁵ Kraj Svetoga Frane, broj 9 i 10; Poljana regenta Aleksandra, broj 2; Varoški prilaz, broj 1, a to je sve sklop građevina koje je na nekadašnjem močvarnom zemljištu započeo godine 1857. graditi splitski liječnik, a poslije gradonačelnik Antonio Bajamonti.

Ivan Šimun (Imotski, 27. listopada 1849. – Pula, 30. kolovoza 1917.)

Svoja sam prikupljanja podataka o Ivanu Šimunu, tiskana godine 2011., morao upotpuniti, jer su tada neki ostali nepotpuni, a neki neprovjereni. Ni sada nije bilo

73 Electra, kao bolnički brod, bio je lakše oštećen u zaljevu Planka, 28. ožujka 1916., torpedom iz francuske podmornice Q-68 (zapovjednik podmornice opravdao se poslije rata nepropisnim znakom Crvenoga križa na brodu). Dubrovnik je bio potopljen u Neretvanskom kanalu, 9. svibnja 1916., torpedom iz francuske podmornice Archimède, poginulo je 18 putnika.

74 Naše Jedinstvo, godina XXIV, broj 13., stranica 1.

75 Današnja imena ulica: Kraj Svetoga Frane: Šperun; Poljana Regenta Aleksandra: Trg Franje Tuđmana; Varoški prilaz: ostalo je isto ime.

moгуće u razinu drugih skupina dovesti one podatke o boravku u Beču, jer su ostale zabilježene samo godine (od 1877. do konca 1882.) i općenito mjesto (»a Vienna«). Ivan Šimun je 8. prosinca 1872. primio svećenički red, a prvu je službu započeo godine 1873. Bio je kapelan u vranjičkoj župi i vjeroučitelj u pučkoj školi.⁷⁶ On je tada bio skrbnik dvojice malodobnih sinova svoga brata (po ocu) Ivana Luke, koji je umro 24. studenoga 1873. Godine je 1871. u njihovoj zemlji, u predjelu potoka Kapljuča, pronađeno šesnaest kamenih sarkofaga, pa je dana 27. siječnja 1874. ministar odredio kupiti tu zemlju za 400 forinti. Nedovršena ostavina i strah ravnatelja splitskoga Muzeja Mihovila Glavinića od trgovanja s njihovom sestrom Katom, usmjerili su vođenje poslova s Ivanom Šimunom. Posao je bio, po izvješću od 20. kolovoza 1876., uspješno okončan.⁷⁷ Kada je Frane Bulić godine 1911. pisao o tim poslovima (tiskano 1913.), tada se prisjećao kako je radove otkopa-

vanja zemlje na tome prostoru nadgledavao Ivan Šimun. Ovo je Bulićevo prisjećanje, na poznatoga mu vojnoga svećenika i njegov usputni rad, prouzročilo jednu rečenicu kojoj je bila namjera preuveličavanja toga rada, pa je valja navesti i ne ponavljati iz nje zaključke: »Svećenik Ivan Benzoni mora da je bio ugledni arheološki stručnjak. Kao suradnik vranjičko-solinuskog župnika on je 1873. nadzirao arheološka iskapanja na zemljištu svoga polubrata Ivana Luke Benzona u Kapljuču, gdje su otkriveni ostaci poznate ranokršćanske crkve s grobljem.«⁷⁸ Godine 1875. u popisu je upisan kao svećenik u Imotskom, godine 1876. kao suplent (zamjenik profesora) u splitskoj realnoj gimnaziji, a od godine 1877. upisan je u Beču.⁷⁹ Od 1. siječnja 1883. do 26. srpnja 1887. on je u Puli, kapelan drugoga razreda, u mornaričkoj dušobrižničkoj službi (Marine-Geistliche).⁸⁰ Dana 7. srpnja 1887. dobio je čin mornaričkoga kapelana, a službuje u zapovjedništvu pul-

Slika 11
Martin Benzon (1884.-1969.), foto Enrik Wieser, Split, ulica Starog Sudišta br. 294 [Šibenik, Siniša Benzon, osobni arhiv]

Slika 12
Uroš Benzon (1886.-1974.) [Šibenik, Siniša Benzon, osobni arhiv]

Slika 13
Olga Ljubić, rođena Benzon (1882.-1973.) [Šibenik, Siniša Benzon, osobni arhiv]

Slika 14
Vjekoslav Benzon (1859.-1911.) [Solun, Zlata Ninčević, osobni arhiv]

76 Od godine 1874. do 1912. (tiskano u ljetu 1913.) prate ga službeni tiskani popisi Splitsko-makarske biskupije, kojoj on pripada bez obzira na službu izvan nje. Osim u tri mornarička tiskana popisa (15. svibnja 1889., 15. svibnja 1892. i na početku prosinca 1907.), nije bilo moguće provjeriti njegovo službovanje u državnim službama.

77 S. Piplović 2013, str. 145.

78 D. Kečkemet 1984, str. 113; na str. 139, bilj. 283: »F. Bulić: Sterro di abside ... Bullettino di archeologia e storia dalmata, Split XXXIV/1911, str. 25, tab. II.« [pogrešno; točno: str. 3, bilj. 1].

79 Boravak u Beču nije označen kao studij, kao primjerice Frani Buliću od godine 1870.: »preparando prof(essore) nell'Università di Vienna«. Bulić je studij upisao u prosincu 1869., pa valja zaključiti kako *Stato del clero e popolo della Diocesi di Spalato e Macarsca per l'anno 1870.*, tiskano u Splitu godine 1870., dobro prati promjene.

80 Splitski biskupijski popis bilježi ga i u godinama 1883. i 1884. u Beču, pa bi bilo moguće zaključiti kako je i onih prijašnjih godina u Beču bio u Vojnom ordinarijatu, ali bez naznake u tome popisu i bez sadašnje mogućnosti provjere u nekome drugom.

Slika 15
Lucija Benzon, rođena
Ozretić (1870.-1914.) [Solin,
Zlata Ninčević, osobni arhiv]

Slika 16
Vjekoslav Benzon (1901.-
1955.) [Solin, Zlata
Ninčević, osobni arhiv]

Slika 17
Stjepan Benzon (1921.-
1990.) [fotografija tiskana u
knjizi Selidba, Solin 2009.]

Slika 18
Marin Benzon (1876.-1962.)
[Split, Marinko Mikelić,
osobni arhiv]

ske ratne luke (Militär-Hafen-Commando). Dana 23. ožujka 1892. odlazi na službu u Rijeku, u Mornaričku akademiju (Marine-Akademie) kao mornarički dušobrižnik prvoga razreda. Dana 1. svibnja 1907. dobio je promaknuće u višega župnika. Ovdje valja popraviti navod tiskan godine 2009., kako ne bi i dalje bio izvor pogrešnoga shvaćanja: »Don Ivan Šimun Benzon, rođen u Imotskom 1849., umro u Puli 1912. Pripadao vojnom ordinariju Carske Pomorske Škole u Puli. Svećenik u austrougarskoj vojsci u činu admirala od 1878. do 1883.«⁸¹ U Puli nije postojala Pomorska škola, a dušobrižnička je služba bila u pulskom Admirallitetu koji je imao Mornaričku župu (Marine-Pfarramt). Ta je služba u crkvenim poslovima pripadala Vojnom ordinarijatu u Beču. Službeni popisi ne potvrđuju nikakve vojne činove dušobrižnika. Vjerojatno je netko nekada protumačio časnički šešir na fotografiji Ivana Šimuna s mladencima u Imotskome, 26. siječnja 1902., kao znak admiralske časti, ali to je tada, prije promjene mornaričke odore u godini 1910., bio propisani počasniji šešir mornaričkoga časnika. Ta fotografija pokazuje i tri odlikovanja. Na prvome je mjestu, kako je i propisano, Signum laudis (utemeljeno 12. ožujka 1890.), u sredini je Signum memo-

riae (vojničko, brončano; utemeljeno 18. kolovoza 1898.), koje je njegovo jedino odlikovanje potvrđeno u popisima, a treće je Reise S. M. Schif Kaiserin Elisabeth 1892 – 1893 (utemeljeno 11. studenoga 1893.). Godine 1910. splitski biskupijski popis bilježi Ivana Šimuna u Rijeci kao umirovljenika, pa je to ponovljeno i u godinama 1911. i 1912. Do godine 1925. nisu tiskani popisi, a onaj tiskan te godine nema podatke o umrlima, kao svi do tada, pa je smrt u Puli potvrđena u matici umrlih. Ostalo je nepoznato vrijeme preseljenja iz Rijeke, ako ga je uopće bilo, jer je Ivan Šimun možda samo umro u Puli.

Ivan Krstitelj (Vranjic, 25. lipnja 1867. – nema podataka) i njegovi sinovi

Veoma je vjerojatno šumarstvo učio u Gospodarsko-šumarskom učilištu u Križevcima,⁸² jer bi, bez oca, teško mogao ostvariti učenje izvan Hrvatske. U nedostatku drugih podataka, njegovo je službovanje moguće pratiti po društvenom radu potvrđenom u Šumarskom listu, glasilu Hrvatsko-slavonskoga šumarskog društva u Zagrebu. Najstarija je vijest iz godine 1896.: »Pristupili kao članovi u Hrv.-slav. šumarsko društvo. Tekom g. 1896. stupili su

81 M. Mikelić 2009, str. 49.

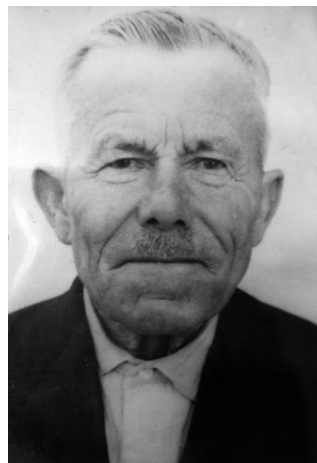
82 Učilište je otvoreno 19. studenoga 1860., a zgrada mu je sagrađena 1862.; njegov je viši odjel imao red srednjih škola, a upisivali su ga učenici sa završenom nižom srednjom školom; imao je gospodarski i šumarski dio; učilište je prestalo raditi godine 1897., godinu dana poslije prve potvrđene službe Ivana Krstitelja u Sinju.

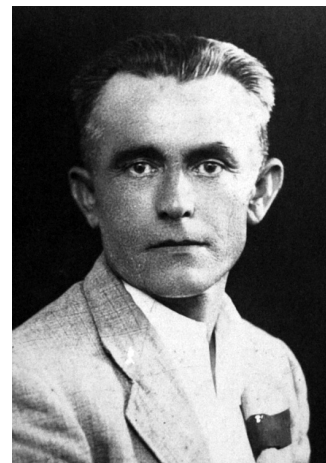
Slika 19
Ante Benzon (1870.-1954.)
[Vranjic, Mladen Benzon,
osobni arhiv]

Slika 20
Petar Benzon (1879.-1954.),
Split, 1900, desno Petar
[Dubrovnik, Ane Benzon,
osobni arhiv]

Slika 21
Špiro Benzon (1888.-1971.)
[Vranjic, Ana Benzon,
osobni arhiv]

Slika 22
Marin Benzon (1897.-1967.)
[Vranjic, Ante Benzon,
osobni arhiv]

u hrv.-slav. šumarsko društvo: (...) Kao članovi I. razreda: (...) Ivan K. Benzon, šumar u Sinju.«⁸³ Zadnja vijest o njegovu službovanju sadržana je u tiskanom zapisniku sastanka upravnog odbora Društva u zagrebačkom šumarskom domu dana 17. svibnja 1910.: »Društ. blagajnik i zamj. tajnika priobćuje: 1. Da su se kao članovi I. razreda prijavila slijedeća gospoda: (...) Ivan Benzon šumar, nadzornik u Spljetu. (...) Primaju se kao članovi I. razreda.«⁸⁴ Zadnja vijest, koja u nedostatku drugoga podatka potvrđuje njegovu smrt poslije ovoga nadnevk: »Prigodom obdržavane XL. redovite glavne skupštine dne 26 rujna 1918. uplatiše u ime dužne članarine slijedeća gg. [gospoda] za g. 1918.: Benzon Ivo Krst. 40 K[runa].«⁸⁵ Podaci u matičnim knjigama Donjega Muća i Postira potvrđuju njegov boravak u tim mjestima: od 1898. do 1901. u Donjem Muću, a od 1903. do 1909. u Postirama.

Uspjeh Ivana Krstitelja u školovanju trojice svojih odraslih sinova pokazuje društvenu snagu i domoljubnu svijest u tadašnjem krugu državnih službenika, koji su to mogli ostvariti dijelom svojim novcem zarađenim u službi, a vjerojatno i ulaganjem obiteljskoga imanja. Školovanje su djece usmjerili na studij koji je već mogao biti u potpuno-

sti na zagrebačkom Sveučilištu. Tako je Ante (Donji Muć, 11. lipnja 1898. – nema podataka), stariji sin Ivana Krstitelja, studirao medicinu, ali nije zabilježeno gdje i kada. Bio je ortoped, a po predaji u sadašnjem rodu Benzona, živio je i umro u Münchenu gdje je imao svoju kliniku. Mlađi je njegov brat Mirko (Donji Muć, 27. veljače 1900. – Osijek, 24. veljače 1976.) studirao u Zagrebu farmaciju i diplomirao godine 1922. Zaposlen je u Zagrebu do svibnja 1935., a tada odlazi u Osijek i tamo vodi ljekarnu Opće bolnice do 15. svibnja 1945., a potom službuje u Vinkovcima do mirovine u godini 1963. Najmlađi njihov brat Branko (Postira, 29. kolovoza 1903. – Caracas, rujan 1970.) studira u Zagrebu medicinu,⁸⁶ diplomira školske godine 1926. i 1927. i specijalizira kardiologiju. Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu ima dva njegova djela kao posebne otiske iz Liječničkoga vjesnika: Digitalis lanata u terapiji (1935.) i Koronarna insuficijencija (1937.). Odlučio se i na političku borbu u domovinskome ustaškom pokretu, pa je godine 1932. protjeran iz državne službe, a nastavio je raditi u Sanatoriju Hrvatskoga trgovačkog društva Markur u Zagrebu. Kada ga je godine 1940. Vladko Maček tužio za klevetu, pobjegao je u Slovačku, a potom u Njemač-

83 Broj 8, kolovoz 1896., stranica 372.

84 Broj 10, listopad 1910., stranica 390.

85 Broj 9-10, rujan-listopad 1918., stranica 239.

86 Fotografija studenata u dvorani za seciranje, iz godine 1922., sačuvana u Bolu (Joško Egekher, elektronički zapis »boljani. info«, arhiv fadija) potvrđuje njegovo studiranje zajedno s liječnicima koji su poslije radili u Splitu (Ljubo Simunić, Jure Lukinović, Miljenko Suić).

ku, gdje je vodio radiopostaju Velebit. Ante Pavelić i Mile Budak, prije proglašenja Nezavisne Države Hrvatske, šalju po Benzonu njemačkoj vladi svoje traženje njemačke državne potpore utemeljenju hrvatske države u širokim granicama. Benzon se iz Berlina vraća njemačkim vladinim zrakoplovom u Zagreb, gdje ga kao poslanika nove države prima Ante Pavelić, 29. travnja 1941. Tu dužnost obavlja samo do 20. listopada 1941., jer se nije diplomatski ponašao.⁸⁷ Godine je 1942. poslanik u Bukureštu, a od 1944. u Budimpešti. Ne vraća se više u Hrvatsku, jer je povezan s protudržavnim namjerama ministara Mladena Lorkovića i Ante Vokića, koje su završile 30. kolovoza 1944. Odlazi u Madrid (živi kao liječnik), Buenos Aires (radi za hrvatske političke izbjeglice) i Caracas (liječnik u američkoj vojnoj bolnici).⁸⁸

Marinko (Vranjic, 25. ožujka 1920. – Zemun, 28. kolovoza 1978.)

Marinko je u rodu Benzona jedini umjetnik likovnog oblikovanja, a usput i glumac. O njegovu sudjelovanju u Drugome svjetskom ratu tiskane su uspomene sudionika. »Najmlađi sudionik Narodno-oslobodilačkog pokreta u Vranjicu je Vinko Ninić, rođen u Vranjicu 5. kolovoza 1934. godine. (...) Zapisujući svoje sjećanje na ratne dane, dao je prilog ovoj knjizi: »Bio sam ljubimac Marinka Benzona-Lava, s čijom obitelji smo bili susjedi u tvorničkoj kući na Trceli. Marinko je tada bio mladić moje sestre Ksenije. Ali i pored toga, bilo je u njemu nešto što je privlačilo, imponiralo, oduševljavalo. Sate i sate sam provodio pored njega u njegovoj skućenoj drvodjelskoj radionici (bio je 'marangun'), a posebno sam bio oduševljen kako kistom slaže boje na platnima, staklu i drvetu na kojima bi za tren oka bili naslikani prepoznatljivi pejzaži ili likovi. Marinko je bio zaljubljen u slikarstvo, volio je svoj zanat, a iznad svega volio je društvo – klapu. Za starije Vranjičane bio je simpatični osobenjaka, slobodouman s uvijek spremljenim argumentima za potkrepu svojih često ispoljavanih anti-religioznih pogleda na svijet. Njegove duhovite dosjetke među političkim istomišljenicima često su preporučane

i kopirane. Pored toga, Marinko je bio oličenje poštenja, skromnosti i žrtvovanja za druge. (...) Nakon zaista veličanstvenog obilježavanja Prvog maja 1943. godine fašisti su vršili hapšenja, srećom nasumce. Tada su od vranjičkih aktivista uhapšeni Marinko Benzon-Lav. (...) Nakon pada Italije (...) mnogi su otišli iz Vranjica u partizanske jedinice. Otišao je Marinko-Lav.«⁸⁹ To je bilo 12. rujna 1943. kada je sastavljena Četvrta dalmatinska (splitska) brigada u kojoj je Marinko bio desetar u Drugome bataljunu. U borbama za Livno, kod sela Čaića, 24. travnja 1944., Marinka je zarobila njemačka vojska⁹⁰ i bio je odveden u Beograd. U njegovom je rodu sačuvana priča kako je tamo učio slikati uz pomoć nekoga Nijemca, a potom je iz logora uspio pobjeći. Opet je u partizanskoj vojsci. Postoji zapis o njegovu susretu s dvojicom dalekih vranjičkih rođaka, u sudbonosnim danima poslije 8. svibnja 1945., u sjeverozapadnom dijelu tadašnje jugoslavenske bojišnice. Vranjičani su bili Milivoj Grgić⁹¹ i Ante Jurić Đendarov.⁹² Oni su pred partizanima bježali s vojskama, ali nisu bili vojnici. Milivoj Grgić dva je puta (1995. i 2005.) tiskao ovo svoje sjećanje: »Negdje, teško mi je sada odrediti mjesto, svakako bilo je to prije Bleiburga, susreli smo našeg Vranjičanina, Marinka Benzona, slikara. Marinko je bio u odori partizanskog časnika.⁹³ On nas je vjerojatno pratio dalekozorom i, prepoznavši mene i Antu, jedne noći odlučio približiti nam se. Grijali smo se oko vatre. Najednom je iskrasnio kao duh. Uzdrhtali smo, iznenađeni. Marinko je poznavao samo mene i Antu⁹⁴ i zamolio nas da se malo udaljimo. Izvadio je iz torbe neke konzerve i cigarete. Ponudio je Antu i mene. Nismo jeli. Niti ja, a niti Ante nije imao oružje. I Marinko je bio bez oružja. Te noći mogla se dogoditi nesreća. Mogao je Marinko ubiti nas, a mogli smo i mi ubiti njega. Na našu sreću nije se to dogodilo! (...) Međutim, ja sam kako onda tako i sada uvjeren da je Marinko osjetio potrebu da nas vidi i s nama popriča i da nas posavjetuje. (...) Marinko je razmišljao i o tome da se priključimo njegovoj jedinici, ali je brzo od toga odustao, a vjerojatno ni mi ne bismo htjeli, jer se bojao da bi se vrlo brzo saznalo tko smo i što smo, pa ni njemu ne bi bilo mjesta među partizanima.«⁹⁵ Marinko

87 Naslijedio ga je Mile Budak, od 2. studenoga 1941. do 23. travnja 1943.

88 Većim dijelom: S. Ravlić 1997.

89 I. Javorčić 1984, str. 298-299, 300.

90 M. Šalov 1980, str. 401, br. 198.

91 Rođen u Vranjicu 23. studenoga 1923., umro u Splitu 22. travnja 2009. Njegov je otac Bartul, a majka je Antica Benzon, kći Vjekoslava Vicka zvanoga Luidi [1.1.1.1.2.3.2].

92 Rođen u Vranjicu 21. kolovoza 1916., umro 9. veljače 1985., ukopan u Splitu. Njegov je otac Luka Martin, a majka je Antica Benzon, kći Nikole [1.1.1.1.5.1.2].

93 Vojnu je službu završio kao kapetan prve klase.

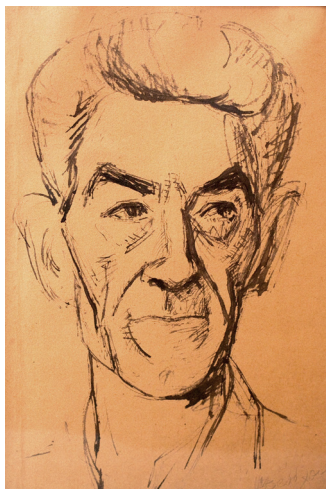
94 Bilo je zajedno šest bjegunaca u jednim zaprežnim kolima.

95 M. Grgić 2005, str. 39-40.

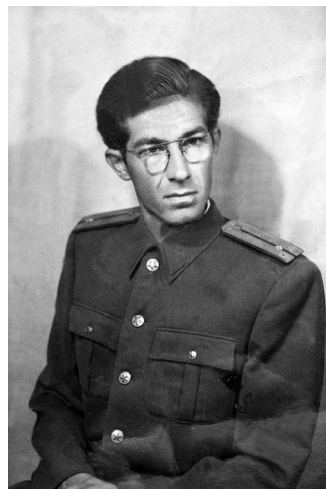

Slika 23
Marinko Benzon (1920.-1978.)
[Split, Srđan Benzon, osobni arhiv]

Slika 24
Marinko Benzon, Moj otac
(Portret Andrije Benzona
[1895.-1963.]), oko 1955, tuš,
papir (snimio Jakov Teklić,
2013.) [Split, Srđan Benzon,
osobni arhiv]

Slika 25
Slavko Benzon (1923.-2010.)
[Split, Srđan Benzon, osobni
arhiv]

je poslije rata živio u Beogradu. Glumio je sporednu ulogu u filmu Anikina vremena.⁹⁶ Poznata su tri Marinkova mozaika. Vranjic, raskršće Ivičeve ulice (sada Dom don Frane Bulića) i Obale vranjičkih žrtava (sada Obala pomoraca): Spomenik poginulim partizanima od 1941. do 1945., izrađen 1956., sačuvan. Bor, izloženo u Narodnom muzeju (od 1974. Muzej rudarstva i metalurgije): Borska zapažanja, 1960., poslije teško oštećen, a zatim popravljen i ugrađen iznad ulaza u Dom novinara, ponovno teško oštećen, godine 2005. pronađen veći dio, nije poznato je li popravljen. Užice, Trg partizana, zgrada na južnoj strani trga: Partizanska spomenica 1941., izrađen 1961., sačuvan. Marinko je uvršten u izložbu Yugoslavian Tapestries, koju je pripremila Moderna galerija u Ljubljani za Smithsonian Institution u Washingtonu (D. C.), a bila je godine 1967. kao putujuća izložba.⁹⁷

Stjepan (Vranjic, 3. studenoga 1921. – Split, 14. prosinca 1990.)

Stjepan je umjetnik riječi u rodu Benzona. Klasičnu je gimnaziju i Višu pedagošku školu završio u Splitu, a Filozofski fakultet diplomirao u Zadru. Njegova djela nabra-

jam samo u tiskanim zbirkama, bilo samo vlastitih djela, bilo u antologijama s djelima drugih. Knjige: Srce i sjenica, Split 1962 [vlastita naklada]; Osunčane livade, Split 1966; Nepoznati znanac, Split 1967; Lirika, Split 1969 [Biblioteka suvremenih pisaca, 31]; Na Veseloj gori, Split 1971; Svi-banj (ili: Koliba ljubavi) (Mogućnosti 3, Split 1971; tiskano i kao Biblioteka »Mogućnosti«, 10); Opažanja u čakavštini Marka Uvodića Splicićanina (Čakavska rič 1, Split 1971; tiskano i kao posebni otisak); Čakavske elegije (Čakavska rič 2, Split 1971; tiskano i kao posebni otisak); Kako san voli tebe i grad, Split 1977 [Biblioteka suvremenih pisaca, 38]; Metempsihoza (Forum 7-8, Zagreb 1981; tiskano i kao posebni otisak); Un vino diverso, Napoli 1983 (preveo Giacomo Scotti); Večera, Split 1992 [Knjižnica Nikturno, 1]; Put križa. Sonetni vijenac, Solin 1994 [Biblioteka Zvonimir, 7], Selidba, Solin 2009 [Biblioteka Zvonimir, 82]. Izabran u antologijama: Na srebrnim potplatima, Zagreb 1996; Iz moje pjesmarice 2, Zagreb 1998; Grad na kamenu, Klis 2000; Splitte moj, Split 2002; Salona aeterna, Split 2003; Put križa, Split 2003; More vedrine, Split 2004; Ruža, ruže, ruži, Poljica 2005; Naša velečasna maslina, Split 2006; Čakavsko pjesništvo XX. stoljeća, Pula 2007; Svit se konča,

96 Lik kojega je glumio nije zabilježen u elektroničkim zapisima o filmu (režiser Vladimir Pogačić, proizvodnja Avala film, početak prikazivanja 20. srpnja 1954.).

Poljica 2007. Spjevao je stotinu šesnaest uglazbljenih pjesama.⁹⁸ O njegovu je pjesništvu Drago Šimundža tiskao uz ostale zaključke i ovaj: »Sklon neorealističkoj maniri i konkretističkoj temi, Benzon je ipak najvjerniji vlastitoj nutrini. Izvori su mu u doživljenoj zbilji, u osjećaju i reakciji na izvanjsku realnost. Ukratko, sasvim spontan, na svoj način ispovjedno, bez velikih dotjerivanja i artrizma, Benzon progovara i stvara. U hipu mu bljesne misao, oživi emocija, zablista riječ: nastaju stihovi i pjesme; kad više, kad manje uspješni, ali uvijek iskreni, smireni, konkretni i aktualizirani i topli.«⁹⁹

Zgrade u vlasništvu Benzona (1831. i 1872.)

Katastarska općina Solin, iz geodetskoga mjerenja, nacrt i popisa izrađenih godine 1831., ima u potpunosti proučene i opisane samo građevine. Iz toga popisa prenosim sve podatke, jer tako u njemu pokazujem pogrešku nastalu netočnim čitanjem izvornoga podatka za česticu 571, a tu sam pogrešku prepoznao i valja je popraviti točnim podatkom.¹⁰⁰ Doslovnim riječima, tiskanim godine 2011., dodajem onaj svoj ispravak i podatke iz sadašnjega rodoslova Benzona. Najprije su popisane zgrade u Vranjicu. »Veća je skupina kuća uz obalu sjeverno od župne crkve. (...) Štalu 451 je najprije imao Antun Benzon, pokojnog Martina [1.1.1.1.2.1; (1797. – 1863.)], a poslije je vlasnik te štale Matej Mikelić. (...) Ruševinu 453 ima Antun Benzon, pokojnog Martina, a česticu 455 ima Ivan Mikelić, pokojnog Tome.¹⁰¹ (...) Na južnom rubu cjeline nova je kuća sa starim brojem čestice 561. Tu je prije bila prizemnica, vlasništvo Mateja Podruga, koji stanuje u Solinu, poslije vlasništvo nasljednika Martina Benzona [1.1.1.1.3.2; (1820. – 1864.); nasljednici: Ante (1851. – 1928.), Filip Srećko (1853. – 1928.)].¹⁰² Na jugoistočnom je rubu poluotoka, između središnjeg puta i puta uz more, zadnja građevna cjelina. Na zapadnoj strani, između dva pristupna puta vlasnici su

Benzoni. Uz zapadni je pristupni put štala 568, s pročeljem i stubištem na zapadu, vlasništvo Antuna pokojnog Martina. Poslije je ta čestica ukinuta. Južno su od štale dva dvora: 569 je vlasništvo Antuna pokojnog Martina i Benedikte, trećoredice (1761. – 1832), a 570 je vlasništvo nasljednika pokojnog Dujma [1.1.1.1.4; (sin pokojnog Jakova, 1778, – 1821.)], Ivana pokojnog Jakova [1.1.1.1.3; (1770. – 1842.)] i Antuna pokojnog Jakova [1.1.1.1.5; (1790. – 1871.)]. Poslije je na dijelovima obaju dvora sagrađena nova kuća sa starim brojem 568. Na južnom je rubu dvora (570) štala 571 s pročeljem na sjeveru. Prvi su joj vlasnici bili vlasnici dvora (570), a poslije su to bili Ivanovi nasljednici [Mate (1808. – 1887.) i Martin (1820. – 1864.)]. Građevine na istočnoj strani obaju dvora imaju pročelja na zapadu, a prva je do štale jednokatnica 572, vlasništvo Ivana pokojnog Jakova, poslije njegovih nasljednika. Sjeverno je od nje štala 573, vlasništvo Antuna pokojnog Jakova, a uz nju je štala 574, vlasništvo nasljednika pokojnog Dujma, a poslije nasljednika pokojnog Martina (1820. – 1864.). Sjeverno je od nje štala 575, vlasništvo Benedikte, a poslije nasljednika pokojnog Martina. Obje su čestice (574, 575) poslije bile ukinute i na njih je proširena jednokatnica s pročeljem i stubištem na jugu i dvorom na sjeveru 576, vlasništvo Antuna pokojnog Martina. Poslije je u tom dvoru sagrađena nova kuća, s istim brojem čestice, a stara je čestica bila proširena i na dvije ukinute čestice na jugu. Taj je dvor zadnja građevina u vlasništvu Benzona. (...) Istočni rub ove cjeline ima pet kuća u nizu od zapada na istok s dvorima na jugu. Prva je jednokatnica, s gospodarskom radionicom, dvije štale i dvorom, a pročelje joj je na istoku. S druge je strane tog dvora dvokatnica s pročeljem i stubištem na zapadu. Sve je to jedna čestica 578, vlasništvo župnika don Mate Benzona (1775. – 1840.).«¹⁰³ Samo je jedna zgrada u Solinu. »na kopnu je Gradina 398, vlasništvo Šimuna Grubića i Ivana Benzona.« [1.1.1.1.3].¹⁰⁴

97 Kada je na svjetskim dražbama bila jedna njegova tapiserija iz godine 1965., u popratnom je tumačenju bio hvaljen kao slikar koji je uvršten na ovu izložbu.

98 Veći dio podataka: Zagreb, Nacionalna i sveučilišna knjižnica, Katalog (elektronički zapis).

99 D. Šimundža 1994, str. 804.

100 M. Ivanišević – Đ. Ivanišević 2011, str. 116. Netočne su riječi: »a poslije su bili nasljednici Ivana pokojnog Antuna« po kojima bi postojao taj Benzon, a on ne postoji. Bez poznavanja rodoslova bilo je moguće netočno protumačiti izvorni zapis u Popisu građevina, jer je taj zapis ukidao prve podatke iz godine 1831. i unosio nove iz vremena prije 1872. na dvosmislen način povezivanja različitih imena.

101 M. Ivanišević – Đ. Ivanišević 2011, str. 107.

102 M. Ivanišević – Đ. Ivanišević 2011, str. 114.

103 M. Ivanišević – Đ. Ivanišević 2011, str. 116-117.

104 M. Ivanišević – Đ. Ivanišević 2011, str. 122.

Literatura

- M. Akmadža 2003 Miroslav Akmadža, *Uzroci prekida diplomatskih odnosa između Vatikana i Jugoslavije 1952. godine*, Croatica Christiana Periodica 52, Zagreb 2003, 171-202.
- I. Beuc 1993 Ivan Beuc, *Rukopisna ostavština Vjekoslava Spinčića*, Zagreb 1993.
- G. Brusoni 1673 Girolamo Brusoni, *Historia Dell'Ultima Guerra tra Veneziani, e Turchi di Girolamo Brusoni Nella quale si contengono i successi delle passate Guerre nei Regni di Candia, e Dalmazia, Dall'Anno 1644. fino al 1671.(...)*, Venezia 1673 (u istoj knjizi prvi i drugi dio imaju stranice brojene od 1).
- I. Grgić 1962 Ivan Grgić, *Prva agrarna operacija na mletačkoj »novoj stečevini« u Dalmaciji*, Split 1962.
- M. Grgić 2005 Milivoj Grgić, *Leti vrime – leti*, Solin 2005.
- I. Grubišić 2011 Ivan Grubišić, *Svećenici u službi Župe svetoga Martina u Vranjicu od 1650. do 1911. godine*, Tusculum 4, Solin 2011, 137-157.
- I. Javorčić 1984 Ivo Javorčić, *Vranjic u Narodno-oslobodilačkoj borbi (1941 – 1945)*, Vranjic kroz vjekove, Split 1984, 213-317.
- L. Katić 1951 Lovre Katić, *Solinski mlinovi u prošlosti*, Starohrvatska prosvjeta, s. 3, 2, Split 1952, 201-219.
- D. Kečkemet 1984 Duško Kečkemet, *Prošlost Vranjica*, Vranjic kroz vjekove, Split 1984, 11-146.
- M. Ivanišević – Đ. Ivanišević 2011 Milan Ivanišević (priredio) – Đenko Ivanišević (fotografirao), *Katastar Solina i okolice u godini 1831.*, Split 2011.
- M. Ivanišević 2012 Milan Ivanišević, *Biskupski pohodi župama Vranjicu, Mravincima i Kučinama u devetnaestome stoljeću*, Tusculum 5, Solin 2012, 123-148.
- J. Martinović 1995 Jovan Martinović, *Sto kotorskih dragulja*, Rijeka Crnojevića 1995.
- J. Martinović 2007 Jovan Martinović, *Načelnici grada Kotora 1808 – 1944. godine*, Hrvatski glasnik V, br. 32, Kotor 2007, 38-39.
- M. Mikelić 2005 Marinko Mikelić, *Pradjedovsko naslijeđe*, Split 2005.
- M. Mikelić 2009 Marinko Mikelić, *Bratovština Presvetog Oltarskog Sakramenta u Vranjicu*, Split 2009.
- S. Piplović 2013 Stanko Piplović, *Arheološki radovi u Saloni sedamdesetih i osamdesetih godina 19. stoljeća*, Tusculum 6, Solin 2013, 141-156.
- S. Ravlić 1997 Slaven Ravlić, *Benzon, Branko*, Tko je tko u NDH, Zagreb 1997, 34-35.
- R. Ritzler – P. Sefrin 1958 Remigius Ritzler – Pirminus Sefrin, *Hierarchia Catholica medii et retentioris aevi, VI*, Padova 1958.

- M. Šalov 1980   Mate Šalov, *Četvrta dalmatinska (splitska) brigada*, Split 1980.
- D. Šimundža 1994   Drago Šimundža, *Poezija Stjepana Benzona. U povodu zbirke »Večera«*, Hrvatska obzorja II, br. 4, Split prosinac 1994, 801-806.
- A. Tomić 2007   Antun Tomić, *Kolera je stigla iz Trsta*, Hrvatski glasnik V, br. 30, Kotor 2007, 41-42.
- S. Vučenović 2012   Svetislav Vučenović, *Graditeljstvo Kotora*, Kotor 2012.

Summary

Ivan Grubišić

The Benzons of Vranjic

Key words: Vranjic, Solin, Split, Imotski, Benzon lineage

The paper deals with the lineage of the Benzons of Vranjic. The lineage was started by Christianisation of a Muslim, who received the name and the lineage of a Venetian nobleman, the then governor of Split. The first historic mention of this, the oldest, member of the lineage, was in 1648. The long existence of the lineage, till as long as the present day, has caused creation of numerous nicknames by which namesake members of the lineage could have been told from each other. The principal places of origin of particular lineage branches are Vranjic, Solin, Split and Imotski. Lately, the lineage has spread to other places as well. This study particularly emphasizes some outstanding individuals. Ivan Krstitelj (died in 1679), military commander, founder of the lineage; the venetian administration donated to him (1672) a property in the areas around Klis conquered in war. Nikola (1662-1681), early diseased only legitimate son of Ivan Krstitelj, captain; in his testament he appointed his father's illegitimate children (two brothers and a sister) as his heirs, hence the lineage could be continued (the older son, Anton, has his lineage continued till present day, whereas the younger one, Petar, had no successors after 1805). Anton (1670-1721), the older illegitimate son of Ivan Krstitelj, captain. Petar (1674-1745), the younger illegitimate son of Ivan Krstitelj, known by the testament. Jure (1693-1753), known by the testament. Doroteja (1710-1758), known by the testament. Jelina Benedikta (1761-1832), a lay-sister in the Benedictine nunnery of S. Maria de Taurello in Split (until the nunnery was closed in 1807), after that to have lived in her house in Vranjic. Mate (1775-1840), priest. Ante (1790-1871), known by the testament. Marko Jakov (1799-?), architect and politician. Petar (1802-1877), politician. Ivan Jure (1849-1914), natural scientist, grammar school teacher; his sons: Petar, lawyer, diplomat; Vicko, land surveyor; Martin, lawyer; Uroš, agronomist; Stjepan, forester. Ivan Šimun (1849-1917), priest. Ivan Krstitelj (1867-?), forester; his sons: Ante, physician; Mirko, pharmacist; Branko, physician, politician. Marinko (1920-1978), painter. Stjepan (1921-1990), poet.